

બફ્યુઝે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખવાજા
 ગરીબ નવાજ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ બયાદગારે ઈમામ
 અહુમદ રજા મુહદિધે બરેલ્વી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

અહલે સુન્નત વ જમાઅત
એટલે
મરસકે આ'લા હિન્દરાત
નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખવાજા (માસિક)
ડિસેમ્બર-૨૦૨૨
જમાદિલ અવ્યાલ-જમાદિલ આખર
હિજરી સન : ૧૪૪૪
વર્ષ : ૧૬, અંક : ૧૨, સાંગ અંક : ૨૨૭

સ્થાપક સાને પ્રકાશક
ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા
ઓરેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)
C/o. ફય્યાજાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૮૮૪૫૨૧૪૭૭
9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay
Web. :www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com
લેક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય
A/c. No. 34620100000303
Razvi Kitab Ghar
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નિકલ	રૂ.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૨૫૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૫૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :
પટેલ શાહીર અલી રજવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01 અલ્લામા આ'ઝમીનો પચગામ	04
ઉલમાએ અહેલે સુન્નતના નામ	04
02 (દર્સ હદીષ) મિર્ાત (ઉદ્દી) શર્હ મિશકાત (ભાગ : ૨)	08
03 હદાઈકે બખ્ષિશા (ભાગ : ૨)	11
04 અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરર્દ હલ	15
05 અલ્લાહ પાક માટે જૂઠ બોલવું અશક્ય : કિતાબ તથા હદીષની રોશનીમાં	17
06 હુઝૂર <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small> સામાજિક વલણ તથા વહેવાર	25
07 ઈમામે આ'ઝમ અખૂ હનીફા <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small>	28
08 ઈસ્લામી અખલાકું તથા આદાબ	35
09 મઘૂમ સિમાની <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small> ફુલમ થકી રાફીની ૨૬	40
10 વર્તમાન યુગમાં ઈમામ અહુમદ રજાના વિચારોનું મહત્વ	44
11 ઈમામ અહુમદ રજા અને સલામતીવાળું દિલ	49
12 બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	50

કયા મહકતે હે મહકનેવાતે !

કયા મહકતે હેં મહકને વાલે
 બૂ પે ચલતે હેં ભટકનેવાલે
 જગમગા ઉઠી મેરી ગોર કી ખાક
 તેરે કુબાન ચમકનેવોલે
 મહ બે દાગ કે સદકે જાઉં
 યું દમકતે હેં દમકનેવાલે
 ગુલે તૈબા કી ધના ગાતે હેં
 નખ્લે તૂબા પે ચમકનેવાલે
 આસિયો ! થામ લો દામન ઉન કા
 વો નહીં હાથ જટકને વાલે
 સુન્નીયો ! ઉન સે મદદ માંગો જાઓ
 પળે બકતે રહેં બકનેવાલે
 મૌત કહતી હૈ કે જલ્દી હૈ કુરીબ
 એક જરા સો લે બિલકનેવાલે
 જબ ગિરે મુંહ સૂએ મૈખાના થા
 હોશ મેં હેં યે બહકનેવાલે
 શમ્ખે યાદે રૂખે જાના ન બુઝે
 ખાક હો જાઓ ભળકનેવાલે
 કંકે દરયાએ કરમ મેં હૈ 'રજા'

પાંચ ફિવરે છલકને વાલે

હક્કથી ભટકીને દીનથી વિમુખ થઈ રહી છે આપણી ફોમ ?!

આજે કેટલાય વિસ્તારોમાં સામાન્યતઃ નવયુવાન યુવતીઓમાં બલ્કે કહેવાતા વડીલોમાં ઈસ્લામની પાયાની તા'લીમ ઈમાન વિશે, કુઝ તથા શિર્ક વિશે તથા નબી, સહાબા, અહલે બયત, વલીઓ વિશે શું અકીદા હોવા જોઈએ તેમજ વુગ્ઝ, ગુસ્લ, તયમુમ તથા નમાઝ, રોજા વગેરેના મસાઈલ બાબતે, તેમાં પઢવામાં આવતી સૂરતો, હુઆઓ વગેરે વિશે ઈલમની ઉષ્ણપ વત્તાય છે. મુસલમાનના ઘરે પેદા થઈ ગયા એટલે જાણે રસ્મી મુસલમાન ઘણા લોકો જોવા મળે છે. તૌહિદ તથા રિસાલત વિશે, ઈસ્લામી અખ્લાફ, ઈસ્લામી તા'લીમ, અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺ, ચલીલુલી, જીજાની મહોષ્ભિત વગેરે વિશે સહીહ માલૂમાત ન હોવાથી આજની યુવા પેઢી અને ખાસ તો કેટલીય યુવતીઓ જેર મજહબવાળા સાથે જતી જોવા મળે છે. યુવા પેઢી પોતાના દીનથી જાણે બગાવત કરતી હોય તેમ દીનથી વિરુદ્ધ વર્તી રહેલી જોવા મળે છે. જેરોના ઈસ્લામ વિરુદ્ધના પ્રોપેગનાડાઓનો જવાબ આપવાને બદલે ખુદ એ પ્રોપેગનાડાઓનો શિકાર બનતી જોવા મળે છે. આવા સમયે મુફક્કિરે ઈસ્લામ હજરત અલ્લામા ફિમુજામાંખાં આ'જ્ઞમી (સેકેટરી જનરલ : વર્ક ઈસ્લામિક મિશન - લંડન) નો ઉલમાએ અહલે સુન્નતના નામે જે પચગામ આપે દીનની હમદર્દી તથા ઉભ્મતે મુસ્લિમાની ભલાઈ તથા રહનુમાઈ માટે પેશ કર્યો છે તેને અત્રે રજૂ કરીએ છીએ જેમાં ઉલમાએ કિરામ તથા મસ્જિદોના ઈમામો, મકાનો, દીની ઈદારાઓના મુદરિસો તેમજ સર્વ અવામ માટે માર્ગદર્શનનું નૂર સમાયેલું છે. કાશ ! આપણે સૌ ઈખલાસ સાથે આ ગાઈડ લાઈન પર કામ કરીએ તો મુસલમાનોનો બેડો પાર છે. ઈન્શા અલ્લાહ ! અલ્લાહ સૌને તૌકીક બખ્શો. —તંત્રી બરકાતે ખવાજા (માસિક)

આ એક હક્કીકૃત છે કે જે દેશોમાં દીની દર્સગાહો તથા ઈસ્લામી મદ્રસાઓને ખતમ કરી દેવામાં આવ્યા ત્યાં ઈસ્લામ નાટ થઈ ગયો. ઈમામ બુખારી તથા ઘણા બધા હદ્દીષ તથા ફિક્હના ઈમામોની સરજમીનોમાં હવે ઠીક રીતે કલમો પઢનારા હુલ્લબ છે ! મધ્ય એશિયાના તે સર્વ પ્રદેશો જે સામ્યવાદના પ્રભાવ હેઠળ આવ્યા ત્યાં મદ્રસાઓને મિટાવીને ઈસ્લામને ખતમ કરવાની કોશિશ કરવામાં આવી. કેટલાક અન્ય દેશોમાં આ પ્રકારની કોશિશ થઈ રહી છે. આ સંજોગોમાં ઉલમાએ કિરામે સર્વ મસ્જિદોને પાર્ટ ટાઈમ દર્સગાહોમાં તખદીલ કરવી પડશે. મસ્જિદોના સર્વ ઈમામ સાહબો પોતાની આસપાસનું નિરીક્ષણ કરે અને કોશિશ કરે કે સંબંધિત આબાદી કે મહોલ્લાનો બાળક દીની તા'લીમથી વંચિત ન રહેવા પામે અને પુષ્ટ ઉમરે પહોંચતા પહેલાં એટલા પ્રમાણમાં માહિતગાર થઈ જાય કે તે સામે આવતી ચેલેંજોનો મુક્કાબલો કરી શકે. આલિમો તથા મસ્જિદના ઈમામોના માટે દીનનો દર્સ તથા તખ્લીગ હવે ફર્જ કિશાયા નહીં બલ્કે ફર્જ અયન છે.

અલ્હમુલિલ્હાહ ! અલ્લાહ રખ્ખુલ ઈજ્રાતે આકાએ કરીમ રઉફો રહીમ ﷺ સદક્તા તથા તુફેલથી પોતાના જે બંદાઓને ઈલમની દૌલત અતા કરી, યકીનન ! તેઓ ઘણા જ ખુશનસીબ છે. અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ઈલમ તથા ઉલમાની ફજીલત ઠેક ઠેકાણો વર્ણવી છે. એક સ્થળો ફર્માવ્યું : "દીનના ઉલમા અંબિયાએ કિરામના વારસ છે." (રવાહુલ જામેઉસ્સુગીર અન અનસ ઈબ્ને માલિક) એક જગાએ ઉલમાએ

برک خواجات

કિરામની શાન વર્ષાવતાં હુઝૂર તાજદારે મદીના અર્વાહુના ફિદા عَلَيْهِ السَّلَامُ એ "ઉલમાના ચહેરાને જોવું ઈબાદત ઠરાવેલ છે." સરકારે દો આલમ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ફર્માવ્યું : "إِنَّمَا يُخْسِئُ اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعَلِمُوُا" "ઈલમ ઈસ્લામની જિંદગી છે." (કન્જુલ ઉમ્માલ)

હવે સવાલ એ પેદા થાય છે કે આલિમ કોણ છે ? તો કુર્અન રહનુમાઈ કરે છે : "إِنَّمَا يُخْسِئُ اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعَلِمُوُا" "અલ્લાહથી તેના બંદાઓમાં તેઓ જ ડરે છે જેઓ ઈલમવાળા છે." (સૂરાએ ફાતિર, ૩૫/૨૮, કન્જુલ ઈમાન)

હવે આપણે આ આયતની રોશનીમાં આપણી જિંદગીઓનું નિરીક્ષણ કરીએ કે આપણી જિંદગીમાં ખુદાનો ખૌફ તથા ડર છે કે નથી ? જો જવાબ નકારમાં છે તો આપણે પોતાની જાંય પડતાલ કરવાની અને સુધારણા કરવાની સખત જરૂરત છે.

આપણે જો પૂર્વજ બુજુગ્ગો (અસ્લાફ)ની જિંદગીઓનો અભ્યાસ કરીએ તો જાણવા મળે છે કે તેમના મુખારક હોઠોએથી નીકળનારા શબ્દો બાબે ઈજાબત (કબૂલિયતના દરવાજા) સુધી પહોંચતા અને તેમની દરેક હુાંબારગાહે ઈલાહીમાં કબૂલ થઈ જતી. તેમની પાસે પરેશાન હાલ પોતાની પરેશાન લઈને જતો તો તેની પરેશાની દૂર થઈ જતી. તે જો કોઈના માટે હુાંબાર કરી આપતા તો તેની બિગડી બની જતી. તે કાંઈ કહી આપતા તો મૌલા તેમની જબાનની લાજ રાખી લેતો. શું કારણ હતું ?! કુર્અન ફર્માવે છે : "وَمَنْ يَتَّقِ اللهُ يَجْعَلُ لَهُ مُخْرَجًا" "જે અલ્લાહથી ડરે, અલ્લાહ તેના માટે નજીતનો માર્ગ કાઢી આપે છે." (સૂરાએ તલાક, ૬૫/૨, કન્જુલ ઈમાન) અને ઈશ્રાદ ફર્માવે છે : "وَمَنْ يَتَّقِ اللهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُسْرًا" "જે અલ્લાહથી ડરે તેના કામમાં આસાની કરી આપે છે."

(સૂરાએ તલાક, ૬૫/૪, કન્જુલ ઈમાન)

આપણી (ઉલમાની) મેહફિલોમાં બેસનારા દરેક શખ્સમાં ખુદાના ખૌફ તથા ડરના જલ્વા નજીર આવવા જોઈએ. અફસોસ ! કે આપણે ઐશ પસંદ અને ગાફિલ બનતા જઈ રહ્યા છીએ. આપણી અવામ હક્કના માર્ગથી ભટકીને ઈર્તદાદ (દીનથી વિમુખતા)ની તરફ ઝડપબેર આગળ વધી રહી છે, એના પર આપણું ધ્યાન નથી જતું ! આપણને જે ચેલેન્જોનો સામનો છે તેની આપણને સમજ હોવી જોઈએ (અનુ જ્ઞાન આપણા સુધી લાઘવું જોઈએ) આજે જે રીતે મુસ્લિમ ઉમ્મતમાં દીનથી ભાગવાની તથા વિમુખતાની લહેર પેદા થઈ રહી છે તે જોતાં જો આપણો આ સમસ્યાનું સમયસર સમાધાન ન કર્યું તો ડર છે કે આ સૈલાબ (પુર) ક્યાંક મુસ્લિમ ઉમ્મતને વહાવીને લઈ ન જાય !

પહેલાંની સરખામણીમાં હવે ઉલમાએ કિરામની જિભમેદારીઓ વધી ચૂકી છે. આપણે ગફલતની ઊંઘથી જાગૃત થઈને મુસ્લિમ ઉમ્મતની એક એક વ્યક્તિને સમજાવવા અને રાહે હક્ક પર ચલાવવાની જરૂરત છે. તેમને ઈલમના અલંકારથી શાણગારવા પડશે. પોતાની અવામ (પણ્ણિક)ના ફાયદા માટે કામ કરવું પડશે. આપણી પણ્ણિકને અલ્લાહ રખ્યુલ ઈઝુઝતના રસૂલ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અને અલ્લાહના વલીઓની નજીક કરવી પડશે.

જો આપણે એ આબાદીઓ તથા વસ્તીઓનું નિરીક્ષણ કરીએ જ્યાં ઉલમા નથી તો જાણવા મળશે કે ત્યાંના હાલાત બદથી બદ્દતર થતા જઈ રહ્યા છે. અને ઘણા બધા તે વિસ્તારોમાં જ્યાં ઉલમા મૌજૂદ છે ત્યાં પણ મોટાભાગની પણ્ણિકને સહીહ રીતે કલમો યાદ નથી અને ન તો એના તકાદાઓથી વાકેફ છે. તેઓ આકાએ કરીમ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ સીરતથી નાવાકેફ છે, તેમને કુર્અન પઢતાં નથી આવડતું ! તો એમાં જેવી રીતે આપણી અવામનો

વાંક છે ત્યાં જ ક્યાંકને ક્યાંક આપણો (ઉલમા) પણ એના બારામાં જવાબદાર રહીશું.

ઉલમાએ કિરામની જિમ્મેદારી એ છે કે આખેરતની મંજિલ પોતાની સામે રાખે અને અલ્લાહની અતા કરેલ ઈલ્મી દૌલત અને નબી ﷺના વારસા (ઈલમ)ને વહેંચવામાં ખૂબ જ મહેનત કરે. જો આપણો ઐશો ઈશ્રત (મોજ મજા આરામ)ની જિંદગી અપનાવી અને મક્કસદથી ગાફેલ રહ્યા તો અલ્લાહ જી સમક્ષ તથા રસૂલ ﷺ સમક્ષ આપણો જવાબ આપવો પડશે ! અને આપણો આપણા રસૂલ ﷺને મોં દેખાડવાને લાયક પણ ન રહીશું.

આપણો ઈલમ શા માટે હાંસલ કર્યો ? જો ઈલમ પ્રાપ્તિનો હેતુ ઈલમનો ફેલાવો, દીનનો, મજહબનો ફેલાવો અને મખ્લૂકની બિદમત નથી તો પછી અન્ય ક્યો હેતુ છે ?! જ્યાં સુધી રોજ રોટીનો સવાલ છે તો આપણો એની કાંઈ વધારે ફિકરની જરૂરત નથી. અલ્લાહ કરીમનો વાયદો : **لَيَأْتِيَ الَّذِينَ أَمْنَى إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهُ يَنْصُرُكُمْ وَيُبَيِّنُ أَقْدَامَكُمْ** ("હે ઈમાનવાળાઓ ! જો તમે ખુદાના દીનની મદદ કરશો તો અલ્લાહ તમારી મદદ કરશો અને તમારા કુદમ જમાવી હેશે." સૂરાએ મુહમ્મદ, ૪૭/૭, કન્જુલ ઈમાન) બર હક્ક છે કે, : "જો આપણો એના દીનની બિદમત ઈખ્લાસ તથા લિખ્લાહિયતની સાથે કરતા રહીશું તો તે આપણને મેહરમ નહીં કરે, બલ્કે આપણી મદદ કરશે." હઠાથે પાકના પ્રમાણે "ઉલમાના માટે સમંદરની માછલીઓ પણ હુાં કરે છે." અને એ પણ રિવાયતોમાં મળે છે કે, "અલ્લાહ પાક કોઈ આલિમને ફાડા (ભૂખમરા)ના સબબે મૌત નહીં આપે."

જો આપણો આપણી જિમ્મેદારીઓ નિભાવીશું તો દુનિયાવાળાઓ પોતાની જિમ્મેદારીઓ નિભાવશે. આપણો દુનિયાના માટે દીનનું કામ નથી કરવાનું બલ્કે ઈખ્લાસની સાથે એટલા માટે દીનનું કામ કરવાનું છે કે આપણો ફૂયામતના હિવસે અલ્લાહ વ રસૂલ ﷺની બારગાહમાં ખુશ ખુશ રહી શકીએ. હવે કેટલીક અન્ય વાતો રણનીતિ રૂપે આપ હજુરતની બિદમતમાં પેશ કરીએ છીએ, જો યોગ્ય સમજો તો અમલી સ્વરૂપ આપણો.

૦૧. ઠેક ઠેકાણો મકતબો ખોલવાની ફિકર કરો જેમાં તજવીદની સાથે કુર્અન પઢવા પઢાવવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે.
૦૨. આપ દીનની પાયાની વાતો દા.ત. વુજ્ઝ, ગુસ્લ, તયમ્મુ, નમાઝ વગેરે શીખવવામાં શરમ ન અનુભવો.
૦૩. સમયને વેડફિવાથી બચો. વોટસઅપ, ફેસ બુક તથા અન્ય સોશયલ મીડિયાનો વપરાશ ફક્ત જરૂરત પૂરતો જ કરો.
૦૪. તમારી સર્વ ઉમ્મીદો અલ્લાહ રબ્બુલ ઈજ્જતથી જોડાયેલી રાખો. અવામથી પોતાની ઉમ્મીદો તદન સંબંધિત ન રાખો.
૦૫. પોતાનું જાહેર તથા બાતિન (અંતર) દુરુસ્ત કરવાની કોણિશ કરો. માણસ જાહેરને જુએ છે, અલ્લાહ બાતિન (ઘિલ, અંતર)ને જુએ છે.
૦૬. પોતાના તે અસ્લાહ (પૂર્વજ બુજુગ્ઝો)ની જિંદગીઓનો અભ્યાસ કરો જેમની જિંદગી આપણા માટે હુજુત તથા દલીલ છે.

બ્રક્ષાગાત

૦૭. દરેક આલિમે દીન કિતાબ તથા સુન્નતથી (કુર્અન તથા હફ્ટાખથી) પોતાનો સંબંધ મજબૂત કરે અને નમાજમાં કોઈ પ્રકારની ઉષાપ ન વર્તો.
૦૮. હજરત સૈયફુલ ઉલમા ઉલમા ઈશ્વાર પ્રમાણે ઉલમા દરરોજ બસો પેજેનો અભ્યાસ કરો.
૦૯. ઉલમાએ કિરામ આપસમાં બેસે તો ઈલ્મી ચર્ચા કરો.
૧૦. અવામમાં બેસે તો તેમને દીની વાતો શીખવાડે.
૧૧. બાળકો તથા બાળકીઓની અર્વાચીન તથા દીની તા'લીમના માટે ઈજિલશ મિડિયમ સ્કૂલ્સ સ્થાપિત કરો.
૧૨. પોત પોતાના વિસ્તારોમાં નાની નાની લાયબ્રેરીઓ સ્થાપો.
૧૩. ઉલમાએ કિરામ તક્ફરીર કેવળ તક્ફરીર કરવા પૂરતા નહીં બલ્કે તક્ફરીરથી લોકોના ઘડતર તથા તલ્લીગ માટેનો મિજાજ પેદા કરો.
૧૪. જ્યાં પણ જિતાબ (તક્ફરીર) માટે બોલાવવામાં આવે ત્યાંની અવામની દીની સ્થિતિનું નિરીક્ષણ કરે અને અમૃક સમય રોકાણ કરીને તેમને મશવરાઓથી નવાજે અથવા એવી જમાઅતની રચના કરે જે આપના ચાલ્યા ગયા પછી પણ દીની કામોમાં વ્યસ્ત રહે. પછી એ જમાઅતની નિગરાની કરે અને જમાઅતના સત્યોમાં ઈજ્લાસ પેદા કરો.
૧૫. તેમને સંજોગોની ખતરનાકીઓનો એહસાસ અપાવિ અને તેમની અંદર નુકસાનનો એહસાસ પેદા કરો. અવામ તો અવામ છે આપણા જેવા ઉલમા કહેવાવનારાની અંદર પણ ભાવિના ખતરાઓ અને વર્તમાનની ચેલેંજોથી વાકેફિયત નથી હોતી.

આજે પૂરી હુનિયામાં ઈસ્લામ એક મજલૂમતરીન સચ્ચાઈ છે અને હુનિયાભરની સર્વ શક્તિઓ ઈસ્લામી કુનૂનોને નાભૂદ કરવા ખડી થયેલી છે. અને એક આયોજનબદ્ધ હેતુ હેઠળ ઈસ્લામની નિશાનીઓને મિટાવવાની કોશિશ કરવામાં આવી રહી છે.

મુસ્લિમ નવજવાનોને ઈસ્લામથી દૂર કરવા અને કુઝ તથા ઈર્તેદાદ (દીન ફરી જવા) તરફ વાળવા માટે ગેર મુસ્લિમ શક્તિઓ પોતાના સર્વ ભૌતિક માધ્યમો અપનાવી રહી છે. ઈસ્લામી અફીદાઓ તથા અમલો, ઈસ્લામી અખલાક (સંસ્કૃતિ), ઈસ્લામી મૂલ્યોથી (માન્યતાઓથી) નફરત પેદા કરવાના માટે દરેક શક્ય તે કોશિશ થઈ રહી છે.

અફીદાઓના પ્રકરણમાં તૌહીદ તથા રિસાલતના અફીદાઓથી વિમુખ કરવાની કોશિશ કરવામાં આવી રહી છે અને શર્કમય અમલોની તરફ આકર્ષણ આવી રહ્યું છે. મુસ્લિમ ઉમમત સામે સંસ્કૃતિઓના જેંચતાણની ચેલેંજનો પણ સામનો છે.

-ખાકસાર મુહમ્મદકુમરુઝમાખાં આ'ગ્મી મિરબાહી
સેકેટરી જનરલ વર્ક ઈસ્લામિક મિશન-લંડન

દર્શા
હદીષે પાક.

એટલે

મિર્હતુદ્ર મજાહીહ તર્જુમાઓ મિશકાતુદ્ર મસાખીહ
મિર્હત (ઉદ્ર) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

આજ : હકીમુલ ઉભ્રત હજરત મુફ્તી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની جعفر بن مسعود

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાહવી દચાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખવાજા-માસિક)

"હજરત જુબેર ઈબને મુત્ખમથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મૈં રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ને મગરિબમાં સૂરાએ તૂર પઢતા સાંભળ્યા.^૧ (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. એટલે કે મગરિબની બંનેવ રાકાતોમાં પૂરી સૂરાએ તૂર પઢતા હતા, અથવા તૂરની અમુક આયતો જે કાંઈ પણ હોય. આ બધાન જવાઝના માટે છે, નહીં તો મગરિબમાં કેસારે મુફ્તસલની સૂરતો પઢવી. મુસ્તહબ છે. સૂરાએ તૂરમાં ૪૮ આયતો છે. જો એ પૂરી સૂરત મગરિબમાં પઢવામાં આવે તો પણ સમય તંગ નથી પડતો.

"ઈમામ ફઝુલ બિન્તે હારિષથી રિવાયત છે.^૨ ફર્માવે છે કે મૈં રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ને મગરિબમાં ઉર્ફ કર્યા એટલે તૂર પઢતા સાંભળ્યા.^૩" (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. પ્રથમ વર્ષવવામાં આવી ગયું છે કે આપ હુઝૂરનાં કાકી એટલે હજરત અભ્યાસનાં પત્ની અને અખુલ્લાહ ઈબને અભ્યાસ તથા ફઝુલ ઈબને અભ્યાસના વાલિદા છે.

૨. આ બનાવ કઢી કઢી બન્યો તે પણ જવાઝ (જાઇજ હોવાના) બધાનના માટે. ગાલિબ એ છે કે પૂરી સૂરત એક અથવા બંનેવમાં પઢી.

"હજરત જાબિર رضي الله عنه થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે હજરત માઝ બિન જબલ નબી કરીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની સાથે નમાજ પઢતા હતા. પછી આવીને પોતાની ક્રૌમની ઈમામત કરતા.^૪ એક રાત્રે નબી કરીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની સાથે ઈશા પઢી પછી પોતાની ક્રૌમમાં આવ્યા, તેમના ઈમામ બન્યા અને સૂરાએ બફરહ શરૂ કરી દીધી તો એક શખ્સ ફરી ગયો^૫ કે તેણે સલામ ફેરવીને એકલા નમાજ પઢી અને ચાલ્યો ગયો. લોકોએ કહું, હે ફલાણા ! શું તું મુનાફિક થઈ ગયો ? બોલ્યો, નહીં ! રખની ફક્સમ ! હું નબી صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની બિદમતમાં જઈશ અને આપને એ ખબર આપીશ.^૬ પછી તે હુઝૂર ની બિદમતમાં હાજર થયો અને અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم અમે લોકો ઊંઠવાણા છીએ^૭ દિવસભર કામ કરીએ છીએ અને હજરત માઝ આપની સાથે નમાજ પઢી પછી પોતાની ક્રૌમમાં આવ્યા અને સૂરાએ બફરહ શરૂ કરી દીધી^૮ ત્યારે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم માઝ પ્રતિ ધ્યાનિત થયા અને ફર્માવ્યું, હે માઝ ! શું તમે ફિનાગર છો ? س્વીજ અસ્મ રીતું આંગુલી તથા વાંદી રીતું આંગુલી તથા વાંદી રીતું ?^૯" (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. જાહેર એ છે કે હજરત માઝ હુઝૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની સાથે નફલ પઢી લેતા હતા. પછી પોતાની ક્રૌમમાં આવીને તેમને ફર્જ પઢાવતા હતા. કેમ કે આ હદીષમાં એ ઉલ્લેખ નથી કે આપ પહેલા ફર્જ પઢતા હતા અને બાદમાં નફલ. તેમજ આ ફેઅલ તો હજરત માઝનો છે અને એના રાવી હજરત જાબિર છે. અને કોઈની નિયત કેવળ અંદાજાથી

બ્રક્ષાગાત

જાણી નથી શકતી. અને જો આપ, હુઝૂર સ્લેટિની સાથે સાથે ફર્જ જ પઢતા હોય તો પોતાની ક્રોમની સાથે ફર્જ જ પઢતા હતા. અને આ તે જમાનાનો બનાવ છે જ્યારે એક ફર્જ બેવાર પઢવામાં આવતા હતા. બાદમાં એ હુકમ મન્સૂખ થઈ ગયો. જેમ કે હજરત ઈબ્ને ઉમર ફર્માવે છે, અમને એક ફર્જ બે વાર પઢવાથી મના કરવામાં આવ્યું. અને આ હુઝૂર સ્લેટિની પાછળ ફર્જ જ પઢતા હોય અને પોતાની ક્રોમની સાથે નફલ તો એ આપનો ઈજટેહાદી અમલ છે, જેની હુઝૂરને ખબર આપવામાં આવી ન હતી. ખબર થતાં હુઝૂરે તેને મના કરી આપ્યું. જેમ કે ઈમામ અહેમદે હજરત સુલૈમ સલમાથી રિવાયત કરી કે જ્યારે હુઝૂરની બારગાહમાં હજરત માઝનો આ બનાવ રજૂ કરવામાં આવ્યો તો આપે ફર્માવ્યું, હે માઝ ! તમે ફિન્ટાગર ન બનો ! મારી સાથે જ નમાજ પઢ્યા કરો અથવા તમારી ક્રોમને હલકી નમાજ પઢ્યા કરો. સારાંશ કે આ હદીષ હનફીઓની વિરુદ્ધ નથી. અને એનાથી એ હરગિઝ સાબિત નથી થતું કે નફલવાળા પાછળ ફર્જવાળાની નમાજ જાઈજ છે. એની અવિક તેહફીક અમારી કિતાબ જાઅલ હક્ક ભાગ-૨ માં જુઓ. યાદ રાખશો કે ફર્જવાળા પાછળ નફલવાળાની નમાજ જાઈજ છે, પણ નફલવાળા પાછળ ફર્જવાળાની નમાજ જાઈજ નથી. કેમ કે તિર્મિજી, અબૂ દાગિદ, અહેમદ વગેરેમાં છે કે હુઝૂર ફર્માવે છે : "ઇમામ જામિન છે." એટલે મુકૃતદીની નમાજ ઈમામના હેઠળ છે. અને જાહેર છે કે ફર્જ નફલને પોતાના હેઠળ લઈ શકે છે, ન કે નફલ ફર્જને. (અજ : લમ્યાત)

૨. એટલે કે એક સાહબે જમાઅતથી નમાજ શરૂ કરી, પણ જ્યારે હજરત માઝે સૂરાએ બક્રરહ શરૂ કરી તો તે સમજી ગયા કે આપ પૂરી સૂરાએ બક્રરહ પદશો, તો તે નમાજ તોડીને જમાઅતથી નીકળી ગયા અને અલગથી ફર્જ પઢીને ચાલ્યા ગયા. એ સાહબ ખરામ ઈબ્ને અબી કાબુ અન્સારી છે, જેવું કે મિક્રોત વગેરેમાં છે.

૩. આ પરથી અમુક મસ્ફુલા જાણવા મળ્યા. એક એ કે જમાઅતે ઉલાના સમયે જમાઅતથી અલગ રહેવું મુનાફિકુંતની નિશાની છે, ભલે અલગથી નમાજ પઢે, અલગ બેઠો રહે. બીજું એ કે મુકૃતદીઓ પર ઈમામનું માન સાચવું લાજિમ છે, બને ત્યાં સુધી એમના પર મહેણા ટોણા ટીકાટીપણ માટે જીબ લાંબી ન કરે. જુઓ હજરત ખરામ તથા બીજા સહાયીઓએ હજરત માઝથી લડાઈ શરૂ નથી કરી દીધી, બલ્કે હુઝૂર સ્લેટિની બારગાહમાં શિકાયત રજૂ કરી, હુઝૂરે તેમને સમજાવ્યા. ત્રીજું એ કે માસ્જિદના ઈમામની શિકાયત ઈસ્લામી બાદશાહ અથવા ઈસ્લામના કારણે થાકી જઈએ છીએ, રાતે લાંબી કિરાઅતથી નમાજ નથી પઢી શકતા.

૪. જાહેર એ છે કે આ શિકાયત હજરત માઝની હાજરીમાં થઈ. અને એમની પીઠ પાછળ થાત તો ગીબત નહીં બલ્કે સુધારણા છે. જેવી રીતે ઉસ્તાદથી અમુક શાગિર્દોની શિકાયત કરવી. જેથી હદીષ પર કોઈ વાંધો નથી.

૫. એટલે કેમ કે તમારી પાછળ કારોબારી લોકો પણ હોય છે અને મહેનત મજૂરી કરવાવાળા પણ, જેથી તેમનાથી રૂંકી નમાજ પઢાવ્યા કરો. આ બનાવ પરથી અમુક મસ્ફુલા જાણવા મળ્યા : એક એ કે મુકૃતદી જરૂરતના સમયે નમાજ તોડી શકે છે, કેમ કે હુઝૂર સ્લેટિની એ સાહબ પર નમાજ તોડવાના કારણે ચેતવણી ન કરી. એવું ન કહું કે તમે એ નમાજ પઢી લીધી હોત પછી મને ફરિયાદ કરી હોત. બીજું એ કે નમાજ તોડવી હોય તો સલામ ફરવી દે કે એ સલામ જો કે કસમયે છે પણ તેને નમાજથી બહાર કરી દેશો. અને જો આમ સલામ ફરવ્યા વિના નમાજથી ફરી જાય તો પણ દુરુસ્ત છે. ત્રીજું એ કે ઈમામ પર લાજિમ છે કે મુકૃતદીઓના હાલાતનો ખયાલ રાખે કે જેથી લોકો જમાઅતથી બદલિન થઈ જાય.

برک خواجات

યાદ રાખશો કે અહીં હુજૂરે હજરત માઝને તરતીબ વિરુદ્ધ સૂરતો પઢવાની ઈજાજત નથી આપી, જેવું કે અમૃક શરહકર્તાઓએ સમજ્યું, બલ્કે દષ્ટાંત રૂપે એ સૂરતોનો ઉલ્લેખ કર્યો કે એના જેવી સૂરતો તથા આયતો પઢી લીધા કરો.

"હજરત બરાય ઈથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં નબી ﷺ ને ઈશામાં (વતીનિ) વજ્ઞાયતૂન) પઢતા સાંભળ્યા, અને આપથી વધુ ખુશ અવાજ કોઈને ન સાંભળ્યો." (મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. જાણવા મળ્યું કે હુજૂર ﷺ ખૂબ જ ખુશ આવાજ હતા. ઈને અસાકિરની રિવાયતમાં છે કે અલ્લાહ તાદાલાએ કોઈ નબી બદશાહુલ અથવા બદાવાજ નથી મોકલ્યા. દરેક નબી અતિશય ખૂબસૂરત અને ખુશ આવાજ થયા. બયહફી શરીફમાં છે કે હુજૂરે અન્વર ﷺ ખૂબ જ સરસ અવાજવાળા અને બુલંદ અવાજવાળા હતા કે આપની નમાજની તિલાવત સત્રીઓ ઘરોમાં આસાનીથી સાંભળી લેતી હતી. (મિકૃત) સારાંશ કે રબ તાદાલાએ પોતાના મહબૂબ ﷺ ને દરેક અંદાજે મહબૂબાના બખ્શ્યો.

"હજરત આબિર ઈને સમૂરહ ઈથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ ફજરમાં (ق وَالْفُرْزُ أَنَّ السَّجَدَيْنِ) કાંઈક હલકી થઈ ગઈ." (મુસ્લિમ)

૨. એટલે કે શરૂમાં જ્યારે સહાભીઓ થોડા હતા તો આપ ફજરની નમાજ ખૂબ લાંબી પઢયા કરતા હતા. જ્યારે સહાભીઓની સંખ્યા વધી ગઈ અને એમાં મોટાભાગે કામકાજવાળા હતા તો ફજર હલકી પઢાવવાની શરૂ કરી દીધી જેથી તેમને તકલીફ ન પડે. અથવા એ મલતબ છે કે હુજૂર ﷺ ફજરમાં લાંબી તિલાવત કરતા અને બાદમાં નમાજોમાં ઢૂંકી તિલાવત કરતા. આજે પણ સુન્નત એ છે કે ફજરની નમાજ લાંબી પઢવામાં આવે, એમાં ઘણી હિકમતો છે. પણ પ્રથમ અર્થ અધિક સ્પષ્ટ છે.

૩. આપની કુન્નિયત અબૂ સઈદ છે. કર્શી છે. મખૂબી છે. હુજૂરે પાક ﷺ ની વફાતના સમયે સમયે આપની ઉમર બાર વરસની હતી. હુજૂર ﷺ એ આપના માથા પર હાથ ફેરવ્યો છે અને બરકતની દુઆ આપી છે.

"અમ ઈને હુરૈથી રિવાયત છે તેમણે નબી ﷺ ફજરમાં (وَاللَّيلِ إِذَا عَسْسَسْ) પઢતાં સાંભળ્યા." (મુસ્લિમ)

૪. એનાથી મુરાબ કુર્ચાશિસ્ ડાંડા છે. કેમ કે એ શબ્દો એ સૂરત શરીફમાં આવે છે એટલા માટે શબ્દો વડે એ સૂરત વર્ણવી એ સૂરત 'તવાલે મુફ્સસલ' છે. એમાં રદ આયતો છે.

"હજરત અબુ લ્લાહ ઈને સાઈબ (عَنْ أَبِي لَهٰ) ઈથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે અમને રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ મક્કામાં ફજરની નમાજ પઢાવી." સૂરએ મુઅમિનુન શરૂ કરી ત્યાં સુધી કે મૂસા તથા હારુનનો જિક અથવા ઈસાનો જિક આવ્યો તો નબી ﷺ ને ખાંસી આવી ગઈ તો રુક્ખ કરી લીધો." (મુસ્લિમ)

૫. આપ કૃબીલા બની મઘ્દુમથી છે. મક્કાવાસીઓના કિરાયતે કુર્ચાશિમાં ઉસ્તાદ છે. હજરત ઈને કઅબના શાર્જિદ છે. ઘણા સહાબાએ આપનાથી હઠીઓ રિવાયત કરી.

૬. ફતહે મક્કાના હિવસે જેવું કે નિસાઈ શરીફની હદીષમાં છે. જેથી આ બનાવ હિજરતથી પહેલાનો નથી, જેવું અમૃક સમજ્યું. એટલે કે આપ કિરાયત અધિક કરવા ચાહતા હતા પણ દરમિયાનમાં ખાંસી આવી જવાના કારણે રુક્ખ કરી આપ્યો કે ઈમામને નમાજ દરમિયાન કોઈ આકસ્મિક બનાવ બની જાય જેથી તે કિરાયત લંબાવી ન શકે તો રુક્ખ કરી દે. આ પરથી ઘણા મસાઈલ મુસંબિત થાય છે.

હંદાઈકે બિશ્વાસી

અંગ : આ'લા હજરત
 ઈમામ અહુમદ રાજા મુહદિષે બરેલ્વી રજીનાલી
 :: શરહકર્તા ::
 મૌલાના ગુલામહિસન ફાદરી (લાહોર)
 :: અનુવાદક તથા સંપાદક ::
 પટેલ શાખીર અલી રાજી

સુરાગે ઈ વ મતા કહાં થા નિશાન કેફવાલી કહાં થા
 ન કોઈ રાહી ન કોઈ સાથી ન સંગો મંજિલ ન મરહલે થે

(સુરાગ - ખોજ, નિશાન. ઈ - ક્યાં, મતા - ક્યારે, કેફ - કેવી રીતે. અલા - સુધી)

અર્થાત : કોઈ શું બતાવે કે આપ સ્લીલ ક્યાં ગયા ? ક્યારે ગયા ? કેવી રીતે ગયા ? ક્યાં સુધી ગયા ? આ સર્વ સવાલોના જવાબો કોઈની પાસે નથી, કેમ કે ન ત્યાં ક્યારે અને ક્યાંની કલ્પના, અને કેવી રીતે ક્યાં સુધીનું નિશાન, ન કોઈ (આપના સિવાય) એ રાહનો મુસાફિર હતો, ન કોઈ આપની સાથે હતું, ન કોઈ મંજિલનું નિશાન હતું અને ન પડાવ કરવાની જગ્ગા. આ સર્વ વાતો આલમે નાસૂત સાથે સંબંધ ધરાવે છે, એ તો આલમ જ કોઈ ઔર હતો.

**ઉધરસે પચુંમ તકાગે આના ઈધર થા મુશ્કિલ ફંડમ બળહાના
 જલાલ વ હયબતકા સામના થા જમાલ વ રહુમત ઉભારતે થે**

અર્થાત : પેલી બાજુ (બારગાહે રબ્બુલ આલમીન)થી મુલાકાતના વારંવાર તકાજા થઈ રહ્યા હતા અને આ બાજુ (નબી અકરમ સ્લીલ માટે) અફલાહ તથાલાના અન્વાર તથા તજલ્લીઓ અને હૈબત તથા શોકત, રૂઆબ તથા દબદ્ભાના કારણો (અદ્ભુત તથા એહતેરામના તકાજાઓને લક્ષ્યમાં લેતાં) ફંડમ ઉઠાવવો મુશ્કેલ થઈ રહ્યો હતો, પણ જમાલ તથા રહુમતે ખુદાવંદીએ હોસલો વધાર્યો અને મહિબૂબે ખુદા સ્લીલ એ પોતાના રબથી મુલાકાતની સંદર્ભીની પ્રાપ્ત કરી.

ઈ સાચાદત બઝોરે બાજુ નેસ્ત-તા ન બખ્શાદ ખુદાએ બખ્શાના

હુઝૂર સ્લીલ જિબ્રિલ અમીન સાથે એક પછી એક આસ્માનોના દરવાજા ખોલાવતા આગળ વધે છે જેનું વર્ણન કિતાબોમાં વાંચી શકો છો. લખાણ ઢૂંકાવવા અત્રે નથી લખ્યું.

તે જ અંબિયાએ કિરામ જેમને હુઝૂર સ્લીલ મર્ઝિદે અક્સામાં નમાજ પગાવીને ગયા હતા, એમનામાંથી કોઈ પ્રથમ આસ્માન પર સ્વાગત માટે ઉભા છે તો કોઈ બીજા પર, આ પ્રમાણે દરેક આસ્માન પર કોઈ ન કોઈ નભીથી મુલાકાત થઈ. (દ્યૂરીવાળા પ્રથમ પહોંચી ગયા અને સેરવાળા નાઝીથી સેર કરતા કરતા પહોંચ્યા) છેવટે સિદ્રહનો મફામ આવ્યો તો જિબ્રિલે આ પ્રમાણે કહીને માઝી ચાહી કે : જો હું વાળ બરાબર પણ (અથવા આંગળીના બેડકા બરાબર પણ) આગળ જઈશ તો રબની તજલ્લીઓથી મારી પાંખો સળગી જશો. (આગળ તે જ જાય જે એના નૂરથી છે)

બળે તો લેકિન જિઅકતે ડરતે હ્યાસે ઝુકતે અદબસે રુકતે !

જો કુર્બ ઉંણીં કી રવિશાપે રહતે તો લાખ મંજિલકે ફાસલે થે

અર્થાત : અલ્લાહના હુકમના પ્રમાણે આપણા આકા વ મૌલા શર્મો હ્યાના પયકર બનીને ખોઝે ખુદાનો પોશાક પહેરીને ઘણા જ અછબો એહતેરામની સાથે આગળ વધતા જ ચાલ્યા ગયા. જો અંતર નિયમ મુજબની ગતિ પ્રમાણે ઓછુ હોત તો કદી ખત્મ ન થાત પણ અલ્લાહ તઆલાએ તમામ અંતરોને સમેટીને મહબૂબને 'દુન' (કાબ ક્રોસેન અવ અદના)ની નિકટતા અતા કરી આપી.

પર ઉનકા બળના તો નામકો થા હક્કીકૃતન્ ફેઅલ થા ઉધરકા
તનગુજલુંમે તરક્કી અફગા દના તદહલાકે સિલસિલે થે

અર્થાત : વળી રિસલાત માબાબ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) આગળ વધતું તો નામ પૂરતું અને કેવળ શાન્દિક રૂપે જ હતું, નહીં તો હક્કીકૃતમાં આ ફેઅલ અલ્લાહ તઆલાની જ તરફથી હતું. પછી અલ્લાહ રખ્યુલ ઈજૂલ જે જબ્યાર છે, નજીક થયો." – બુખારી (عَلَيْهِ السَّلَامُ) કે એ જાતે પોતાની શાનના પ્રમાણે આપ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)ની તરફ નુજૂલ ફર્માવ્યું. જે નુજૂલ થઈને હુગ્યુર (عَلَيْهِ السَّلَامُ) માટે હજારો તરક્કીઓની પૂર્વ ભૂમિકા સાબિત થઈ (એનો કુર્ચાનમાં આપને વાયદો કરવામાં આવ્યો : "આપની દરેક આગલી ઘડી પાછલીથી બેહતર છે.") ત્યાં સુધી કે દનીફદીની ફકાન કાબ કોસીન અન્દ્રી (عَلَيْهِ السَّلَامُ) સુધી વાત જઈ પહોંચી. હુગ્યુરની મેઅરાજ કુર્બ ખુદાવંદી ઠરી અને ઉમ્મતીની મેઅરાજ કુર્બ મુસ્તફામાં છે.

હુવા યહ આખિર કે એક બજરા તમૂજ બહરે હૂ મે ઉભરા
દનાકી ગોદીમે ઉનકા લેકર ફનાકે લંગર ઉઠા દિયે થે

અર્થાત : પછી "હૂ"ની કૃયામતખેજ લહેરો (અન્વારો તજલિયાત, જાતે બારી તઆલાની વીજળીઓ) થી એક ખૂબ જ ઉમદા કશતી (તૌકીકે ખુદાવંદની) જાહેર થઈ જેણે આપણા આકાને કુર્બની ગોદમાં બેસાડ્યા અને ફનાની સર્વ રસ્સીઓ ખોલી દીધી (લંગર ઉદાવી દીધાં) અને ફનાઈયતના અત્યંત ઉચ્ચ મકામની તરફ લઈ ગઈ.

કિસે મિલે ઘાટકા કિનારા કિધરસે ગુજરા કહાં ઉતારા
ભરા જો મિશ્લે નગર તરારા, વહ અપની આંખોસે ખૂદ છુપે થે
(તરારા – છલાંગ મારવી)

અર્થાત : વહદતના સમુક્રનો ઘાટ કે કિનારો જ નથી, કોઈ શું બતાવે કે નૂરની નાવડી (તૌકીકે ઈલાહી) આપ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)ને કયા કયા રસ્તેથી કયા સ્થળે લઈ ગઈ અને કયાં ઉતાર્યા, અને ઉતાર્યા બાદ આપ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) એ કેવી રીતે છલાંગ લગાડી અને ન કેવળ અન્યોની નજરથી બલ્કે પોતાની નજરથી પણ છુપાય ગયા, એટલે કે સંપૂર્ણ ફનાઈયત હાંસલ થઈ ગઈ. (છલાંગ લગાડવાનો ભાવાર્થ એ પ્રમાણે છે કે જેવી રીતે નજર એક જ પળમાં આસ્માનને જોઈને એ જ પળે પરત આવી જાય છે. આપણી નજરની ઝડપ તથા સુર્તિ એ જ પ્રમાણે અથવા એનાથી પણ વધારે જો અલ્લાહ તઆલા પોતાના હબીબના વજૂદને અતા ફર્માવી દે તો કોઈ બાધ નથી, કેમ કે એ જાત અલા કુલિલ શયઈન કુદીર (દરેક ચીજ માટે શક્તિમાન) છે.

ઉઠે જો કુર્ચે દનાકે પર્દે કોઈ ખબર દે તો કયા ખબર દે
વહાં તો જ હી નહીં દૂર્ધી કી ન કહ કે વોહી ન થે અરે થે

અર્થાત : (આપ لِمَعَ اللَّهِ وَقْتٌ لَا يَسْعُنِي فِيهِ مُلْكٌ مُقْرَبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ એ ફર્માવ્યું : "મારા તથા ખુદાની વચ્ચે એક એવો સમય પણ આવ્યો કે જેમાં ન કોઈ મુક્રબ ફરિશો આડ થઈ શકે અને ન તો કોઈ નભી રસૂલ." દૂર્ધિના ખતમ થતાં એ જ મુરાદ છે કે મુલાકાતના વખતે કેવળ હું જ હતો, અન્ય બીજુ કોઈ ન હતું. અથવા ખુદાની હસ્તી જ હતી અથવા મુસ્તફાની હસ્તી જ હતી.) કુર્બના મહેલના સર્વ પર્દાઓને ઉઠાવી દેવામાં આવ્યા, હવે આગળ કોણ બતાવે કે શું થયું. દૂર્ધિની તો ત્યાં ગુજરાતી જ ન હતી, પણ એ જ સમજ્યું કે આપ لِمَعَ اللَّهِ وَقْتٌ لَا يَسْعُنِي પણ ત્યાં ન હતા. (દૂર્ધી ન હોવાનો એ અર્થ નથી) અરે ખુદાના બંદા આપ તો ત્યાં જ હતા. આપના જ માટે તો સર્વ કાંઈ કરવામાં આવ્યું હતું.

**વો બાગ કુષ ઐસા રંગ લાયા કે ગુન્યા વ ગુલકા ફરક ઉઠાયા
ગિરહમે કલિયો કે બાગ ફૂલે ગલોકે તુકમે લગે હુએ થે**

અર્થાત : એ ગુલશને વહદતમાં કાંઈક એવો મન-ઝર જોવા મળ્યો કે કલી તથા ગુન્યો પણ યમકીને ફૂલ દેખાવા માંડયો. (સૂફિયાની ઈસ્તેલાહમાં એને તવજજોહે ઈતોહાદી કહે છે જેનું દષ્ટાંત ખ્વાજા બાકી બિલ્લાહ અને રસોયાનો બનાવ બની શકે છે. એનો મતલબ બેનું એક થઈ જવું નથી હોતું બલ્કે એક જેવા દેખાવું છે જેમ કે બંદા તથા અલ્લાહ તાદાલાની સિફતો જાહેરી રીતે શાખિક એતબારથી એક જેવી છે. દા.ત. સમીઅ, બસીર, મો'મિન, ગની..... બંદા પણ છે અને અલ્લાહ પણ છે, તેમ છતાં પણ કંઈમ તથા હાઠિષ, મુસ્તક્લિલ ગૈર મુસ્તક્લિલ, જાતી તથા અતાઈનો ફરક એના સ્થાને યથાવત રહેશે) કલીઓના દામનમાં પણ ફૂલો બીલી ઉઠ્યાં અને ગુલશન મહેકવા લાગ્યા અને તેમના ગરેવાનના બટનોજી જગાએ પણ ફૂલ જ સજેલાં હતાં.

**મુહીત વ મર્કામે ફર્ક મુશ્કિલ રહે ન ફાજિલ ખુતૂત વાસિલ
કમાને હેરતમે સર મુકાએ અજુબ ચક્કરમે દાઈએ થે**

અર્થાત : દાઈરએ મર્કા (વર્તુળનું કેન્દ્ર જ્યાં કાર રાખવામાં આવે છે)માં (આપણા જેવાઓ માટે ફરક કરવો મુશ્કેલ થઈ ગયો) જુદાઈ તથા મિલાપવાળી સર્વ રેખાઓ આપસમાં મળી ગઈ. કમાનો હેરાન થઈને (આશ્ર્યમાં) માથું નમાવીને બેઠી હતી અને દાઈરો અજુબ ચક્કરમાં હતો. દાઈરાથી કાઈનાત (સૂષ્ટિ) મુરાદ છે. અને આ શેઅર ઈલ્યે જોમેટ્રી (ભૂમિતિ)ની ઈસ્તેલાહ લેમિટંગ પોઝિશનના જરીયા વાત સમજાવવાની કોશિશ કરવામાં આવી છે.

**હિજબ ઉઠનોમે લાખો પર્દે, હરેક પર્દેમે લાખો જલ્વે
અજુબ ઘળી થી કે વરલ વ કુર્ક્ફત જનમકે બિષળો ગલે મિલે થે**

અર્થાત : એક એક પર્દાના ઉઠવા પર લાખો નૂરના પર્દા જાહેર થઈ જતા અને દરેક પર્દથી લાખો જલ્વાઓ જાહેર થઈ જતા. કેવી અજુબ ઘળી હતી ! એવું લાગી રહ્યું હતું કે જુદાઈ તથા મિલાપ જે હિવસે પેદા થયાં ત્યારથી આજ સુધી આપસમાં સ્પષ્ટ નથી મળ્યાં, અને હવે મુલાકાત થઈ છે તો ખૂબ ગળે મળી રહ્યાં છે !

برک خواجات

કેટલો સ્પષ્ટ શોઅર છે કે આ'લા હજરત તો ફર્માવી રહ્યા છે કે "વસ્ત વ ઝુક્ત જનમ કે બિછળે ગલે મિલે છે" પણ ખૂરુ થાય પૂર્વગ્રહ તથા સંકૂચિત દાસ્તિનું કે આ'લા હજરતના દુશ્મનો આપ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ પર ઈલામ લગાડે છે કે આ'લા હજરતે અલ્લાહ તથા રસૂલ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ સરખા દર્શાવીને મિલાવી દીધા છે અને અલ્લાહનો જનમ સાબિત કરી આપ્યો છે. પણ તે મના પોતાના બુજુર્ગ (માઝલ્લાહ ! નક્લે કુઝ ન બાશાદ) ખુદાની ગોદમાં પણ બેસી જાય તો પણ કાંઈ વાંધો નહીં.

—(જુઓ સવાનેહે ફાસમી, ૧/૧ તર)

**જબાને સૂખી દિખાકે મૌજે તળપ રહી થીં કે પાની પાએ
ભંવરકો ચણ જોઅફે તશનગી થા કે હલકે આંખોમે પળ ગયે થે**

અર્થાત : વહેદતના દરિયાના મોજાંઓ પણ શુષ્ક જબાનની શિક્ષાપત કરી રહ્યાં હતાં અને ભંવર ખૂદ એટલાં તરસ્યાં જણાય રહ્યાં હતાં કે તરસની તકલીફના કારણો આંખો પર વર્તુળો પડી ગયાં હતાં અને આંખો ઘસતી જઈ રહી હતી. (ધમાકાના લેખક કદાચ આ શોઅર પર એ વિવેચન કરવાનું ભૂલી ગયા છે ! અહીં તો એનો બુરો હેતુ અધિક વધુ આસાનીથી પૂરો થઈ શકતો હતો કે કહી દેતા, "જુઓ ! અહેમદ રજાએ અલ્લાહની જ્ઞાન પણ સાબિત કરી આપી ! જબાનનું સૂક્ષ્મવું પણ સાબિત કરી આપ્યું, પાણીની ફરજિયાદ કરવું પણ સાબિત કરી આપ્યું ! આ રીતે પૂરાં એક ડાન કુઝ સાબિત થઈ જતાં ! اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي الْأَنْوَافِ અસ્તખર રજા ! كَمْ مِنْ نُورٍ દીનના દુશ્મનોના આ દુશ્મનીભર્યા રવૈયાની અસર ખત્મ કરવાના માટે પોતાના મીઠા મહિબૂબના મધ્યથી વધુ મીઠા નામનો વિર્દ કરો જેથી જહેરની અસર ખત્મ થઈ જાય અને મહોષ્ષભતના માહોલમાં આગલા શેઅરોની શરહ શરૂ કરીએ.

**વહી હૈ અવ્યલ વહી હૈ આખિર વહી હૈ બાતિન વહી હૈ ઝાહિર
ઉસીકે જલ્વે ઉસીકો મિલને ઉસીસે ઉસકી તરફ ગયે થે**

અર્થાત : અલ્લાહ તથાલા જ અવ્યલ છે, તે જ આખિર છે તે જ ઝાહિર છે તે જ બાતિન છે. અને હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અલ્લાહ તથાલાનો ખાસ જલ્વો છે. તો ખુદાનો જલ્વો ખુદાને મળવા, જે ખુદા તરફથી જ જમીનની તરફ આવ્યો હતો. (قد جاءَ كَمْ مِنْ نُورٍ) ખુદાની તરફ જ ચાલ્યો ગયો. આ શોઅરમાં ઝમાઈરનો રાજેઅ તથા મરજાચ માલૂમ ન હોવાના કારણે અમુક લોકોએ એના ઉપર પણ ઘણા વાંધાઓ ઉઠાવીને આસમાનને માથે ઉઠાવી લીધું, પણ અમારી સ્પષ્ટતા પર વાંચ્યકોએ વિચારણા કરી હશે કે એને વાંચ્યા બાદ કોઈ પ્રકારનો સવાલ દિમાગમાં પેદા જ નથી થતો. જો કે શયખ અબ્દુલ હક્ક મુહદિષ દહેલ્વી صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ અવ્યલ તથા આખિર, જાહેર તથા બાતિન હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ની પણ સિફતો બતાવી છે અને દરેકની ખૂબ જ સારી રીતની સ્પષ્ટતા કરી છે. જેવી રીતે રઓફ તથા રહીમ, અલ્લાહ તથા રસૂલ બનેનાં સિફતી નામો છે, એનાથી કોઈ ઈસ્તિહાલા લાજીમ નથી આવતો એ જ પ્રમાણો હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ મખૂફમાં સૌથી અવ્યલ છે. પણ كَنْتَ نَبِيًّا وَأَدْمَرَ بَيْنَ الْمَاءِ وَالظِّينِ એ જ પ્રમાણો હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ આપ સર્વ અંભિયાએ કિરામના આખરમાં તશરીફ લાવ્યા.

પોતાની અજમત તથા શાન, મોજિજાઓ તથા કમાલોના લેહાજથી એકદમ જહેર તથા સ્પષ્ટ છે અને પોતાની હકીકીતના લેહાજથી બાતિન છે. પરંતુ અસલમાં અને હકીકીતમાં આ સિફતો અલ્લાહ તથાલાની છે એટલા માટે શોઅરમાં એના પ્રમાણો જ તર્જુમો અધિક યોગ્ય લાગ્યો અને વળી એના પર વાંધો પણ નથી થતો.

(۸) نیکاہ کے بارے مें گلط ایشہمیयां اوہر عینکا شرائی حل

۰۱. نیکاہ پڑھाने से پेहले بھुत्या پڑھना
بھूल گये تو ک्या نیکاہ ہوپا ?

کुछ ایسا میں یہ مशہد ہے کہ نیکاہ
سالیہ ہونے کے لیے بھुت्या جڑی ہے,
چوناً یہ اگر کبھی کوئی
ایسا میں ساہب نیکاہ پڑھانے
سے پेहلے بھुت्या پڑھنا بھूل
جاءے تو کुछ لوگ نیکاہ کے
سالیہ ن ہونے کے ہوا کے سے باتے
کرتے ہوئے نظر آتے ہے، ہالا کے
شرا ان یہ بیکھر گلتا ہے۔ نیکاہ سے پेहلے بھुت्या
پڑھنا سیف مُسْتَحْبَت ہے لیکن اس بجائے بھُتْبے کے بھی
نیکاہ سالیہ ہو جائے گا۔ جیسا کہ ”بھاڑے شریعت“
میں ہے :-

”نیکاہ میں یہ عمور مُسْتَحْبَت ہے : ایسا نیسا
ہونا، نیکاہ سے پेहلے بھुت्या پڑھنا۔“

(بھاڑے شریعت، جیل ۲، ہیسسا: ۷، سکھا: ۴)

۰۲. جن دो گواہوں کا رجیسٹر میں نام
لیخا گیا ک्यا سیف وہی نیکاہ کے
گواہ ہوتے ہیں ؟

ہمارے یہاں ایک آدم تسلیم یہ بھی پایا
جاتا ہے کہ نیکاہ کے گواہ سیف وہی ہونے ہے جنکو
مُکْرَرَ کیا گیا اور جنکا نام نیکاہ کے
رجیسٹر میں لیخا گیا، ہالا کے اسے نہیں بلکہ
مجلیسے نیکاہ میں جتنے بھی اسے لوگ مُؤْجَد ہے
جو گواہ بنا سکتے ہیں اور جنہوں نے یہ بھوکھ
سُونا ووہ سب شرائی توار پر نیکاہ کے گواہ ہے۔

”بھاڑے شریعت“ میں ہے :

۰۳. اس : ہمارت مُسْتَحْبَت ساہی ناجمی بھیجاہی (سادہ مجلیسے کے لیے شرائی یہ - بھری، C/o. ڈاکوں ہیکھ بکھاٹے بھاٹا - آمود، جی. بھری)

” گواہ ہی کو نہیں کہتے جو دو شاہس
مجلیسے اکٹھ میں مُکْرَرَ کر لیتے ہیں، بلکہ وہ
تمام ہاڑیوں گواہ ہے جنہوں نے یہ بھوکھ
سُونا اگر گواہ بنا نے کے کھلیکھل ہو۔“ (بھاڑے
شریعت، جیل ۲، ہیسسا: ۷، سکھا: ۱۴)

۰۳. ک्यا لانکی سے یہ جماعت لے تے
وکھت بھی ہونے گواہوں کا ہونا
اُنہی ہے ؟

ایسا میں یہ مشہد ہے کہ
جب لانکی سے نیکاہ کی
یہ جماعت لے نے جاتے ہیں وہ وکھت
بھی ہونے گواہوں کا ہونا جڑی ہے،
ہالا کے شریعت کے اے اُتے بار سے اے سا نہیں
ہے۔ یہ جماعت کے وکھت ہونے گواہ اگر ن بھی ہو
تاب بھی یہ جماعت سالیہ ہو جائے گی ایسا بھی
گواہوں کا وکھل کے ساتھ رہنا بہت رہے۔

”بھاڑے شریعت“ میں ہے :

”اوہر سے یہ جن لے تے وکھت گواہوں کی جڑت
نہیں یا نہیں وہ اگر گواہ ن بھی ہو اور
نیکاہ پڑھاتے وکھت ہو تو نیکاہ ہو گیا، ایسا بھی
یہ جن کے لیے گواہوں کی یون ہاجت ہے کہ اگر وہ سے
یہ نکار کر دیا اور یہ کھا کے میں نے یہ جن نہیں
دیا یا تو اب گواہوں سے وہ سکا یہ جن دنہا پابھیت
ہو جائے گا۔“ (بھاڑے شریعت، جیل ۲، ہیسسا: ۷،
سکھا: ۱۴/۱۵)

۰۴. ک्यا مُوبَاہِل پر نیکاہ ہے سکتا ہے ؟

کुछ لوگوں میں مُوبَاہِل پر نیکاہ کے ہوا کے سے
بھی گلتا ہے بھی پاٹ جاتی ہے، چوناً یہ سمجھتے ہیں
کہ لانکا لانکی ہونے ایسا ایسا ایسا ایسا
کوئی ایسا میں گواہوں کی مُؤْجَدگی میں نیکاہ
پڑھا اے اور لانکا یا لانکی مُوبَاہِل ہی پر

ਹੁੰਗੂਰ ਸਿਰਾਜੂਲੁਕੁਕਣਾ ਮੁਹੱਕਿਕੇ ਮਸਾਈਲੇ ਜਦੀਦਾ
ਮੁਫ਼ਤੀ ਨਿਆਮੁਦੀਨ ਸਾਡਭ ਕਿਬਲਾ مੁਫ਼ਤੀ ਸੇ
ਸਵਾਲ ਕਿਯਾ ਗਯਾ : ਕੇ "ਆਜ ਕਲ ਈਨਟਰਨੋਟੇਕੇ ਝਰੀਆ
ਨਿਕਾਇ ਪਣਹਾਧਾ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮੌਲਿਕਾ ਦੀ ਗਵਾਹ
ਔਰ ਵਕੀਲਕੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਈਅਖ ਕੁਬਲ ਕਰਵਾਤਾ
ਹੈ, ਐਸਾ ਨਿਕਾਇ ਸ਼ਾਰਅਨ ਮੁਅੜਤਭਰ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ ?"

ਇਸ ਕੇ ਜਵਾਬ ਮੌਂ ਤੇਹਾਰੀਰ ਫੰਘਾ :—

"લેપ ટાપ ઓર ઈન્ટરનેટ પર અગર યે કુાંજી ઔર શાહિદેન (ગવાહોં)કી સરત નાઝર આએ મળશે

ਈਸ ਪਰ ਲੀ ਗਈ ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਹਫ਼ੀਕਤ ਮੌਂ ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਕਾ ਲੋਗਵੀ ਮਅੰਨਾ ਹੈ "ਹਜੂਰ" ਔਰ ਸ਼ਾਹਿਦ ਕਾ ਮਅੰਨਾ ਹੈ "ਹਾਜ਼ਿਰ"। ਧਣਾਂ ਸ਼ਾਹਿਦ ਮਜ਼ਲਿਸੇ ਕੁਆਂ ਮੌਂ ਹਾਜ਼ਿਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕੇ ਵਹਾਂ ਸੇ ਬਹੋਤ ਦੂਰ ਔਰ ਗਾਈਬ ਹੈ। ਯੇ ਅਲਗ ਬਾਤ ਹੈ ਕੇ ਮਸੀਨ ਕੀ ਵਜ਼ਹ ਸੇ ਉਸਕਾ ਅਕਸ ਨਾਨਾ ਆ ਰਹਾ ਹੈ, ਯੇ ਏਕ ਵਾਯੇਹ ਹਫ਼ੀਕਤ ਹੈ ਕੇ ਸ਼ਾਹਿਦ ਸ਼ਖਸ ਹੈ ਨ ਕੇ ਅਕਸ, ਅਕਸ ਕੀ ਰੂਪਤ ਸ਼ਖਸ ਕਾ ਸ਼ੁਝੂਦੀ ਹੁਜੂਰ ਕੁਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ, ਈਸ ਲਿਧੇ ਈਨਟਰਨੇਟ ਔਰ ਲੇਪਟਾਪ ਪਰ ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਕੇ ਕਲਿਮਾਤ ਅਦਾ ਕਰਨੇਕੀ ਸ਼ਰਈ ਹੈਥਿਤ ਮਹੱਤ ਖਬਰ ਕੀ ਹੈ ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਕੀ ਨਹੀਂ।

ਅਗਰ ਲਣਕੀ ਨੇ ਕੁਝੀ ਕੋ ਅਪਨੇ ਨਿਕਾਇ ਕਾ
ਵਕੀਲ ਬਨਾ ਦਿਯਾ ਮਖਲੂਦੇ ਕੇਹ ਹਿਆ ਕੇ ਫੁਲਾ ਬਿਨ
ਫੁਲਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰਾ ਨਿਕਾਇ ਕਰ ਹੋ ਔਰ ਕੁਝੀਨੇ ਗਵਾਓਂ
ਕੇ ਰੁਖੜੂ ਉਸ ਲਣਕੀ ਕਾ ਨਿਕਾਇ ਮੁਅਧਿਆਨ ਲਣਕੇ ਕੇ ਸਾਥ
ਕਰ ਹਿਆ ਔਰ ਉਸ ਮੰਜੂਰ ਕੋ ਈਨਟਰਨੇਟ ਪਰ ਹਿਆ
ਹਿਆ ਗਿਆ ਤੋ ਨਿਕਾਇ ਸ਼ਰਅਨ ਸਹੀਂਹੋ ਹੁਦੂਸ਼ ਹੈ. ਬਗੇਰ
ਈਨਟਰਨੇਟ ਔਰ ਲੇਪਟਾਪ ਕੇ ਭੀ ਨਿਕਾਇ ਈਸ ਤੌਰ ਪਰ
ਕਿਧਾ ਜਾਤਾ ਹੈ." (ਆਪਕੇ ਮਸਾਈਲ, ਸਫ਼਼ਾ : ੧੩੧)

★ ઓરતો માટે સંની ઈજાતેમા ★

દ્વારા : ખાતે સુફક્ષ ઉલમા કાઉન્સિલ-દ્વારા તરફથી ઔરતો માટે જણે ગૌધે આ'જમ નિમિત્તે ઔરતોનો ઈજટેમા અકુળ કોષ્યુનિટી હોલમાં તા. ૪-૧૧-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૮ રખી. આખર, હિ.સ. ૧૪૪૪ના રોજ જુમાની નમાઝ બાદ રાખવામાં આવ્યો. જેમાં આલિમા બહેનોએ નઅત મન્કૃભત તથા શાને ગૌધે આ'જમમાં બયાનો કર્યા હતાં. મોટી સંખ્યામાં બહેનોએ હાજરી આપી ઈલ્મે દીન હાંસલ કર્યો હતો.

અણમોલ કિતાબ મંગાવો

કાનુને શરીઆત

(ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨) (ક્રમ-૭૪૦ પેજીસ)

.. ଶ୍ରୀମଦ ..

رحمۃ اللہ علیہ

શ્રીમતી પાદક

ਵਾਕੇਂ ਮਸਾ ਵੇਮੀ / ਈਭਾਵਿਮਭਾਈ ਵੇਮੀ

દ્વિતીય : એક રીત વાગ્ય/

દ્વારા : સેટના રાં. કૃષ્ણ-

જેમાં અક્રીડા, તહારત, નમાજ, રોજા, હજ, ઝકાત, કુર્બાની, તલાક, અખલાકીયાત સંબંધી મસાઈલ દર્શાવેલા છે.

ઈલમે દીન શીખવું ફરજ છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો ૪ છે જેથી મુસ્લિમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરુષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેદાં ઈલમ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્અન તથા હદીયના પરશી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તચાલા સૌને નેક વૌકીક આપે. આમીન.

પકાશક : સન્ની દા'વતે ઈસ્લામી, મા. પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ.

લેક ઓફ / A/c. 34620100000303 Razvi Kitab Ghar / 9427464411
 નિયમી / IFSC Code : BARB0DAYADR / Branch : P/B/Ch. (C) B

અલ્લાહ પાક માટે જૂઠ બોતપુ અશક્ય

કિતાબ તથા હદીષની રોશનીમાં

લેખક : મુફતી મુહમ્મદ નિગમુદીન રાવી
(સદર શોઅભાએ ઈફતા આમિયા અશરફિયા—મુખારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાવી દયાદરવી
(તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

★ ચોથી સાભિતી : અલ્લાહ જેવી કોઈ ચીજ ન હોવાનું એલાન ★

(૧૨) અલ્લાહ તાદાલા પોતાની સલબી સિફતોમાંથી એક સિફત (ખૂબી) આ પણ વર્ણવે છે : *لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ* "એના જેવી કોઈ ચીજ નથી અને તે સાંભળતો જોતો છે."

(સૂ. શૂરા, ૪૨/૧૧)

ચીજો બે પ્રકારની છે : ★ કેટલીક તે જે જૂઠ તથા અન્ય અયબો તથા ખરાબીઓથી ખરડાયેલ હોય છે. ★ અને કેટલીક તે જે જૂઠ વગેરે અયબો તથા બુરાઈઓથી ખરડાયેલ તો નથી હોતી પણ અફ્કી રીતે શક્યતા જોવા મળે છે.

અને અલ્લાહ તાદાલા દરેક ચીજથી ઉત્થયતમ છે, એના જેવી કોઈ ચીજ નથી. તો જ્ઞાવા મળ્યું કે તે જૂઠ વગેરે અયબોથી ન ખરડાયેલ હોય છે અને ન તો તેને ત્યાં એની શક્યતા જોવા મળે છે.

★ રબનું બુરી વાતોથી પાક હોવા વિશેની સાભિતી નભવી હદીષોથી ★

હવે અમે સૈયહુલ અંબિયા, અફજલુર્રસુલ જનાબે મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્હાહ عليه السلامની મુખારક હદીષો ૨જૂ કરીએ છીએ જેનાથી સારી રીતે જ્ઞાન કે અલ્લાહ عليه السلام કલામ સૌથી સારુ અને સૌથી સાચું છે અને એને એ લાજિમ છે કે એમાં જૂઠની કોઈ શક્યતા ન જોવા મળે.

(૧) (અનુવાદ) : હિન્દુત્વ જાબિર બિન

અબુલ્લાહથી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્હાહ عليه السلام જ્યારે ખૂબી આપતા તો આપની આંખો લાલ થઈ જતી, અવાજ પણ ઊંચો થઈ જતો... અને ફર્માવતા, અમ્મા બઅદ ! બેશક ! સૌથી બેહતર કલામ કિતાબુલ્લાહ છે અને સૌથી બેહતરીન હિદાયત/સીરત મુહમ્મદ عليه السلامની હિદાયત/સીરત છે. અને સૌથી બુરાં કામો બિદઅતો (દીનમાં કિતાબ તથા સુન્નતની વિરુદ્ધ નવી વાતો કાઢવી) છે અને દરેક બિદઅત ગુમરાહી છે.

પછી ફર્માવતા : ★ મને દરેક મો'મિન પર તેની પોતાની જાતના કરતાં અધિક વિલાયત (અખત્યાર) છે. જે માલ છોડે તે એના વારસદારોનો છે. ★ અને જે કરજ અથવા મોહતાજ બાળકો છોડે તો કરજ તથા બાળકોની કફાલત મારા જિઝ્મે છે. (અલ સહીહુલ મુસ્લિમ, ૧/૨૮૪, કિતાબુલ જુમાહ)

(૨) (અનુવાદ) : હિન્દુત્વ જાબિર બિન અબુલ્લાહ عليه السلامથી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્હાહ عليه السلام પોતાના ખૂબામાં અલ્લાહ તાદાલાની શાનને છાજે તેવી તેની હમદ તથા ધના કરતા : જેને અલ્લાહ હિદાયત આપે તેને કોઈ ગુમરાહ કરનાર નથી, અને જેને તે ગુમરાહ કરી દે તેને કોઈ હિદાયત આપનાર નથી. બેશક ! સૌથી સાચું કલામ કિતાબુલ્લાહ છે અને સૌથી સારી હિદાયત/સીરત મુહમ્મદ عليه السلامની હિદાયત/સીરત છે. અને સૌથી બુરાં કામો દીનમાં કિતાબ તથા સુન્નતની વિરુદ્ધ નવી નવી વાતો કાઢવું તથા બિદઅતો છે. દીન કિતાબ તથા સુન્નતની વિરુદ્ધ દરેક નવી શોધ (નવી વાત કાઢવી) બિદઅત છે અને દરેક

બિદાત ગુમરાહી છે અને દરેક ગુમરાહી જહનમમાં છે.
(સુનને નિસાઈ, કિતાબ સલાતુલ ઈદૈન, પેજ-૧૮૬, હદીથ :
૧૫૭૮ તથા સુનને ઈબ્ને માજહ, પેજ-૨૨૦)

(૩) (અનુવાદ) : હજરત જાબિર બિન અખ્રુલ્લાહ રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાની નમાજમાં તશહેદ પછી ફર્માવ્યા કરતા કે સૌથી સારુ કલામ અલ્લાહનું કલામ છે, અને સૌથી સારી સીરત મુહુમ્મદ ﷺની સીરત છે.

(સુનને નિસાઈ, પેજ-૧૫૪)

(૪) (અનુવાદ) : મુખારિકનું બયાન છે કે મેં તારિકથી એ ફર્માવતાં સાંભળ્યું કે હજરત અખ્રુલ્લાહ બિન મસઉદ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે સૌથી સારી વાત કિતાબુલ્લાહ (અલ્લાહનું કલામ) છે અને સૌથી સારી હિદાયત મુહુમ્મદ ﷺની હિદાયત છે. (સહીએ બુખારી, ૨/૮૦૧, કિતાબુલ અદબ)

અને જાહેર છે કે જૂઠ બુરી વાત છે, તે "સારી" અને "સૌથી સારી વાત" નથી થઈ શકતું.

(૫) (અનુવાદ) : અમૃ બિન મુરહાને બતાવ્યું કે મુર્રા હમદાનીથી એવું કહેતાં સાંભળ્યું કે હજરત અખ્રુલ્લાહ બિન મસઉદ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે સૌથી સારું કલામ કિતાબુલ્લાહ છે અને સૌથી સારી હિદાયત મુહુમ્મદ ﷺની હિદાયત છે. અને સૌથી બુરાં કામો બિદાતો (દીનમાં કિતાબ તથા સુન્નતની વિરુદ્ધ નવી વાતોને કાઢવું) છે. (સહીએ બુખારી, ૨/૧૦૮૦, ૧૦૮૧, કિતાબુલ એઅતેસામ)

(૬) (અનુવાદ) : હજરત અખ્રુલ્લાહ બિન મસઉદ ﷺ રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, આ બે ચીજો છે, કલામ તથા હિદાયત તો સૌથી સારુ કલામ અલ્લાહનું કલામ છે અને સૌથી સારી હિદાયત મુહુમ્મદ ﷺની હિદાયત છે. (સુનને ઈબ્ને માજહ, પેજ-૨૩)

સનદિપી તકારી : આ હદીષોમાં રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ

અલ્લાહ તખારક વ તખાલાના પાક કલામને : ★
أَحْسَنُ الْحَدِيثِ ★
અહસનલ હદીષ ★
★ અહસનુલ કલામ
★ અને અસ્દકુલ હદીષ દર્શાવેલ છે.
એટલે : ★ સૌથી બેહતર વાત ★ સૌથી સારી વાત
★ સૌથી સારુ કલામ ★ સૌથી સારી વાત.

યદ્દીનન ! જે કલામ સૌથી બેહતર અને સૌથી સારુ હશે તે જરૂર સૌથી સાચુ પણ હશે. અને જે કલામ સૌથી અધિક સાચુ હશે તે જરૂર સૌથી બેહતર અને સૌથી સારુ હશે. આ અવસાફ (ખૂબીઓ) અલ્લાહના કલામના હક્કમાં એકબીજાના માટે લાજિમ તથા મદ્જૂમ (એકબીજાના પર્યાય) છે. તેની સાક્ષી કલામુલ્લાહ પણ આપે છે કે અલ્લાહનો ક્રૌલ સૌથી અધિક સાચો છે. وَمَنْ أَصَدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلَّا (અલ્લાહથી અધિક કોની વાત સાચી ? (સુ. નિસાઅ, ૪/૧૨૨) (અને અલ્લાહથી વધારે કોની વાત સાચી ? (સુ. નિસાઅ, ૪/૮૭)

આ આયતોની દલીલ હેઠળ સ્પષ્ટ કરી દેવામાં આવ્યું છે કે ખબરે વાહિદ, ખબરે મશહૂર તથા ખબરે મુતવાતિરમાં સૌથી અધિક સાચી, પાકી, કંતઈ, યદ્દીની વાત ખબરે મુતવાતિર છે. તેમ છતાં અહીં પણ જૂઠની ઝાતી શક્યતા મૌજૂદ છે, અને અલ્લાહ તખાલાની ઝાત સૌથી અધિક બેહતર અને સારી અને સાચી છે. તો એ ત્યારે જ થઈ શકે છે જ્યારે તેની વાતમાં જૂઠની ઝાતી શક્યતા પણ ન રહે. નહીં તો તેનો ક્રૌલ અને ખબરે અહલે તવાતુર એક દરજાનાં થશે, જ્યારે કે તે એક દરજાનાં નથી કે અલ્લાહ તખાલાનો ક્રૌલ અનાથી પણ વધુ સાચો અને સારો તથા બેહતર છે.

અહીં એ મુદ્દાની તરફ પણ ધ્યાન કરવું જોઈએ કે આ હદીષોમાં કલામે ઈલાહીને સૌથી સારુ, સાચુ અને બેહતર બતાવ્યા બાદ તરત જ એ સ્પષ્ટતા પણ

કરી દેવામાં આવી છે કે સૌથી બુરાં કામો, નવા નીકળેલાં કામો તથા બિદઅતો છે એટલે દીનમાં કિતાબ તથા સુન્તતની વિરુદ્ધ નવી નવી વાતોને કાઢવું. છેવટે આ પ્રસંગે એનો ઉલ્લેખ શા માટે કરવામાં આવ્યો અને રખના કલામની સચ્ચાઈ સાથે એનો શો સંબંધ છે ?

હું સમજુ છું કે રખના કલામની સર્વચાઈ સામે એનો વિત્તદ્ય દિશામાં ગાંધ સંબંધ છે. તે એ કે ઈસ્લામ ધર્મના દીને હક્કુ, દીને હિદાયત, દીને સાદિકુ, દીને સમાવી (આસ્માની) હોવાના માટે રખના કલામનું દરેક કલામથી બેહતર, દરેક કલામથી સારુ અને સાચુ હોવું જરૂરી છે જેનાથી "ઈમ્કાને કિઝુબે જાતી" (જાતી તૌર પર રખના જૂઠ બોલવાની શક્યતાનો નકાર) લાજભી રીતે દરેક અક્કલ તથા સમજવાળો સમજે છે, અને એના પર સમજબુઝવાળા બુદ્ધિશાણીઓનો ઈજમાય પણ છે. અને એ જ આ કિતાબુલ્લાહ તથા સુન્તતે રસૂલુલ્લાહનો ફાયદો પણ છે.

પરંતુ એ સૌથી વિરુદ્ધ જઈને "ખુદાલું
જૂછ બોલવું શકચ્યા" નો અક્ષીદો જહેર કરવા
અને એવું કહેવું કે "અલ્લાહ તથાલા જૂછ
બોલી શકે છે" યક્ફીનન ! شرُّ الْأَمْوَالِ سૌથી
બુરી વાત અને બદટારીન કામ છે. ઈસ્લામમાં
એક એવા અક્ષીદાને પ્રદર્શિત કરવું છે જે
અલ્લાહની કિતાબમાં છે ન સુન્નતે રસૂલુલ્લાહમાં,
ન ઈજ્માઅમાં અને સલફ (પૂર્વજ બુઝુગો)
તથા ખલફ (પાછલા બુઝુગો) સૌ એનાથી
અજાણ છે આ છે તે બિદાત જે ગુમરાહી છે.
અને كُل بِدْعَةٍ ضلالةٌ કુલ બિદ્દુત પ્રલાલી છે.

એવું મેહસૂસ થાય છે કે દાનાએ ગોયુબ, નબીએ મુર્તજા, હાદીયે ઉમ્મત અલ્હુને વહીયે ઈલાહીથી એ ખબર હતી કે તૌહીઠનો કલમો પઢનારો એક ફિક્રો આ ઉમ્મતમાં જાહેર થશે જે કલામે ઈલાહીના અહસન أَحْسَنَ (સૌથી સારા) તથા أَضْدَى અસદક (સૌથી

સાચા) હોવાને ચેલેજ કરશે. એટલા માટે આપે
પહેલાંથી જ એક જમેઅ (સમૃદ્ધ) કલામ થકી એ
બિંદઅતની ખબર આપી દીધી કે ખીરા (સારી
વાત) અલ્લાહનુ કલામ છે અને શરૂ (બુરી
વાત) એની વિરુદ્ધ અક્ફિદાને પ્રદર્શિત કરવું છે. કાશ !
કે હદીષના દાવેદારો (કહેવાતા અહલે હદીષ) આ
હદીષની કાંઈક ઈજજત કરતા.

(૬) (અનુવાદ) : હજરત અખૂ હુદ્રેરહ શિલ્પાદ્યાસ
ક્રમાંવે છે કે નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, બે કલમા
રહમાનને મહિષુધ છે, જાબાન પર હલકા છે,
મીઝાનમાં ભારે છે :—

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيْمِ

સુદ્ધાનલ્લાહિ વાજિહિમિદ્હિ સુદ્ધાનલ્લાહિલ
અગ્રીમ. (સહીલ બુખારી, ૨/૧ ૧૨૮, ૧૧૨૮, કિતાબુતોહીદ,
સહીલ માસ્કિમ, ૨/૩૪૪, કિતાબુજુલિક વદ્વા)

(c) (અનુવાદ) : અબૂ હાજિમ રિવાયત કરે છે કે
 સહલ બિન સાદ એ વર્ષાવ્યું કે..... રસૂલુલ્લાહ
 ﷺ એ આગળ વધીને લોકોને નમાઝ પઠાવી અને
 નમાઝથી પરવારીને લોકોની તરફ ચહેરો કરીને ફર્માવ્યું.
 "હે લોકો ! શું વાત છે કે જ્યારે તમને નમાઝમાં કાંઈક
 બતાવવાની હાજત પેશ આવી તો તમે લોકો તાલી
 વગાડવા લાગ્યા ? તાલી તો કેવળ સ્ત્રીઓ માટે છે. જેને
 નમાઝમાં કાંઈક બતાવવાની જરૂરત ઉભી થાય તો
 સુખાનલ્લાહ ! પઢી દીઘા કરે. (સહિત
 બુખારી, ٩/١٤٢, કિતાબુત્તોહિદ)

(૬) (અનુવાદ) : હજરત અબૂ હુરૈરહ રસ્લીનું કહ્યું છે કે ગરીબ સહાબીઓ નથી કરીમ જિલ્હોસ્લેની બારગાહમાં હાજર થયા અને અર્જ કરી કે માલદાર સહાબાએ તો પોતાના માલના સબબથી બુલંદ દરજાઓ તથા હમેશાણીની નેઅમત હાંસલ કરી લીધી. તેઓ અમારા જેમ નમાજ પઢે છે રોજા રાખે છે અને તેમને એ ફઝીલત હાંસલ છે કે તેઓ પોતાના માલોના

કારણે હજ કરે છે, ઉમરા કરે છે, જેહાદ કરે છે અને સંદર્ભ કરે છે. તો રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, શું તમને એવો વરીફો ન બતાવી દઉં જેને પઢીને તમે લોકો અગ્રતા લઈ જનારા સહાબીઓના દરજા સુધી પહોંચી જાવ અને તમારા બાદ કોઈ તમારા દરજાને ન પામી શકે ?! અને તમે મૌજૂદા સહાબીઓથી અફ્જલ થઈ જાવ, સિવાય એ કે તે પણ એ વરીફો પઢવા લાગે. દરેક નમાજ બાદ તું વખત سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ
સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ، તું વખત الحمد لله
અલْهُمَّ لِتَلِيلَةٍ، પછી તું વારِ اللَّهِ أَكْبَرِ اللَّهِ أَكْبَرُ
અલَّلَهُوَأَكْبَرُ، (સહીએ બુખારી, ૧/૧૧૬, કિતાબુલ અજાન,
સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૨૧૭, કિતાબુલ મસાજિદ)

(૧૦) (અનુવાદ) : હજરત અબૂ હુરૈરહ રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે દિવસમાં સો વાર સُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ
સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ વિભિન્નાં પઢે તો તેના (સગીરા) ગુનાઓ મિટાવી દેવામાં આવે, ભલે સમુદ્રના ફીણાની બરાબર હોય.
(સહીએ બુખારી, ૨/૩૪૪, કિતાબુઝ્જિક વદ્દુઆ)

(૧૧) હજરત અબૂ હુરૈરહ રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો, જે સવાર સાંજ સُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ
સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ સહીએ મુસ્લિમ સો સો વાર વાર પઢે તો ક્યામતના દિવસે કોઈ તેના કરતાં અફ્જલ વરીફો લઈને ન આવશે, પણ એ કે કોઈએ આ જ વરીફો સો વાર પઢ્યો હોય (તો તે ફીલતમાં સરખો થશે) અથવા સૌથી વધુવાર પઢ્યું (તો તે અફ્જલ થશે.) (સહીએ મુસ્લિમ, ૨/૮૪૮, કિતાબુઝ્જિક વદ્દુઆ, મજલિસે બરકાત)

આ બંને હદ્દીઓથી سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ
સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ વિભિન્નાં જે ફીલત વર્ણન કરવામાં આવી. જાહેર એ છે કે સામાન્ય જિકોની પ્રતિ સંબંધિત કરતાં છે અથવા ખાસ સમયો તથા હાલતોના લેહાજથી છે, નહીં તો કલામુલ્લાહની ફીલત તો સર્વ

જિકો કરતાં વિશેષ છે.

(૧૨) (અનુવાદ) : હજરત અબૂ હુરૈરહ રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો કે سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ વિભિન્નાં વિભિન્નાં વિભિન્નાં વિભિન્નાં અકબર, મારી નજીક દુનિયાના સર્વ જિકો કરતાં અધિક પસંદીદા છે.
(સહીએ મુસ્લિમ, ૨/૩૪૫, કિતાબુઝ્જિક વદ્દુઆ)

(૧૩) (અનુવાદ) : સહાબીયે રસૂલ હજરત સમુરહ બિન જુન્નુબ રિવાયત છે કે અલ્લાહના રસૂલ એ ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તાલાલાની નજીક સૌથી અધિક પસંદીદા કલામ ચાર છે:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ, વિભિન્નાં વિભિન્નાં, વિભિન્નાં વિભિન્નાં, વિભિન્નાં વિભિન્નાં, વિભિન્નાં વિભિન્નાં, અકબર. (સહીએ મુસ્લિમ, ૨/૨૦૭, કિતાબુલ આદાબ) કે શરૂમાં દરેક અયબ તથા ખામીથી અલ્લાહ તાલાલાની પાકીનું અને બીજામાં અલ્લાહનું તમામ કમાલની સિફતોથી સમૃદ્ધ હોવાનું, ત્રીજામાં એની તૌહીદનું અને ચોથામાં તેની કિબિયાઈ (બડાઈ) નું એલાન છે.

(૧૪) (અનુવાદ) : અબુહુલ્લાહ બિન સામિત રિવાયત છે કે હજરત અબૂહુલ્લાહ રિવાયત છે કે હજરત અબૂહુલ્લાહ એ વર્ષાવ્યું કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, શું હું તમે બારગાહે ઈલાહીનું સૌથી મહબૂબ તથા પસંદીદા કલામ ન બતાવું ?! મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! બતાવો ! તો આપે ફર્માવ્યું કે અલ્લાહની બારગાહમાં સૌથી અધિક પસંદીદા કલામ સુજ્દَةٌ نَّلَلَةٌ વિભિન્નાં જે ફીલત વર્ણન કરવામાં આવી. (સહીએ મુસ્લિમ, ૨/૩૫૧, કિતાબુઝ્જ જિક વદ્દુઆ)

(૧૫) (અનુવાદ) : અબુહુલ્લાહ ઈઞ્ચે સામિત રિવાયત કરે છે કે હજરત અબૂહુલ્લાહ રિવાયત કરે છે કે

રસૂલ લખાહ عليه السلام ને પૂછવામાં આવ્યું કે કયું કલામ
અફગળ છે ? તો આપે ફર્માવ્યું કે જે કલામ અલ્લાહ
તાલાએ પોતાના ફરિશતાઓ અથવા પોતાના
બંદાઓ માટે ચૂંટી કાઢેલ છે : **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ**
સુજ્ઞાનલાહ વભિનાદી. (સહીષ મુસ્લિમ, ૨/૩૫૧,
કિતાબુઝ જિંક વદ્દુઅ)

મતલબ એ છે કે જે કલમાઓ વડે અલ્લાહ
તાઓની ખૂબીઓ વર્ણન કરવામાં આવે છે, જેમ કે
આર્રફિ માનિર્હીમ. એમના આ
કલમાઓ એટલા માટે અધિક પસંદીદા છે કે
શુભાનલ્લાહ પઢીને બંદો એ એલાન કરે
છે કે ખુદાએ કુદુસ દરેક અયબ તથા ખામીથી પાક
છે. અને وَبِحُسْنٍ وَبِحُسْنٍ પઢીને એ એલાન કરે
છે કે અલ્લાહ ﷺ કમાલની સર્વ સિફ્તોથી સમૃદ્ધિ
છે. ટૂંકા કલમાઓ થકી અલ્લાહ તાઓની ખૂબ જ
જમેઅ (સમૃદ્ધિવાળી) તારીફ છે એટલા માટે અને
આ કલમા ખૂબ જ પ્રિય છે.

(૧૭) (અનુવાદ) : મુતર્રિક બિન અખૂલ્લાહ
 ઈને શાખીરથી રિવાયત છે કે ઉમ્મુલ મો'મિનીન
 હજરત આઈશા સિદ્ડીકી એ બતાવ્યું કે
 રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાના રૂક્ષાં તથા સિજદાઓમાં
 سُبُّوحٌ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ
 રબ્બલ મલાઈકતિ વર્કું પછ્યા કરતા હતા.

(ਸਾਹੀਂ ਮਸ਼ਿਲਮ, ੧/੧੯੮੨, ਕਿਤਾਬਖੱਸਲਾਤ)

(۹۶) (અનવાદ) : ﷺ ﴿كَمَرْأَةٍ﴾

ਛੇ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸੱਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਕਟੋਡ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਥੋਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੱਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਕਟੋਡ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੱਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਕਟੋਡ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(૧૬) (અનુવાદ) : હગરત ઈજ્ઞે અખ્યાસ,
 જુવૈરિયા બિન્તે હારિથી રિવાયત કરે છે કે નબી
 કરીમ ﷺ પોતાની પાસેથી પસાર થયા અને તે
 મસ્જિદમાં હતાં. પછી નબી કરીમ ﷺ તેમની
 પાસેથી નિસ્કુનાહાર (મધ્યાનહ) નજીક પસાર થયા
 અને તે એ જ હાલતમાં હતાં. તો હુઝૂરે ફર્માવ્યું, શું
 તમને અમૃક કલમાઓ ન શીખવાનું જેને તમે પઢતાં
 રહો ! (પછી આપે તેમને આ કલમાઓ શીખવાડયા) :

(۲۰) હજરત અનસ બિન માલિક રષી اللہ عنہ થી
 રિવાયત છે કે ઉમ્મે સુદૈમ, નબી કરીમ ﷺ ની
 બારગાહમાં સવાર સવારમાં આવ્યાં અને અર્જ કરી
 કે, હૃજૂર ! મને અમુક કલમા શીખવાડી દો જેને હું
 મારી નમાજમાં પઢ્યા કરું. તો સરકાર ﷺ એ
 ફર્માવ્યું, દસવાર اللٰهُ أَكْبَرُ અલ્લાહુ અકલર કહો,
 દસવાર اللٰهُ سُبْحَانَ اللٰهِ સુભાનલલાહ કહો, અને દસવાર
الْحَمْدُ لِلٰهِ અહ્મદુલિલ્લાહ પઢો. પછી જે ચાહો
 અલ્લાહથી હુઆ કરો ! તે ફર્માવશો, હા ! મેં કબૂલ
 કરી, હા ! તમારી હુઆ મકબૂલ છે.

આ પ્રકરણમાં હજરત ઈબને અધ્યાસ,
અભુલ્ખાહ ઈબને ઉમર અને ફળુલ બિન અધ્યાસ
અભુલ્ખાહ: ﷺ، عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَّهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ، وَأَنَّهُ مُحَمَّدٌ

પામેલી છે. ઈમામ અબૂ ઈસા તિર્મિજી ફર્માવે છે કે હજરત અનસની હદીષ હસન સહીહ છે. (જમેઅ તિર્મિજી, ૧/૬૩, અધ્વાબુલ વિત્ર, મજલિસે બરકાત, મુખારકપુર)

(૨૧) (અનુવાદ) : હજરત ઈબને અધ્બાસ ફર્માવે છે કે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ એક રાતે જ્યારે આપ નમાઝથી ફારિગ થયા તો આ પછ્યાં સાંભળ્યું :

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَنُورًا مِنْ خَلْفِي، وَنُورًا عَنْ يَمِينِي وَنُورًا عَنْ شِمَائِيلِي وَنُورًا مِنْ فَوْقَيْ وَنُورًا مِنْ تَحْتِي وَنُورًا فِي سُمْعِي وَنُورًا فِي بَصَرِي وَنُورًا فِي شَعْرِي وَنُورًا فِي بَشَرِي وَنُورًا فِي لَحْيَيْ وَنُورًا فِي ذَمِي وَنُورًا فِي عَظَامِي. اللَّهُمَّ أَعْظُمْ لِي نُورًا وَأَعْطِنِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا سُبْحَانَ الَّذِي تَعَفَّفَ الْعَزَّ وَقَالَ بِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَجْدُ وَتَكْرَمُ بِهِ. سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالْتَّعْمِ سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَإِلَّا كُوْرَامٌ

ઈમામ અબૂ ઈસા તિર્મિજીએ ફર્માવ્યું કે આ હદીષ ગરીબ છે. અમને આ હદીષ ઈબને અબૂ લૈલાની આ સનદથી જ માલૂમ છે. (જમેઅ તિર્મિજી, ૨/૭૮, અધ્વાબુદ્ધાવાત, મજલિસે બરકાત)

કાયદાઓ :-

આ મુખારક હદીષોથી ઘણા ફાયદાઓ હાંસલ થાય છે. અમે અમુક વર્ણવીએ છીએ :-

કાયદો-૧ : આ મુખારક હદીષોથી જેવી રીતે તસ્બીહ તથા તકફીસ (હમ્દ તથા પાકી બયાન કરવાના) ફળાઈલ જાણવા મળે છે, તેવી જ રીતે એ પણ માલૂમ થાય છે કે ખુદાએ સુખ્ખૂહ તથા કુદુસે ક્રષ્ણરથી (અબૂ જ અધિક પ્રમાણમાં) તેને પઢવાનો આલા ઈન્ટેજામ કર્યો છે. ફરિશતાઓ માટે આ વજીફો પસંદ કર્યો કે જેથી તેઓ સતત પઢતા રહે. ★ અને

માણસોને પોતાના મહિલાના عَلَيْهِ السَّلَامُ થકી તેનું આકર્ષણ અપાવ્યું જેથી તેઓ પણ આ વજીફામાં જીભોને તર રાખે. ★ નમાઝ જેવી ઈબાદતોમાં સૌથી અફ્જલ ઈબાદતના મહત્વના અરકાન રુક્સાન તથા સજદાઓમાં તેને પછ્યાં મુસ્તહબ ઠરાવ્યું કે જે નેક બંદો આમ સમયોમાં તેનો વિર્દ કોઈ કારણો ન કરી શકે તો તે નમાઝમાં જરૂરથી પઢી લે. ★ ત્યાં સુધી કે કાઈનાતે આલમની દરેક ચીજને પોતાની તસ્બીહના માટે નિયમિત કરી આપી. પ્રાણીઓ, વનસ્પતિ, પથ્થરો અને તેના સિવાય સર્વ મખ્લૂફત તેની પાકી વર્ણવે છે. ★ પોતાના અસ્માએ હુસના (મુખારક નામો)માં સુખ્ખૂહ, કુદુસને પણ પસંદ કર્યા જે દરેક અયબ તથા અયબની શક્યતા, અને ખામી તથા ખામીની શક્યતાથી તેની તન્જિયહ (બુરી વાતોથી દૂર હોવું) તથા પાકી પર દલીલ પૂરી પાડે છે. એનાથી સારી રીતે જાહેર થાય છે કે દરેક અયબ તથા ખામીથી ખુદાએ કરીમનું અજલનું અબદન (હમેશાંથી હમેશાં માટે) પાક હોવું જરૂરિયાતે દીનથી છે, જેનો સ્વીકાર દરેક બુધ્વિવાળો તથા બેઅક્લ અને વનસ્પતિ તથા પહાડ દરેક ચીજ કરે છે અને તેને પાક તથા બેઅયબ માને છે.

કાયદો-૨ : સાથોસાથ વારંવાર તેની હિદાયત તથા આકર્ષણ અપાવીને અને દરેક ચીજની તસ્બીહ જ્વાનીનું એલાન કરીને અને પોતાને સુખ્ખૂહ તથા કુદુસ બનાવીને પોતાના બંદાઓને સમજ તથા યક્ષીન બખ્શ્યું છે કે અલ્લાહની જાત જૂઢ તથા જૂઢની શક્યતા, એ જ પ્રમાણો દરેક પકારના અયબો તથા અયબની શક્યતાથી પાક છે. પણ આ સમજ તથા યક્ષીન એને જ મયસ્સર થઈ શકે છે જે તસ્બીહના ભાવાર્થને સમજને દિલથી એને પઢે. એવું ન બને કે ગળાથી આગળ ન વધે, અથવા વિના સમજે તથા અર્થના યક્ષીન વિના પઢતો રહે.

કાયદો-૩ : તસ્બીહ એની જ શાન છે :

કેમ કે તે દરેક પ્રકારના અયબ લાયિન્ગ ટીસ્ચિય ઇલાઈ તથા ખામીના ઈક્વાને જાતી (જાતી તૌર પર શક્યતા)થી પાક છે જેનાથી એની જાત થકી જૂઠ બોલવાની શક્યતાનો પણ નકાર થાય છે.

તસ્થીહ, સુષ્ઠાન તથા સુષ્ઠૂહનો અર્થ ઈમામ અબૂ ઝકરિયા નવવી શાફુઈ આ પ્રમાણે લખે છે :

અહલે અરબિયા તથા ઉલમા ફર્માવે છે કે
 (તસ્ખીહ)નો અર્થ તન્દ્યિયે પાકી વર્ણન કરવું,
 અને (સુખ્ખાનલ્લાહ) મફર્જુલે મુત્લાક
 હોવાના લીધે મન્સૂબ છે. આખી ઈભારત થશે :

(અનુવાદ) : સુખભૂહ (સુખભૂહ) નો અર્થ છે, "તે જાત જે અયબોથી, શરીકથી અને તે સર્વ ચીજોથી જે ઉલ્લંઘિયત (ભુદાની શાન) ની વિરુદ્ધ હોય તેનાથી પાડ તથા સાફ છે.

હાઇસ (પદી પેદા થનાર અને કાળી)ની સર્વ ખાસિયતો તથા અયબો, ઉલ્લાહિયતની વિરુદ્ધ છે તો એનો સાર પણ એ જ છે કે "સુષ્ટુપ્દ્હ" હાઇસની સર્વ ખાસિયતો તથા ખામીઓથી પાક હોય છે. (અલ્ફન્હાજ શરહે ઈમામુનવવી લિસહીએ મુસ્લિમ, ૧/૧૮૨)

(અનુવાદ) : પ્રથમ વર્ણન થઈ ચૂક્યું કે
તસભીહનો અર્થ એ છે કે અલ્લાહ સુખાનષ્ટ વ
તઆલા એ સર્વ ચીજોથી પાક તથા સાફ છે જે એની
શાનને શોભાસ્પદ નથી. જેથી તે શરીક
(ભાગીડારી)થી બીવી બરચાંથી, અને મુત્લકન સર્વ
અયબોથી, અને અલલ ઈત્લાકું હુદ્દૂષ (પાછળથી પેદા
થનાર ચીજો તથા ફના થનાર)ની સર્વ નિશાનીઓથી
પાક છે. (અલ્મિન-હાજ શરહે ઈમામુનવવી લિસહીહ
મસ્લિમ. ૨/૩૪૫. મજલિસે બરકાત)

સાભિતીની ચર્ચા : જૂઠ જુલ્દમ, અજ્ઞાનતા, બિંધ, જરૂરત, લાચારી, મૌત એ અયબોમાંથી છે, અને આ બાબતોથી શક્યતા હુદ્દૂષ (પાછળથી પેદા થનાર ચીજો અને પછી નષ્ટ થનાર)ની નિશાનીઓમાંથી છે, જેથી સાભિત થયું કે અલ્લાહ જૂઠ જૂઠ તથા જૂઠની શક્યતાથી પાક છે. એ જ પ્રમાણે અલલ ઈત્તલાકુ (કોઈ શર્ત વિના) દરેક પ્રકારના અયબો તથા અયબની શક્યતાઓથી પણ પાક તથા સાફ છે.

એ જ કારણે તસ્ખીહ ખુદાએ કુદુસ સિવાય કોઈ
અન્યની નથી પછવામાં આવતી, કેમ કે મહાનથી
મહાન હસ્તી અધ્યબોથી પાક હોય શકે છે, બલ્કે હોય
છે પણ હુદ્દુપની સર્વ ખાસિયતો તથા નિશાનીઓ, જેમ
કે ઊંઘ, ચુંબ, ખાવું, પીવું જાડા પેશાબ, લાચારી, ત્યાં
સુધી ક મૃત્યુ તથા મૃત્યુની શક્યતા, ભલે એક ક્ષણ
માટે હોય એનાથી પાક તથા બેનિયાજ નથી. જે અલલ
ઈતલાક (બિનશર્તી રીતે) આ સૌથી પાક હોય તેની
જ શાન સુખ્ખૂહીયત તથા કુદુસિયત છે અને તે જ
એના લાયક છે કે તેની તસ્ખીહ કરવામાં આવે. એટલા
માટે સૈયદે કાઈનાત સ્લેટિન્ગ એ પોતાની અમૃક
હદીષોમાં ફર્માવ્યું :

ਤੇ "ਪਾਕ" ਸੰਭਾਨ ਦੀ ਲਾਈਨੀਫਿ ਟੱਸ਼ਬਿਯੁ ਈਲਾਹੇ ਕੁ ਏਨਾ ਸਿਵਾਅ ਕੋਈਨਾ ਮਾਟੇ ਤਸਖੀਅ ਧੋਗ੍ਯ ਨਥੀ।"

(આમેએ તિર્મિઝી, ૧/૬૩, અધ્વાખુલ વિત્ર)

★ અહિલે સુણાતના અક્ષીદાનું સમર્થન ★

(૨૨) (અનુવાદ) : હજરત અબૂ હુરૈરહ
રથી મરવી છે. તેમણે કહું કે રસૂલુલ્લાહ
એ ફર્માવ્યું કે બેશક ! અલ્લાહ તાબા
કૃયામતમાં આદમ થી (આપની ઔલાના
બારામાં) પોતાના ફિસલા સંબંધે ત્રણ સફાઈઓ આપશે :

★ અલ્લાહ તઆલા ફર્માવશો, હે આદમ ! જો

મેળું જૂઠાઓ પર લઅનત ન કરી હોત અને જૂઠ અને વાદાભિલાઙ્ઘીથી અદાવત ન રાખત, અને એના પર મેળું ચેતવણીઓ ન કરી હોત તો આજે હું તારી બધી ઓલાદ પર જરૂર રહેત, અને જે સખત અજાબ મેળું તેમના માટે તૈયાર કરી રાખ્યો છે તેનાથી નજીત અર્પણ કરી આપત. પરંતુ મારો ફૌલ હક્ક છે કે જે મારા રસૂલોને જૂઠલાવશો અને મારી નાફર્માની કરશે તો હું જરૂર જહનમને એ સૌથી ભરી દઈશ. (કન્જુલ ઉભ્રમાલ, ફી સુનનિલ અફ્વાલ વલ્યાફાલ, ૨/૧૯૭૫, હ. ૩૮૭૬૭)

આ હદ્દીષ ઈમામ હકીમ તિર્મિઝી અલ્લાહ એ નવાદિરુલ ઉસૂલમાં તખરીજ કરી છે તેની શરૂઆતમાં કાંઈક વધારો છે જે સનદ સાથે છે.

(અનુવાદ) : અમને અભૃત્યાહ ઈન્ને જિયાદે હદ્દીષ વર્ણવી. તે કહે છે : અમને સૈયારે હદ્દીષ વર્ણવી. તે કહે છે, અમને અખૂ આસિમ ઓબાદાનીએ હદ્દીષ વર્ણવી. તે કહે છે, અમને ફિજલ બિન ઈસાએ હદ્દીષ વર્ણવી. તે હજરત હસન બસરીથી રિવાયત કરે છે. તેમણે ફર્માયું કે હજરત અખૂ હરૈરહ અલ્લાહ એ મિમબરે રસૂલ અલ્લાહ એ પર અમને ખુત્બો આપ્યો, તો ફર્માયું કે મેળું રસૂલુલ્લાહ અલ્લાહ એ ફર્માવતાં સાંભળ્યું કે બેશક ! અલ્લાહ તારા (અવલાદે આદમના વિશે પોતાના ફિસલાનું અયન હક્ક હોવું સ્પષ્ટ કરવા માટે) હજરત આદમને ત્રણ રીતે સંજાઈ આપશે.... છેવટ સુધી.

આ હદ્દીષ જઈનું છે. અહીં તેને કેવળ એટલા માટે રજૂ કરવામાં આવી છે કે જે અફીદો અફ્લે સતીમ (સદ્ભુદ્ધિ) તથા કિતાબ તથા સુન્તત તથા ઉભ્રમના ઈજમાઅથી સાબિત છે, એનું સમર્થન આ હદ્દીષથી થઈ જાય.

આ હદ્દીષે પાક એ સ્પષ્ટપણે છે કે : ★ અલ્લાહ તારા જૂઠ તથા વાદાભિલાઙ્ઘીને નાપસંદ જાણો છે. ★ અને જૂઠ તથા વાદાભિલાઙ્ઘી પર અલ્લાહે ચેતવણી

આપી છે. એટલા માટે અલ્લાહ તારા કૃયામતના દિવસે તેના તથા તેના રસૂલોના નાફર્માનો પર રહેત નહીં કરે અને તેમને જહનમમાં નાખી દેશો.

એનાથી જાહેર થાય છે કે અલ્લાહ તારા કૃયામતના જૂઠ તથા વાદાભિલાઙ્ઘી અશક્ય છે કે જે ચીજ તેની દસ્તિએ દુશ્મન (ધૃષ્ણાસ્પદ) છે તે એના માટે શક્ય ન થશે.

★ રબનું અયબોથી પાક હોવા સંબંધે મુસ્લિમોનો ઈજમાઅ ★

અલ્લાહ તારા સર્વ અયબો તથા બુરાઈઓથી પાક સાફ છે એના પર સંયુક્તપણે મુસ્લિમાનોનો ઈજમાઅ છે, કેમ કે જેનાથી પણ પૂછશો તે એવું કહેશે કે અલ્લાહ તારા પાક, બેઅયબ છે. અને એના વિરુદ્ધ કોઈ વાત કહેવામાં આવે તો એનાથી નફરત તથા નારાઝગી પ્રદર્શિત કરશે.

ચર્ચાનો સાર : આ નાશ પ્રકારની દલીલો થઈ : ★ અકલી દલીલો ★ કિતાબ તથા સુન્તતની દલીલો ★ આમ મુસ્લિમાનોનો ઈજમાઅ.

આ સૌ એ બાબતનાં સાક્ષી છે કે ખુદાએ સુખ્ખૂહ તથા કુદુસ, જૂઠ તથા દરેક પ્રકારની અયબો તથા બુરાઈઓથી પાક તથા સાફ છે. સર્વ મખ્લૂક તેની પ્રશંસા કરે છે તથા તેની પાકી વર્ણવે છે. ખુદાએ ભરતર વ તવાના પણ પોતાની પાકી તથા અસ્ફંડ્યત (સૌથી સાચા) હોવાનું એલાન કરે છે. એટલા માટે અહેલે હક્ક, એહેલે સુન્તત વ જમાઅત તેના હક્કમાં જૂઠ તથા જૂઠની શક્યતાને મુહાલે જાતી (જાતી તોર પર અશક્ય) માને છે. કાશ ! વહાબીઓ પોતાના આ અફીદાથી દૂર થઈને આ દલીલોની રોશનીમાં પોતાની સુધારણા કરી લે અને ખુદાએ કુદુસની અસ્ફંડ્યત (સૌથી અધિક સાચા હોવા)ના માનનારા બની જાય.

(હવાલો : અહાદીષે સહીએનસે ગૈર મુક્કલિલદીનકા ઈન્જેરાફ, ભાગ-૧)

હુજૂર નું સામાજિક

વલણ તથા વહેવાર

ੴ : ਮੌਲਾਨਾ ਈਮਰਾਨ ਰਾਝਾ ਮਿਸ਼ਨਾਈ

(મુદરિસ : દારુલ ઉલ્લૂમ બરકાતે ખવાજા-આમોદ)

સામાજિક જીવનમાં અન્ય લોકો સાથે મેલજોલ એક
એવું આવશ્યક તત્ત્વ છે જેનાથી આપણને રોજ વાસ્તો
પડે છે. હવે સવાલ એ ઉત્પન્ન થાય છે કે જ્યારે બીજા
લોકોથી મુલાકાત થાય તો એવું કયું વલણ અપનાવવામાં
આવે જેનાથી મેલજોલમાં નફરતના બદલે મહોષ્યત પેઢા
થાય. આ સંદર્ભમાં હુઝૂરે અકર્મ ચિહ્નાને સુવાર્ણ
મનોવૈજ્ઞાનિક સિદ્ધાંતો દ્વારા આપણને વિવિધ રીતે
તા'લીમાત આપી છે. અન્ય લોકો સાથે મહોષ્યતનો
વર્તાવ કરવો એક એવું મુખ્ય વલણ છે જે આપણી તમામ
સમર્સ્યાઓના ઉકેલની ચાવી છે.

આપસમાં મહોદ્ભુતનો વર્તાવ રાખો

પરસ્પર પ્રેમનું વલણા : આધુનિક સંશોધનો મુજબ
મહોષ્યત આપણી Emotional Health પર
સકારાત્મક અસરો છોડે છે. જ્યારે અન્ય વ્યક્તિ આપણી
સાથે મહોષ્યત અને હુંક સાથે મળે છે તો તેનાથી
આપણા વલણો અને ચારિત્ર પર સારી અને સુખદ
અસરો થાય છે. મળનાર અપરિચિત વ્યક્તિ હોય અને
પહેલી મુલાકાતમાં જ તેના તરફથી મહોષ્યત અને હુંક
મળે તો આપણા દિમાગમાં તેના પ્રતિ નકારાત્મક
ભાવનાઓ જનમતી નથી અને તેનાથી પરાયાપણું
અનુભાવાતું નથી. જેના કારણે આપણું વર્તન આપોઆપ
બદલાય છે અને તેની સાથે અપનાઈયત અનુભવાય
છે. આ વલણાના કારણે આપસમાં એક મૈત્રીપૂર્ણ
વાતાવરણ સર્જાય છે જે સારી રીતે એક બીજાને
સમજવામાં મદદરૂપ થાય છે. એટલા માટે હુંજૂર
અનુભાવાતું એ આપણને એવી તા'લીમાત અપનાવવાનો હુકમ
આપ્યો છે કે જો આપણો તેના પર અમલ કરતા થઈ
જઈએ તો નકરતોના બદલે મહોષ્યતો પેદા થશે.

મહોદ્દબત પેદા કરવાના માદયમો

મહોબ્બત પેદા કરવાના સરળ માધ્યમોમાંથી એક
માધ્યમ સલામ કરવું છે. એટલા માટે જ હુણૂર લાયાનાં
આપણને એ હુકમ આપ્યો છે કે જ્યારે પણ જે
મુસલમાન એક બીજાથી મુલાકાત કરે તો
એકબીજાને સલામ કરે. આમ કરવાથી પરસ્પર
મહોબ્બત વધે છે. રિવાયત છે : તમે ત્યાં સુધી જન્તમાં
નહીં જાવ જ્યાં સુધી ઈમાન નહીં લાવો, અને કામિલ
મો'ભિન નહીં બનો જ્યાં સુધી આપસમાં મહોબ્બત
નહીં કરો. શું હું તમને એવી ચીજ ન જણાવું કે જ્યારે
તમે તેના પર અમલ કરશો તો એકબીજાથી મહોબ્બત
કરવા લાગશો ? તે એ છે કે આપસમાં દરેક વ્યક્તિને
સલામ કર્યા કરો. (મુસ્લિમ શરીફ)

આ હદ્દીપમાં કામિલ મો'મિનની નિશાની એ
બતાવવામાં આવી છે કે તે મહોષ્યતના વલણવાળો હશે
અને મહોષ્યતના આ વલણને પેદા કરવાનો સરળ તરીકો
એ છે કે મુલાકાતના સમયે એકબીજાને સલામ કરવાના
આ તરીકાને અપનાવવામાં આવે. કારણ કે સલામ,
ભીજ વ્યક્તિના દિલને ખોલવાની ચાવી છે,
તેનાથી એકભીજ પતિ પ્રેમભાવ અને સ્લેટ ઉત્પન્ન
થાય છે. અને એક હદ્દીપમાં છે : (ભાવાર્થ) એક
વ્યક્તિએ નભીએ કરીમ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ પૂછ્યું, ક્યો (અમલ)
ઈસ્લામ (માં) ઉત્તમ છે ? તો હુઝૂર عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ એ ફર્માવ્યું,
લોકોને ખાણું ખવડાવો અને જેને જાણો છો અને જેને
નથી જાણતા સૌને સલામ કરો. (બખારી)

સકારાત્મક વર્તન વ્યક્ત કરવામાં પહેલ કરવી

મુલાકાતના સમયે એક સામાન્યત વર્તન એ જોવા
મળે છે કે ઘણા બધા લોકો જ્યારે અન્ય લોકો સાથે
મુલાકાત કરે છે તો તેઓ બીજથી એ અપેક્ષા રાખે છે કે
સકારાત્મક રીતે મુલાકાતનો પ્રારંભ સામેવાળી વ્યક્તિ
કરે. તેઓ પોતે આવી કોઈ શક્યતા ઊભી કરતા નથી,
જેના કારણે ઘણી સામાજિક સમસ્યાઓ ઊભી થાય છે.
જેમ કે એક તો અવિશ્વાસનં વાતાવરણ સર્જય છે, એ જ

રીતે એકબીજાથી કતરાવાના કારણો વ્યક્તિ એકલતાનો ભોગ બને છે. માટે આવા નકારાત્મક વલણને બહલવા માટે હુઝૂર સ્પ્રિટ્સને ફર્માવ્યું, (ભાવાર્થ) : સલામમાં પદેલ કરનાર અહેંકારથી મુક્ત છે. (સુનને બયહકી)

મુસાફિણ (શેક હેન્ડ)ની મનોવૈજ્ઞાનિક અસરો

હુઝૂર સ્પ્રિટ્સની સીરતે તૈયબાની તા'લીમાતના મુજબ મુલાકાત સમયે આદર અને સમ્માન તથા પ્રેમનું વલણ વ્યક્ત કરવાનું એક માધ્યમ મુસાફિણ પણ છે. માત્ર સલામ કરતાં સલામ સાથે મુસાફિણ મનોવૈજ્ઞાનિક અસરો વધુ જોવા મળે છે અને તેનાથી બીજાના વલણ પર પોઝિટિવ પ્રભાવ પડે છે કારણ કે મુસાફિણ પણ નિકટતાનું એક માધ્યમ છે. જેમ કે ડેસમન્ડ મોરિસ (Desmond Morris) એ નિકટતાનો અર્થ એ વર્ણવ્યો છે કે, "બે લોકોનું શારીરિક રીતે સંપર્કમાં આવવું અને મળવું." તેમના મતે સ્પર્શ ભલે તે ગળે મળવાથી હોય અથવા હાથ મિલાવવાથી હોય તે એક એવું માધ્યમ છે જે બે વ્યક્તિઓ દરમિયાન પરસ્પર સંતોષ અને રાહતનું કારણ બને છે. (ખુશ રેહને કા ફન, પેજ: ૫૦, લેખક દલાઈ લામા)

એટલા જ માટે હુઝૂર સ્પ્રિટ્સને પોતાની ઉમ્મતને મુસાફિણ કરવાની તા'લીમ અને પ્રોત્સાહન આવ્યું છે. (ભાવાર્થ) : જ્યારે બે મુસલમાન મુલાકાતના સમયે એકબીજા સાથે મુસાફિણ કરે છે તો અલ્લાહ તાચાલા અલગ થતાં પહેલાં તેમને બખ્શી દે છે. (તિર્મિજી શરીફ) હુઝૂર સ્પ્રિટ્સનો પોતાનો અમલ પણ મુસાફિણ કરવાનો હતો, રિવાયત છે કે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ નબી સ્પ્રિટ્સ સમક્ષ આવતો તો આપ તેની સાથે મુસાફિણ કરતા અને ત્યાં સુધી પોતાનો હાથ ન ખેંચતા જ્યાં સુધી સામી વ્યક્તિ પોતે હાથ ન ખેંચતી. અને ત્યાં સુધી પોતાનું મોહું ન ફેરવતા જ્યાં સુધી તે પોતાનું મોહું ન ફેરવી લે, અને કદ્દી પણ હુઝૂર સ્પ્રિટ્સને સામે બેઠેલા વ્યક્તિ સામે પગ ફેલાવતા ન જોવામાં આવ્યા. (ઉપર મુજબ)

દરેક સાથે તેના માનસિક સ્તર મુજબ વ્યવહાર કરવામાં આવે

સામાજિક જીવનમાં અલગ અલગ લોકોથી વાસ્તો

પડે છે જેમાંથી દરેકની માનસિક સ્થિતિ અલગ હોય છે. સુખદ સામાજિક જીવન માટે એ જરૂરી છે કે દરેકની સાથે તેના માનસિક સ્તર મુજબ વર્તન કરવામાં આવે જેથી કોઈ પ્રકારની કોઈ સમસ્યા ન બને. આ બાબતે હુઝૂર સ્પ્રિટ્સની સીરતે તૈયબામાં અસંખ્ય ઉદાહરણો જોવા મળે છે. જેમ કે રિવાયત છે : હુઝૂર સ્પ્રિટ્સ પાસે એક ગામડિયો આવ્યો અને કહું, યા રસૂલલ્હાહ ! સ્પ્રિટ્સ મારી પત્નીએ એક કાળા બાળકને જન્મ આપ્યો છે. આપ સ્પ્રિટ્સએ પૂછ્યું, તારી પાસે ઊંટ છે ? તેણે કહું, જ હા ! તો હુઝૂર સ્પ્રિટ્સએ પૂછ્યું, તેમના રંગ કેવા છે ? તેણે કહું, લાલ. પછી આપ સ્પ્રિટ્સએ પૂછ્યું, તેમાં કોઈ ઊંટ ભૂરા રંગનું પણ છે ? તેણે કહું, હા ! ત્યાર બાદ નબી સ્પ્રિટ્સએ પૂછ્યું, આ ઊંટ કયાંથી આવ્યું ? તેણે કહું, મારા ખયાલથી કોઈ નસે એ રંગને ખેંચ્યો હશે જેના કારણે આવું ઊંટ જન્મયું. નબીએ કરીમ સ્પ્રિટ્સએ ફર્માવ્યું, તો એ પણ શક્ય છે કે તારા બાળકનો રંગ પણ કોઈ નસે ખેંચી લીધો હોય. (બુખારી શરીફ)

આ જ પ્રકારનો અન્ય એક બનાવ છે કે એક નવયુવાન નબીએ પાક સ્પ્રિટ્સની ખિદમતમાં હાજર થયો અને વિના સંકોચે અર્જ કર્યું : હે અલ્લાહના રસૂલ ! મને જિનાની ઈજાજત આપો. સહાબાએ કિરામ નવયુવાનને દપકો આપવા લાગ્યા. પરંતુ આપ સ્પ્રિટ્સએ નવયુવાનને નજીક બોલાવ્યો અને ફર્માવ્યું, શું તું એ વાત તારી માતા માટે પસંદ કરે છે ? નવયુવાને કહું, મારા પ્રાણ આપ પર કુર્બાન, આ વાત હું મારી માતા માટે કદી પસંદ નથી કરી શકતો ! પછી આપે તેને ફર્માવ્યું, બીજા લોકો પણ પોતાની માતાઓ માટે આવી વાત પસંદ નથી કરતા. હુઝૂર સ્પ્રિટ્સએ તેની બહેન, કોઈ અને માસી વગેરે માટે પણ આ પ્રકારના સવાલ કર્યા કે શું તું એ લોકો માટે આ વાત પસંદ કરે છે ? તે દરેક વાર કહેતો, મારી જાન આપના પર કુર્બાન ! ખુદાની કસમ ! હું આ વાત હરગિજ પસંદ નથી કરી શકતો ! હુઝૂર સ્પ્રિટ્સએ નવયુવાન પર પોતાના હાથ મુખારકને રાખી હુઅા ફર્માવી, ત્યાર બાદ તે કદી પણ એ વાત તરફ આકર્ષિત ન થયો.

આ રિવાયતથી પણ એ વાત જણાય છે હુજૂર علیه السلام એ તેને ઠપકો આપવાના બદલે તેની માનસિક સ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખી તેની સાથે એવું વર્તન અપનાવ્યું જેનાથી હમેશાં માટે નવયુવાનને એ ગુનાહથી નફરત થઈ ગઈ. (મુસનદે ઈમામ અહમદ બિન હંબલ)

આ એક સામાન્ય અનુભવ છે કે સામાન્યતઃ ગામડાઓમાં શિક્ષણની તકોના અભાવે ગામડાના લોકોમાં જહાલત અધિક હોય છે અને તેઓ સામાન્ય રીતે સમાજના શિષ્ટાચારથી નાવાકેફ હોય છે, મર્યાદા, સભ્યતા વગેરેથી નાવાકેફ હોય છે. જ્યારે કે એમની તુલનામાં સામાન્યતઃ શહેરીઓમાં તા'લીમ અધિક હોવાના કારણે તેઓ શિષ્ટાચારથી પણ ખૂબ વાકેફ હોય છે. સભ્યતા, ઉત્તમ રહન સહન વગેરે તેમનામાં અધિક જોવા મળે છે. એટલા માટે હુજૂર علیه السلام ને વ્યવહાર ગામડાઓના લોકો સાથે બિલકુલ અલગ પ્રકારોનો હોતો અને શહેરીઓ સાથે અલગ. ગામડિયાઓના કડક વલણ અને ઉદ્ઘત વર્તન છતાં હુજૂર علیه السلام તેમની સાથે નર્મી અને મહેરબાનીનું વર્તન કરતા. તેમના ઉદ્દા સુલ્ટા પ્રશ્નોથી બુરું ન માનતા.

રિવાયત છે : એકવાર એક ગામડાવાસી લોકોની હાજરીમાં મસ્જિદે નબવીમાં ઉભો થઈ પેશાબ કરવા લાગ્યો. સહાબાએ તેને રોક્યો તો હુજૂર علیه السلام એ તેમને મના ફર્માવ્યું અને તેને પેશાબ કરવા દીધો. જ્યારે તે કરી ચૂક્યો તો હુજૂર علિيٰ سَلَّمَ એ તેને બોલાવી મસ્જિદની અદબ શીખવાડી અને સહેજ પણ નારાજગી દર્શાવી નહીં. (બુખારી શરીફ) તેનાથી વિપરિત જે સહાબાએ કિરામ મહીનામાં રહેતા હતા તેમની ભૂલોને અવગણવાને બદલે તેમની પૂછતાછ કરવામાં આવતી. એકવાર હજરત અખૂબક સિદ્દીકું અને હજરત ઉમર ફારુક رضي الله عنه વચ્ચે વાતચીત દરમિયાન થોડી નારાજગી પેદા થઈ ગઈ. જેના પર હુજૂર علیه السلام એ હજરત ઉમર رضي الله عنه પર નારાજગી વ્યક્ત ફર્માવી. (બુખારી શરીફ)

બીજા લોકો સાથે નરમ વર્તન અપનાવવું

દરેક ઈન્સાનની એ સ્વભાવિક ઈચ્છા હોય છે કે

બીજા લોકો તેની સાથે વ્યવહારમાં નર્મી કરે અને દરેક સમાજમાં એવા લોકોની કદર થાય છે જેઓ નમ્રતાના ગુણથી સજજ હોય છે, કારણ કે જે વ્યક્તિ વિનમ્ર વર્તન અપનાવે છે તો તેના કારણે લોકો સાથે તેની મેલાંથેલ વધી જાય છે અને સામાન્યતઃ વિનમ્ર વ્યક્તિ અન્યોની તુલનામાં બીજા લોકોને અધિક લાભ પહોંચાડે છે અને આ ગુણના કારણ તે સર્વ પ્રિય બની જાય છે. એટલા માટે નબી કરીમ علیه السلام નર્મી અપનાવવાનો હુકમ આપ્યો છે : "બેશક ! અલ્લાહ તાઓલા મહેરબાન છે અને મેહરબાની તથા નર્મી કરવાને પસંદ ફર્માવે છે અને નર્મી પર જે સવાબ અતા કરે છે જે સખ્તી પર નથી આપતો. (સુનને ઈબ્ને માજા)

એ જ રીતે વ્યવહારમાં નર્મી અપનાવવા બાબત ફર્માવ્યું : "અલ્લાહ એ બંદા પર રહમ કરે જે વહેંચતી વેળા નર્મી કરે અને ખરીદે ત્યારે પણ નર્મી કરે અને જ્યારે માગડી કરે તો નર્મી સાથે કરે." (સુનને ઈબ્ને માજા)

નર્મીના મહત્વનું અનુમાન આ હદ્દીષી લગાડી શકાય છે જેમાં હુજૂર અકરમ علیه السلام એ ફર્માવ્યું :-

"જે નર્મીથી વંચિત કરી દેવામાં આવ્યો તે સર્વ ભલાઈથી વંચિત કરી દેવામાં આવ્યો." (મુસ્લિમ શરીફ) તે વ્યક્તિમાં કોઈ ભલાઈ નથી જેમાં નર્મી ન હોય.

પશુઓ સાથે પણ નર્મી કરવી

આપણા પ્યારા નબી علیه السلام નરમ વર્તનને અત્યંત પસંદ ફર્માવતા. ઈન્સાન તો ઈન્સાન આપણા નબી علیه السلام એ પશુઓ સાથે પણ નર્મી કરવા અને તેમના પણ મનોવિજ્ઞાનનું ધ્યાન રાખવાનો આહેશ કર્યો છે :

"હજરત આઈશા رضي الله عنه ફર્માવે છે; આપ علیه السلام (તન્હાઈમાં ઈભાદત માટે) ટેકરીઓ પર જતા, એકવાર આપે જવાનો ઈરાદો ફર્માવ્યો તો મારા પાસે સદ્ગુના ઊંટોમાંથી એક ઊંટ મોકલ્યું જેના પર સવારી કરવામાં ન આવી હતી અને ફર્માવ્યું, હે આઈશા ! તેની સાથે નર્મી કરજો કારણ કે જે ચીજમાં નર્મી હોય છે તે (નર્મી) તેને ઉત્તમ અને સુંદર બનાવી દે છે અને જે ચીજથી નર્મી છીનવી લેવામાં આવે તેને એબદાર બનાવી દે છે. (કમશઃ)

ઈમામે આ'ઝમ અખ્રૂ હનીકુ

હણ્ઠો-૩

લેખક : હિત મૌલાના મુફતી શફીક
આદ્મદ શરીફી (દારુલ ઉદ્વુમ ગરીબ નવાજ, ઈલાહાબાદ)

અનુવાદક : પટેલ શાલીર અલી રાહવી

★ અસીમ બુદ્ધિ દર્શાવતા પ્રસંગો ★

ખતીબે ઈથે મુખ્યારકથી નકુલ કર્યું કે મેં કોઈ વ્યક્તિને ઈમામ સાહભથી વધુ બુદ્ધિશાળી નથી જોયો. હારુન રશીદી રિવાયત છે કે તેમની સમકા ઈમામ સાહેબનો ઉલ્લેખ થયો. હારુન રશીદે તેમના હક્કમાં રહેમત માટેની હુઅા કરી અને કહ્યું કે, તેઓ અક્કલની આંખ વડે તે વસ્તુને જોતા હતા જેને બીજા માથાની આંખ વડે જોઈ શકતા ન હતા. અલી ઈથે આસિમથી રિવાયત છે કે જો ઈમામ અલ્બુ હનીકાની બુદ્ધિ તમામ જમીનવાળાઓની બુદ્ધિ સાથે તોલવામાં આવે તો જરૂર ઈમામ સાહબની બુદ્ધિ સૌમાં ભારે થઈ જાય. ઈમામ શાફીએ કહ્યું કે કોઈ સ્ત્રીએ ઈમામ સાહભથી વધુ બુદ્ધિશાળી પુત્ર પેદા નથી કર્યો.

ઈમામ સાહબની તીવ્ર બુદ્ધિ અને અતિ કઠિન મસાઈલના લાજવાબ જવાબો :-

(૧) આપના વિરોધીઓમાંથી એક વ્યક્તિએ પૂછ્યું કે એવા શખ્સના બારામાં શું ફર્માવો છો જે (અ) જન્નતનો ઉમ્મીદવાર ન હોય (૨) ન દોષભથી ડરતો હોય ન પરવરદિગારથી (ક) મુરદાર ખાતો હોય (૩) રુક્ષુઅ તથા સિજદાઓ વગર નમાઝ પઢતો હોય

(૪) વણ જોએલી વાત પર ગવાહી આપતો રહે છે. (૫) સાચી વાતને નાપસંદ કરે છે. (૬) ફિનાને દોસ્ત રાખે છે. (૭) રહેમતથી નાસે છે. (૮) યહૂદી તથા નસારાને સમર્થન કરે છે. આપે ફર્માવ્યું, શું તને આવી વ્યક્તિના વિશે જાણ છે ? તેણે કહ્યું, ના ! પણ મેં તેનાથી વધુ બુરો માણસ કોઈ જોયો નથી. ઈમામ સાહેબે પોતાના શાગિર્દને પૂછ્યું કે, આવી વ્યક્તિના વિશે શું કહો છો ? તે લોકોએ કહ્યું, આવો શખ્સ ખૂબ જ બુરો છે, આ સિંફત કાફિરની છે. આપે સિમત કર્યું અને કહ્યું, આવી વ્યક્તિ અલ્લાહની સાચી દોસ્ત છે ! ત્યાર બાદ તે પ્રશ્ન કરનારને સંબોધીને કહ્યું, જો આનો જવાબ બતાવી હું તો મારી બદ્દગોઈ કરવાથી અટકી જઈશ ? તેણે કહ્યું, હા !

આપે કહ્યું, (અ) તે વ્યક્તિ જન્નતના પાલનહારની ઉમ્મીદ રાખે છે. (બ) અને દોષભના ખાલિકથી ડરે છે અને અલ્લાહ તાદાલાથી તે વાતનો ડર નથી રાખતો કે પોતાની બાદશાહતમાં તેના પર જુલ્મ કરે. (ક) મરેલી માછલી ખાય છે. (દ) જનાજાની નમાઝ પઢે છે. નભી કરીમ رض પર હુરુદ પઢે છે. (૯) વણ જોયલી વાત પર ગવાહી આપવાનો અર્થ એ કે તે ગવાહી આપે છે કે અલ્લાહ સિવાય કોઈ મઅભૂદ નથી અને હિત મુહુમ્મદ صل તેના બંદા અને રસૂલ છે. અને (૪) તે મોતને નાપસંદ કરે છે જે હક્ક છે, કે જેથી રબ તાદાલાની ફર્માબરદારી કરે. (૫) અને માલ તથા ઔલાદ ફિનો છે જેને તે દોસ્ત રાખે છે. અને (૬) વરસાદ જે રહેમત છે (૭) વરસાદથી તે નાસે છે) (૮) આ માણસ યહૂદીઓની તે વાતમાં તસ્ટીક (સમર્થન) કરે છે કે નસારા કોઈ ચીજ નથી અને નસારાની તે વાતમાં તસ્ટીક કરે છે યહૂદી કોઈ ચીજ નથી.

ત્યારે તે વ્યક્તિ ઊંડી સમજાવટભયો અને અવાક કરી દેનારો જવાબ સાંભળીને ઉભો થઈ ગયો અને

ઈમામ સાહબના સર મુખારકને બોસો દીધો. અને કહું, હું ફિસમપૂર્વક કહું છું કે આપ હક્ક પર છો.

(૨) હજરત ઈમામ અબૂ યુસુફ ફર્માવ્યું, જો આ છોકરો મૃત્યુ પામશે તો પૃથ્વીના પટ પર તેનો કાઈમ મુકામ (તેની જગ્ગા સંભાળે તેવો નાયબ) નહીં હોય. જ્યારે ઈમામ અબૂ યુસુફને તંદુરસ્તી મળી તો તેમનામાં સ્વાભિમાન આવી ગયું અને જુદી ફિક્રહની મજલિસ સ્થાપી દીધી અને દર્સ દેવા લાગ્યા. ઈમામ સાહબને જ્યારે આ વાતની જાગ થઈ તો કેટલાક હાજરજનોને કહું કે અબૂ યુસુફની મજલિસમાં જાવ અને તેમનાથી પૂછો કે, આપ આ સ્થિતિમાં શું ફર્માવો છો કે એક વ્યક્તિએ ધોબીને મેલાં કપડાં આપ્યાં કે બે દિરહમમાં ધોઈ આપ. થોડાક દિવસો બાદ તેણે કપડાં માણ્યાં તો ધોબીએ ના પાડી. ત્યાર બાદ તે વ્યક્તિએ ફરી માણ્યાં તો ધોબીએ ધોએલાં કપડાં તે વ્યક્તિને આપ્યાં, તો તે કપડાંની ધોલાઈ તે વ્યક્તિ પર વાજિબ થશે કે નહીં? જો જવાબ આપે કે તે વ્યક્તિને મજૂરી મળવી જોઈએ તો કહી દો કે આપે ભૂલ કરી! અને જો કહે કે મજૂરી ન મળવી જોઈએ તો પણ કહી દો કે આપે ભૂલ કરી છે! ત્યાર બાદ તે વ્યક્તિ ઈમામ અબૂ યુસુફની મજલિસમાં ગયો અને તે જ મસબલો રજૂ કર્યો. ઈમામ અબૂ યુસુફ કહું કે વાજિબ છે, તો વ્યક્તિએ કહું કે આપે ભૂલ કરી. ત્યાર બાદ ઈમામ અબૂ યુસુફ થોડીવાર વિચારીને કહું, ના (વાજિબ નથી)! તો તે વ્યક્તિએ ફરી કહું, આપે ભૂલ કરી છે. તો ઈમામ અબૂ યુસુફ તે જ ઘડીએ ઈમામે આ'જમની બિદમતમાં હાજર થયા. ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, કદાચ ધોબીવાળા મસબલા માટે આવ્યા છો?! તેમણે કહું, હા. ફર્માવ્યું, સુખ્ષમાનલ્લાહ! જે વ્યક્તિ મુફ્તી બની જાય, લોકોને ફિત્વા આપવા બેસે, દીને ઈલાહીનો હાદી (હિદાયત

કરનાર) બની જાય અને રૂતબો તેનો એટલો હોય કે એક મસબલો મજૂરી વિશેનો પણ ખબર ન હોય! ઈમામ અબૂ યુસુફ એર્જ કરી, મને જણાવવામાં આવે. આપે ફર્માવ્યું, જો તેણે બળજબરીથી છીનવી લેતાં (પચાવી પાડતાં) પહેલાં ધોયું તો મજૂરી વાજિબ છે. એટલે કે તેણે મૂળ માલિકના માટે ધોયું, જો છીનવી લીધા બાદ ધોયું તો મજૂરીનો હક્કદાર નથી, કારણ કે તેણે પોતાના માટે ધોયું.

(૩) ઈમામ સાહબ અન્ય ઉલમાની સાથે એક વલીમાની દા'વતમાં ગયા જેણે તેની બે પુત્રીઓના નિકાલ બે ભાઈઓ સાથે કરી દીધા હતા. તે માણસ (યજમાન) મકાનની બહાર આવ્યો અને બોલ્યો કે અમે લોકો અતિ મુશ્કેલીમાં ફસાયા છીએ. રાત્રે ભૂલથી હુલ્હનો બદલાઈ ગઈ અને દરેકે ઉલટ સુલટ સ્ત્રીથી સંભોગ કર્યો છે. સુફ્યાને કહું કે કાંઈ વાંધો નહીં, અમીર મુઆવિયદ عَزِيزٌ مُّبِينٌ એ આવો જ એક સવાલ મોકલ્યો હતો તો મૌલા અલી عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ એ તેનો જવાબ એ આપ્યો કે દરેક વ્યક્તિ પર સોહબતના કારણે મહેર વાજિબ છે અને દરેક સ્ત્રી પોતાના શોહર (પતિ)ની પાસે ચાલી જાય, લોકોએ એ જવાબ પસંદ કર્યો. ઈમામ સાહબ ખામોશ હતા. મિસારે ઈમામ સાહબને કહું, આપ ફર્માવો! હજરત સુફ્યાને કહું, આ સિવાય બીજું શું કહેશે? ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, મારી પાસે બંને છોકરાઓને લાવો! બંને છોકરા હાજર કરવામાં આવ્યા. આપે દરેકને પૂછ્યું, રાત્રે જે સ્ત્રીની સાથે રહ્યા તે તમને પસંદ છે? બંને જણે હા પાડી. આપે પૂછ્યું, તે સ્ત્રીનું શું નામ છે જે આપના ભાઈ પાસે રહી, તેમણે કહું, ફલાણું. દરેક પોત પોતાની પત્ની જે બીજા પાસે રહી તેને તલાક આપી દે અને જે સ્ત્રી તેની પાસે સૂતી છે તેનાથી શાદી કરી લે. લોકોએ આપનો આ જવાબ માનધાનથી સ્વીકાર્યો અને મિસાર ઉભા થયા અને આપની પેશાનીને

બોસો આપ્યો. સુફ્યાન ચુપ હતા, કંઈ ન બોલ્યા.

ચેતવણી : જે જવાબ હજરત સુફ્યાને હજરત અલીનો બયાન કર્યો તો આ જવાબની વિરુદ્ધ નથી જે ઈમામ સાહબે બયાન કર્યો, બંને હુકમો તદ્દન હક્ક છે. સુફ્યાનના જવાબનો ખુલાસો એ છે કે આ સંભોગ પત્ની હોવાની આશંકા સાથે થયો જેમાં મહેર વાજિબ થાય છે અને તેનાથી નિકાહ તૂટતા નથી. અને ઈમામ સાહબે જે જવાબ આપ્યો તેનું કારણ એ છે કે અબુ સુફ્યાનનો જવાબ જો કે ઠીક હતો પણ તેમાં ઘણી ખરાબીઓનો સંભવ હતો કે જો દરેક સ્ત્રી પોતાના પતિ પાસે જતી રહે જો કે તેઓ અન્ય સાથે સંભોગ કરી ચૂકી છે. અને તેની બાતિની (છુપી) ખૂબીઓથી બીજો માહિતગાર થઈ ચૂકેલ છે માટે ડર રહે છે કે દરેકનું દિલ તેના પ્રત્યે આકર્ષિત થઈ ચૂક્યું હોય અને જ્યારે તે તેની પાસેથી છીનવી લઈને બીજાને મળે તો કદાચ તેની મહોષ્યત તેના દિલમાંથી ન જાય. એટલા માટે જાહેરી હિકમતનો તકાજો એ જ હતો કે જે અદ્દાહ તઆલાએ ઈમામ સાહબને ઈલહામ ફર્માવ્યો. અને જો બંને સુફ્યાનના ફત્વા મુજબ એ જ પ્રમાણો રહેત તેથી તેમાં જે ખરાબી હતી તેનાથી માહિતગાર થઈને હુકમ આપ્યો કે દરેક વ્યક્તિ પોતાની તે પત્ની જેનાથી બીજો સંભોગ કરી ચૂકેલ છે તેને તલાક દઈ દે અને દરેક પોતે તેનાથી નિકાહ કરી લે અને તેમાં ઈદની જરૂર નથી. કેમ કે પત્ની હોવાની આશંકાની સાથે મિલાપ થવાથી ઈદત વાજિબ નથી, આશંકાના લીધે જે સ્ત્રી સાથે સંભોગ કરી લીધો તેનાથી નિકાહ કરવા જરૂર છે. આ જાહેરી મસ્લેહતના લીધે કોઈએ કંઈ વાંધો ન લીધો અને સુફ્યાન ઘોરી પણ ચુપ રહ્યા. અને અન્ય લોકોએ જવાબને પસંદ કર્યો એટલે સુધી કે મિસઅર ઈંબે કુદામે ઈમામ સાહબની પેશાનીને બોસો આપ્યો.

(૪) ઈમામ સાહબ એક હાશમી સૈયદના

જનાજામાં તશરીફ લઈ ગયા જેમાં અન્ય ઈજજતદાર વ્યક્તિઓ તથા ઉલમાએ કિરામ પણ સામેલ હતા, એવામાં તેની (મરનારની) મા ઉઘાડે મોઢે ગમના આવેશમાં બહાર નીકળી અને તેના (જનાજા) પર પોતાનું કપડું નાખી દીવું. એ હાલત જોઈને તેના પતિએ કુસમ ખાદી કે પાછી જા, નહીં તો તલાક છે. તે સ્ત્રીએ કુસમ ખાદી કે જો નમાજ થયા વગર પાછી જાઉ તો મારી માલિકીમાં જેટલા ગુલામો છે સૌ આજાદ છે ! તો બધા લોકો રોકાઈ ગયા અને કોઈ કંઈ બોલ્યું નહીં, તેના પિતાએ ઈમામ સાહબથી મસ્અલો પૂછ્યો, આપે તેને તથા તેની પત્નીને કુસમ દોહરાવવા કહું, પછી હુકમ આપ્યો કે નમાજ પદ્ધવામાં આવે. ત્યાર બાદ તે સ્ત્રીને પાછી જવા માટે કહું, ઈંબે શરમદારે કહું, ઔરતો આજિજ છે કે આપના જેવા તેજ બુદ્ધિવાળા પુત્રને જન્મ આપે ! આપને ઈલમમાં કંઈ તકલીફ નથી.

(૫) જ્યારે હજરત કતાદા કૂંઝ તશરીફ લાવ્યા તો ફર્માવ્યું, જે કોઈ હરામ હલાલનો મસ્અલો પૂછશે તેને જવાબ આપીશ. ઈમામ સાહબે પૂછાવ્યું, શું ફર્માવો છો તે શખ્સના બારામાં જે પોતાની પત્નીથી ગુમ થઈ ગયો અને કેટલા વરસો સુધી ગાયબ રહ્યો એટલે સુધી કે તેના મૃત્યુની ખબર આવી ગઈ, તેને મરેલો ધારીને તે સ્ત્રીએ બીજી શાદી કરી લીધી અને તેનાથી અવલાદ પણ પેદા થઈ. પહેલાં પતિએ તે પુત્ર (જેનો જન્મ થયો)થી ઈન્કાર અને બીજો એ દાવો કર્યો (કે તે પોતાનો છે). તો શું બંને જણો તેને જિનાની તોહમત લગાડી કે ફક્ત ઈન્કાર કરવાવાળાએ ? ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, જો તેનો જવાબ રાયથી આપશે તો ખતા કરશે અને હઠીપથી આપશે તો ગલત કહેશે. કતાદાએ કહું, શું આવું બન્યું છે ? લોકોએ કહું કે નહીં ? તો તેમણે કહું જે વાત હજ બની નથી તેના વિશે શા માટે પૂછો છો ? ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું,

ઉલમાએ બલાના માટે તૈયાર થઈ જવું જોઈએ અને તેના વિશેથી અગાઉથી જ બચવું જોઈએ જેથી તેમાં પડવા અને નીકળવાનું જાણી લે. કતાદાએ કહું તેને છોડો અને તફસીર વિશે પૂછો. ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, **اَلَّذِيْنَ عَنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَبِ** "જેની પાસે કિતાબનો ઈલમ હતો." (સ્વ. નમ્બર, ૨૭/૮૦) થી કયા લોકો મુરાદ છે? કતાદાએ કહું, આસિફ ઈબ્ને બરબિયાહ, કાતિબે હજરત સુલૈમાન عليه السلام, તેમને ઈસ્મે આ'જમની ખબર હતી. ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, હજરત સુલૈમાન عليه السلام પણ ઈસ્મે આ'જમ જાણતા હતા કે નહીં? તેમણે કહું, નહીં! ઈમામ સાહબે કહું, શું એ શક્ય છે કે કોઈ નબીના જમાનામાં કોઈ શખ્સ એવો હોય જે તેનાથી વધુ ઈલમવાળો હોય? કતાદાએ કહું, નથી હોઈ શકતો. અને કહું, ખુદાની કૃસમ! હું તમને તફસીર બયાન કરીશ નહીં! મારાથી વિવિધ પ્રકારના મસ્ખલાઓ પૂછો. ઈમામ સાહબે પૂછ્યું, શું આપ મો'મિન છો? કતાદાએ કહું, હું ઉમ્મીદ રાખું છું. ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, શા માટે? કહું, ખુદા તાયાલાના કબૂલ કરવાને લીધે. **وَالَّذِيْنَ اطْسَحُوا نَيْعَفِرُ لِيْ خَطِيئَتِيْنِ يَوْمَ الدِّيْنِ** "અને તે જેની મને આશા બંધાયેલી છે કે મારા ગુનાહો કૃપામતના દિવસે બખ્શાશો." (સ્વ. શૂરા, ૨૫/૮૨) ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, તો શા માટે એ ન ફર્માવ્યું જેવી રીતે સૈયદના ઈશ્રાહીમ عليه السلام એ અર્જ કર્યું કે જ્યારે બારી તાયાલાએ ફર્માવ્યું, **أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قُلْبِيْ** શું તું ઈમાન નથી લાવ્યો? અર્જ કરી : **قَالَ بَلِيْ وَلَكِنْ لَيْظَمِنَّ قُلْبِيْ** હા! અને એટલા માટે કે જેથી મારું દિલ સંતોષ અનુભવે. (સ્વ. બકરહ, ૨/૨૬૦) હજરત કતાદા ગુસ્સે થઈને ઉભા થઈ ગયા અને કૃસમ ખાદી કે તેમનાથી કોઈ હદીષ બયાન કરશે નહીં.

(૬) એક વ્યક્તિએ આપને પૂછ્યું, મેં કૃસમ ખાદી કે હું મારી પત્નીથી વાત કરીશ નહીં જ્યાં સુધી તે મારાથી વાત કરશે નહીં અને તેણે પણ કૃસમ ખાદી કે મારાથી વાત કરશે નહીં જ્યાં સુધી હું તેની સાથે બોલીશ નહીં. ઈમામ સાહબે કહું, તમારા બેમાંથી કોઈ કૃસમ તોડવાવાળું (સાબિત થતું) નથી. સુફ્યાન ખૌરીએ સાંભળ્યું તો ગુસ્સે થઈને પહોંચ્યા અને કહું, કે આપ ગુપ્તાંગોને હલાલ કરો છો! આ મસ્ખલો ક્યાંથી બતાવ્યો? આપે ફર્માવ્યું કે તેના (પતિના) કૃસમ ખાદી પછી જ્યારે ઔરતે વાત કરી (કૃસમ માટે) તો ન મર્દ પર કૃસમ તોડવાનો ગુનોહ ન ઔરત પર! એટલા માટે કે તે સ્ત્રીએ તેની સાથે વાત કરી અને તે પતિએ તે સ્ત્રીને કૃસમ પછી વાત કરી. તો કૃસમ તોડવાનો ગુનો બંને પરથી ઉઠી ગયો! (લાગુ પડશે નહીં). સુફ્યાન ખૌરીએ કહું, આપના માટે એવા ઉલૂમ (ઈલમો) ખોલવામાં આવે છે જેનાથી અમે બેખબર છીએ.

(૭) ઈબ્ને મુખારકે આપને તે શખ્સના બારામાં સવાલ કર્યો કે, તે હાંડલી પકાવી રહ્યો હતો એવામાં તેમાં એક પક્ષી પડીને મરી ગયું. આપે આપના શાગિર્દોથી પૂછ્યું કે તમારા લોકોના ખયાલમાં આનો જવાબ શું છે? તેઓએ ઈબ્ને અખ્બાસ ابنُ اللَّهِ عَلِيٌّ ની હદીષથી જવાબ આપ્યો કે રસો વહાવી દે અને ગોશત ઘોઈને ઉપયોગમાં લે. ઈમામ સાહબે કહું કે એ તો તે સમયે છે જ્યારે વાસણામાં બધું દરેલું હોય અને પક્ષી પડે પણ જો જોશથી (ઉકળતી) વખતે પડયું હોય તો ગોશત પણ ફેંકી દેવામાં આવે. ઈબ્ને મુખારકે પૂછ્યું, શા માટે? ફર્માવ્યું, એટલા માટે કે તે વખતે તેની અંદર સુધી નજાસત પહોંચી જશે, પહેલી સ્થિતિની જેમ નહીં રહે કે તેમાં ફકત બહારના હિસ્સા સુધી નજાસત રહે છે. ઈબ્ને મુખારકને આ જવાબ ખૂબ જ પસંદ પડ્યો.

(૮) એક વ્યક્તિને ત્યાં ચોર ઘુસી ગયા અને બધાં કપડાં તેનાં લઈ લીધાં અને તેની પાસેથી તલાકે મુગલ્લજાની કુસમ લઈ લીધી કે કોઈને તેમના વિશે ખબર કરશે નહીં. તે વ્યક્તિએ કુસમ ખાઈ લીધી. જ્યારે સવાર થઈ તો જોયું કે તેનાં કપડાં બજારમાં વેચાઈ રહ્યાં છે પણ બોલી શકતો નથી. તેણે ઈમામ સાહબથી મસ્સલો પૂછ્યો, ફર્માવ્યું, તમારા કબીલાના માણસોને મારી પાસે લાવો ! બધા એક જગ્યાએ એકત્ર થઈ ગયા. ઈમામ સાહબે જણાવ્યું, દરેક વારાફરતી નીકળશે અને હું તમને પૂછીશ કે આ તારો ચોર છે ? ન હોય તો ના કહેજે અને હોય તો ચુપ રહેજે. તે જ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું જેનાથી ચોર પકડાઈ ગયો અને કુસમ પણ ન તૂટી કેમ કે તેણે કોઈને ખબર કરી નહીં.

(૯) લયધ ઈંબે સઅદે કહું કે હું ઈમામ અબૂ હનીફાની ચર્ચા સાંભળ્યા કરતો હતો, મુલાકાત માટે આતુર હતો. એક વરસે હું મક્કા મોઅગ્રજમહું હાજર થયો. એક વ્યક્તિની આસપાસ લોકો જમા થેલા છે. મેં એક માણસને બોલતો સાંભળ્યો કે હું ઈમામ અબૂ હનીફા ? તો મેં જાણ્યું કે આ તે જ શખ્સ છે. એક વ્યક્તિએ આવીને મસ્સલો પૂછ્યો કે હું ઘણો જ માલદાર છું. મારે એક પુત્ર છે. હું ઘણો જ ખર્ચ કરીને તેની શાદી કરી દઉં છું પણ તે તલાક આપી દે છે, મારો માલ બેકારમાં ખર્ચાઈ જાય છે તો કહો એની કોઈ તરકીબ છે. આપે ફર્માવ્યું, તેને લોંડીઓના બજારમાં લઈ જાવ અને જેને તે પસંદ કરે તેને ખરીદી લો પછી તે લોંડીની શાદી તેની સાથે કરી દો, તો જો એ તલાક પણ આપશો તો તે તમારી લોંડી બનીને રહેશે અને તે આજાદ પણ કરશે તો તેનો હુકમ ચાલશે નહીં, તે તમારી માલિકીમાં જ રહેશે. લયધ ઈંબે સઅદે કહું, ખુદાની કુસમ ! મને તેમનો જવાબ એટલા પ્રમાણમાં આશ્રયકારક ન લાગ્યો પણ જેટલા

પ્રમાણમાં આવા મુશ્કેલ મસઅલાનો તુરત જવાબ આપ્યો.

(૧૦) રબીઅ, મન્સૂરના દરવાન ઈમામ સાહબની વિરુદ્ધ હતા. એક દિવસ ઈચ્છયું કે બાદશાહની સમક્ષ આપની ટીકા કરે. મન્સૂરને કહું કે તેઓ આપના દાદા હજરત ઈબને અભ્યાસ હાજરુંની એ મસઅલામાં મુખાલિકત (વિરોધ) કરે છે કે ઈસ્તિષના માટે ઈતેસાલ જરૂરી નથી. (કોઈ ચીજને અલગ કરવા માટે તેનું મૌજૂદ હોવું જરૂરી નથી.) આપે (ઈમામે) ફર્માવ્યું, અમીરુલ મો'મિનીન ! રબીઅનો ખયાલ એ છે કે આપની બયઅત લશકરીઓ પર દુરુસ્ત નથી એટલા માટે કે તેઓ અહીંયા કુસમ ખાઈને જ્યારે ઘરે પાછા જરો તો ઈસ્તિષના કરી દેશે, બયઅત ભાતિલ થઈ જરો. મન્સૂર હસ્યા અને બોલ્યા કે, રબીઅ ! ઈમામ હનીફા સાથે મુકાબલો ન કરો. જ્યારે આપ દરબારથી બહાર આવ્યા તો રબીઅએ કહું, આપે મને કતલ કરાવવાનો ઈરાદો કર્યો હતો ? આપે ફર્માવ્યું, ના ! પરંતુ તમે મને કતલ કરાવવા ઈચ્છયું હતું પણ મેં તને છૂટકારો અપાવ્યો અને પોતાને પણ છોડાવ્યો.

(૧૧) આપના કેટલાક દુશ્મનોએ કહું, કે આજે મન્સૂરની પાસે આપને કતલ કરાવી દઈશું. પછી મન્સૂર સમક્ષ ઈમામ સાહબને પૂછ્યું કે, હે અબૂ હનીફા ! એક શખ્સ અમારામાંથી તેમને અમીરુલ મો'મિનીન કહે છે, આ તેમની ગરદન મારવાનો હુકમ કરે છે, હું જાણતો નથી તેનું શું કારણ છે ? શું તેમના માટે આ જઈજ છે ? આપે ફર્માવ્યું, અમીરુલ મો'મિનીન હક્કું હુકમ આપે છે કે ભાતિલ ? તેણે કહું, હક્ક ! આપે ફર્માવ્યું, હક્કને લાગુ પાડો ગમે ત્યાં હોય, તેનું કારણ જાણવું બેકાર છે ! પછી ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, તે શખ્સે ઈચ્છયું હતું કે મને પકડમાં લે પણ મેં તેને જક્કી નાખ્યો !

(૧૨) હજરત મુહિદીશ અભૂમશના ગરમ મિજાના કારણો લોકો પરેશાન હતા. એકવાર તેમને એવો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો કે તેમણે પોતાની પત્નીની તલાકની ફુસમ ખાદી કે જો તેમની પત્ની તેમને લોટ પૂરો થવાથી બબર આપે અથવા લખીને જણાવે અથવા સંદેશો કહેવડાવે અથવા બીજી વ્યક્તિ દ્વારા આપને જણાવે કે વ્યક્તિ આપને જાણ કરે અથવા તેના વિશે ઈશારો કરે તો તેને તલાક છે. આ મામલામાં આપની પત્ની પરેશાન થઈ તો કોઈ એ તેણીને ઈમામ અખૂ હનીફા عَلَيْهِ السَّلَامُ ની બિદમતમાં હાજર થઈ અર્જ કરવા કહું. તેણી ઈમામ પાસે ગઈ અને આખો પ્રસંગ વર્ણવ્યો, ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું, કે જ્યારે લોટનો થેલો ખાલી થઈ જાય તો તે ચામડાના થેલાને તે ઊંઘતા હોય ત્યારે તેમનાં કપડાં સાથે બાંધી દેજો, જ્યારે જાગશો તેને જોશો તો લોટ પૂરો થવાની જાણ થઈ જશો. તેણીએ એ જ પ્રમાણે કર્યું તો હજરત અભૂમશ લોટ પૂરો થવાનું જાણે ગયા અને કહેવા લાગ્યા, ફુસમ ખુદાની આ ઈમામ અખૂ હનીફા عَلَيْهِ السَّلَامُ ના ડિલામાંનો એક હિલો છે! આ જવંત છે તો અમે કેવી રીતે ફાવીશું! (કેવી રીતે બોલબાલા થશો), આપ તો અમને અમારી ઔરતો સામે બેઈજજત કરો છો અને તેમને અમારું આજિઝ હોવાનું અને અમારી સમજનું કમજોર હોવું દેખાડો છો.

(૧૩) એક માણસે ફુસમ ખાદી કે પોતાની પત્ની સાથે રમજાન શરીફના દિવસોમાં સંભોગ કરશે. લોકોને તેના ઉકેલ ખૂબ જ મુશ્કેલ જણાયો. ઈમામ સાહબે કહું, આ તો આસાન છે! રમજાન શરીફમાં તેની પત્નીને લઈને સફરમાં નીકળે પછી તેની સાથે સંભોગ કરે!

(૧૪) કોઈ શખસે આપને પૂછ્યું કે જનાબત (સંભોગ બાદ)થી ગુસલ કરું તો ત્રણ તલાક છે. પછી કહું, કે આજના દિવસે કોઈ નમાજ છોડું તો ત્રણ

તલાક, પછી કહું કે આજે પત્નીથી સંભોગ ન કરું તો ત્રણ તલાક ! તે વ્યક્તિ શું કરે ? તેના ઘૂટકારાનો રસ્તો કર્યો ? આપે ફર્માવ્યું, તે વ્યક્તિ અસરની નમાજ પછીને સંભોગ કરે અને સૂરજ આથમ્યા પછી ગુસલ કરે અને મગરિબ તથા ઈશાની નમાજ અદા કરે એટલા માટે કે દિવસની નમાજથી મુરાબ પાંચ વખતની છે.

(૧૫) કોઈ શખસે આપને પૂછ્યું કે એક માણસની પત્ની સીડી પર હતી. તેણે કહું, તું ઉપર ચેતે તો તને તલાક અને જો નીચે ઉત્તરે તો તને તલાક છે. હવે તે શું કરે ? આપે ફર્માવ્યું, તે સીડી પર ઉલેલી હોય અને સીડી ઉતારી લેવામાં આવે અથવા તેના ઈરાદા વગર (જણાવ્યા વગર) કોઈ વ્યક્તિ તેને ઉઠાવીને જમીન પર મૂકી હે.

(૧૬) એક શખસની પત્નીના હાથમાં પાણીનો પ્યાલો હતો. તેણે કહું કે તું તને પીએ અથવા વહાવી હે અથવા રાખી મૂકે અથવા કોઈ વ્યક્તિને આપે તો તને તલાક છે. આ સ્થિતિમાં ઔરત શું કરે જેથી તલાક ન લાગે ? ઈમામ સાહબે કહું કે તેમાં કોઈ કપડું નાખીને પાણીને સૂક્ખી હે.

(૧૭) એક શખસે ફુસમ ખાદી કે ઈંડુ ખાશો નહીં, પછી ફુસમ ખાદી કે ફુલાણા શખસની બાંધમાં જે ચીજ છે તે જરૂર ખાશો અને જોયું તો તે ઈંડુ હતું. આપે ફર્માવ્યું, કોઈ મરધીની નીચે રાખી હે જ્યારે બચ્યું પેદા થાય તો શેકીને અથવા પકાવીને રસાની સાથે બધું જ ખાય જાય.

(૧૮) ઈમામ સાહબ મદીના શરીફમાં હજરત મુહિમ્મદ ઈબ્ને હસન ઈબ્ને અતા عَلَيْهِ السَّلَامُ ની પાસે તશરીફ લઈ ગયા. તેમણે ફર્માવ્યું કે આપ મારા જદે અમજદ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની હઠીપોની કયાસ વડે મુખાલિફત કરો છો. આપે ફર્માવ્યું, અલ્લાહની પનાહ ! હુગ્રૂર ! આપ તશરીફ રાખો (બેસો) એટલા માટે કે આપના માટે અજમત છે, જેવી રીતે આપના જદે કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના

માટે અજમત છે. હજરત મુહમ્મદ ઈબ્ને હસન رضي الله عنه બેસી ગયા. ઈમામ સાહબ તેમની સમક્ષ ઘુટક્યાબેર ઉભા રહ્યા અને પૂછ્યું, સ્ત્રી કમજોર કે પુરુષ? તેમણે કહું, સ્ત્રી! આપે પૂછ્યું, ઔરતનો હિસ્સો કેટલા પ્રમાણમાં છે? કહું, પુરુષના હિસ્સાથી અડવો. ઈમામ સાહબે કહું, જો હું કયાસને અચિમતા આપત તો તેનાથી વિરુદ્ધ હુકમ આપત. પછી પૂછ્યું, નમાજ અફજલ છે કે રોજા? તેમણે કહું, નમાજ. ઈમામ સાહબે ફર્માવ્યું કે જો હું કયાસથી હુકમ કરત તો હયઝના દિવસો દરમ્યાનની નમાજની કઝ માટે હુકમ આપત, નહીં કે રોજાની કઝનો. પછી પૂછ્યું, પેશાબ વધુ નાપાક છે કે મની (વિર્ય)? તેમણે કહું, પેશાબ. જો હું કયાસને અચિમતા આપત તો પેશાબ કરવા પર ગુસલનો હુકમ આપત, નહીં કે વિર્યના નીકળવાથી.

(જવાહિરુલ બયાન)

આ પ્રમાણે અગણિત પ્રસંગો કિતાબોમાં વિખેરાયેલા પડેલા છે જેના દ્વારા ઈમામે આ'જમ عَزِيزٌની તીવ્ર બુદ્ધિ અને તેજ સમજનો અંદાજો લગાડી શકાય છે. બધાને જો એકત્ર કરવામાં આવે તો એક આખી કિતાબ થઈ જાય.

★ જીવન નિર્વાહ માટેનો ઝરીયો ★

આપ રેશમી કપડાંઓનો વેપાર કરતા હતા અને આપની દુકાન ફૂફામાં ખૂબ જ સારી હાલતમાં હતી.

આપની સાથે લોકો ખરીદી કરવા માટે સફર કરતા અને તેને આપ નફસની પરવા રાખ્યા વિના વેચતા અને લોભ અને લાલચની તરફ વળતા ન હતા. એના કારણે હસન ઈબ્ને જિયાણો કૌલ છે કે ખુદાની કસમ! તેમણે કદી કોઈ ખલીઝા કે અમીરનો હંદિયો (ભેટ) કફ્બુલ ન કરી.

★ આપનો લિખાસ ★

આપના સાહબજાદા હજરત હમ્માદે ફર્માવ્યું કે આપ શિયાળના ચામડાનો જભ્બો પહેરતા હતા, ખુશબુ ખૂબ લગાડતા એટલે સુધી કે લોકો આપને જુઓ તે પહેલાં હવાની ખુશબુથી આપ ઓળખાઈ જતા.

ઈમામ અબૂ યૂસૂફ عليه الرحمة والبرهان એ ફર્માવ્યું કે આપ આપના જોડાની દોરીનો પણ ખયાલ રાખતા હતા, કદી એવું નથી જોયું કે દોરી તૂટેલી હોય.

અન્યોની રિવાયત છે કે આપ કાળા રંગની લાંબી ટોપી પહેરતા હતા, આપની ચાદર અને પહેરણની કિંમત ૪૦૦ દિરહમ લગાડવામાં આવી અને આપનો લિખાસ શિયાળના ચામડાનો જભ્બો અને સંજાબ (એક પ્રાણી)ના ચામડાનો ઓવર કોટ હતો જેને પહેરીને આપ નમાજ પઢતા હતા અને એક કિનારીવાળી ચાદર હતી અને સાત ટોપીઓ જેમાં એક કાળા રંગની હતી.

પેજ નં.૪૮ નું ચાલુ.. દિલની હાલત વિશે કહે છે : હમેં અય 'રાજા' તેરે દિલ કા પતા ચલા બ મુશ્કિલ - દરે રોજા કે મુફ્કાબિલ વો હમે નજર તો આયા, યે ન પૂછ કેસા પાયા..... બીજી એક જગ્યાએ પોતાના દિલની કેફિયતના વિશે કહે છે :-

દિલ કરો ઠંડા મેરા, વહ કફે પા ચાંદ સા - સીને પે રખ ઢો જરા, તુમ પે કરોળોં હુરુદ
પોતાના દિલને રસૂલે આ'જમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلمની મહોષ્યતથી ભરીને એ બતાવી દીધુ કે દિલનો કરાર માલ દોલત અને સીમો જર (સૌના, ચાંદી)માં નથી. મારા જલતા અને બેચેન દિલનો ઈલાજ ફક્ત રસૂલ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلمના પોતાના કફે પા ને મારા સીના પર રાખી દેવામાં છે. આ એ જ કહી શકે છે જેની જિંદગી અલ્લાહ તાદ્વાલા અને રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلمની મહોષ્યતમાં પસાર થતી હોય. આ'લા હજરત અજીમુલ બરકત صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلمના કફ્લો અતહરના સદ્કામાં અલ્લાહ તાદ્વાલા આપણા દિલોને ઈશ્કે રિસાલત અને અલ્લાહના ખૌફથી તરબતર કરવાની તૌફીક અતા ફર્મવે આમીન. (સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી-મુન્બઈ, સપ્ટેમ્બર-૨૦૨૨)

ઈસ્લામી અખ્લાફُ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશશરીઅહ હજરત
અલ્લામા અમજ્જદઅલી આમારી

કાર્યાલય

દિપ્તિ: ૦૪

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હજરત સદરુશશરીઅહ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અખ્લાફો આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હઠીઓ તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજ્જી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅખ્લાફ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

★ વલીમો અને મહેમાન નવાજીનું બચાન ★

હૃદીણ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અનસ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ મરવી છે કે નબીએ કરીમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ અખુર્હેમાન બિન ઔફ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ પર પીળા રંગનો અસર જોયો (એટલે કે ખલૂકનો રંગ તેમના શરીર પર અથવા કપડા પર લાગેલ જોયો) ફર્માવ્યું, આ શું

છે ? (એટલે કે મર્હના શરીર પર આ રંગ ન હોવો જોઈએ આ કઈ રીતે લાગ્યો ?) અર્જ કરી, મેં એક ઔરતથી નિકાહ કર્યો છે. (તેના શરીરથી આ પીળાશ છૂટીને લાગી ગઈ છે.) ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તબારક વ તઆલા તમારા માટે મુખારક કરે, તમે વલીમો કરો ભલે એક બકરીથી અથવા એક જ બકરીથી.

હૃદીષ-૨ : બુખારી વ મુસ્લિમે અનસ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ રિવાયત કરી. કહે છે કે રસૂલુલ્લાહ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ જે રીતે હજરત જયનબ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ નિકાહ પર વલીમો કર્યો એ રીતનો વલીમો અજવાજે મુતહુરેરાત (નબી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِની પાક ભીવીઓ) માંથી કોઈનો નથી કર્યો, એક બકરીથી વલીમો કર્યો. એટલે કે દરેક વલીમાઓમાં આ વલીમો ઘણો મોટો હતો કે એક આખી બકરીનો ગોશ્ઠ બન્યો હતો.

સહીણ બુખારી શરીફની બીજી રિવાયતમાં એમનાથી જ છે. હજરત જયનબ બિન્તે જહશ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ જિફાફ (સુહાગરાત) પછી જે વલીમો કર્યો હતો જેમાં લોકોને પેટ ભરીને ગોશ્ઠ ખવડાવ્યો હતો.

હૃદીષ-૩ : સહીણ બુખારીમાં અનસ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ મરવી છે કે બૈબરથી પાછા ફરતાં બૈબર અને મદીનાની વચ્ચે હજરત સફિયા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ જિફાફના કારણે ત્રણ રાતો સુધી હુઝૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ કૃયામ કર્યો. ફર્માવ્યું, મેં મુસ્લિમાનોને વલીમાની દા'વતમાં બોલાવ્યા, વલીમામાં ન ગોશ્ઠ હતો અને ન રોટલી. હુઝૂર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ હુકમ કર્યો દસ્તરખાન પાથરી દેવામાં આવ્યા તેના પર ખજૂરો અને પનીર અને ઘી મૂકવામાં આવ્યું. ઈમામ અહમદ વ તિર્મિજી વ અબૂ દાઉદ વ ઈજ્ને માજાની રિવાયતમાં છે કે હજરત સફિયા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ના વલીમામાં સત્તુ અને ખજૂરો હતી.

હૃદીષ-૪ : સહીણ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અખુર્હેમાન બિન ઉમર بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ મરવી છે કે

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે કોઈ શખસને વલીમાની દા'વત આપવામાં આવે તો તેણે વલીમાનું આવવું જોઈએ.

હૃદિષ-૫ : સહીહ મુસ્લિમમાં હજરત જાબિર રષીથી મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે કોઈને જમવાની દા'વત આપવામાં આવે તો કંબૂલ કરી લેવી જોઈએ પછી જો ચાહે તો ખાય અથવા ચાહે ન ખાય !

હૃદિષ-૬ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં હજરત અબૂ હુરૈરાષ્ રષીથી રિવાયત કરી કે હુગ્રૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું, ખરાબ ખાવાનું વલીમાનું ખાવાનું છે જેમાં માલદાર લોકોને બોલાવવામાં આવે અને ગરીબોને છોડી દેવામાં આવે. અને જેણે દા'વતને છોડી દીધી (એટલે કે કોઈ કારણ વગર ના પાડી) તેણે અલ્લાહ વ રસૂલ નાફર્માની કરી. મુસ્લિમની એક રિવાયતમાં છે કે વલીમાનું ખાણું બુરું ખાણું છે કે જે એમાં આવે છે તેને મના કરે છે, અને જે ઈન્કાર કરે છે, તેને બોલાવવામાં આવે છે અને જેણે દાવત કંબૂલ ન કરી તેણે અલ્લાહ વ રસૂલ નાફર્માની કરી.

હૃદિષ-૭ : અબૂ દાઉદે અબુહુલ્લાહ બિન ઉમર રષીથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જેને દા'વત આપવામાં આવી અને તેણે કંબૂલ ન કરી તેણે અલ્લાહ અને રસૂલ નાફર્માની કરી અને જે દા'વત વગર ગયો તે ચોર થઈને ઘૂસ્યો અને લૂંટફાટ કરીને નીકળ્યો.

હૃદિષ-૮ : તિર્મિજીએ અબુહુલ્લાહ બિન મસઉદ રષીથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, (શાદીઓમાં) પહેલા દિવસનું ખાવું હક્ક છે એટલે કે સાબિત છે કે તેને કરવું જ જોઈએ. અને

બીજા દિવસનું ખાવું સુન્તત છે અને ત્રીજા દિવસનું ખાવું સુમ્મા (એટલે કે સંભળાવવા અને વાહ વાહી માટે) અને જે લોકોને સંભળાવવા માટે કામ કરે છે અલ્લાહ તબારક વ તથાલા તેમને સંભળાવશે એટલે કે સઝા આપશે.

હૃદિષ-૯ : અબૂ દાઉદે ઈકરમાથી રિવાયત કરી કે એવા બે શખસો જે હરીજાઈ અને ઘમંડ કરવા માટે દા'વત કરે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ તેમને ત્યાં ખાવાની મના ફર્માવ્યું.

હૃદિષ-૧૦ : ઈમામ અહમદ વ અબૂ દાઉદે એક સહાબીથી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે બે શખસો દા'વત આપવા એક જ સમયમાં આવે તો જેનો દરવાજો તમારા દરવાજાની નજીક હોય તેની દા'વત કંબૂલ કરો અને જો એક પહેલાં આવ્યો તો જે પહેલો આવ્યો તેની દા'વત કંબૂલ કરો.

હૃદિષ-૧૧ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અબૂ મસઉદ રષીથી મરવી છે કે એક અન્સારી જેમનું ઉપનામ અબૂ શોઅબ હતું. તેમણે પોતાના ગુલામથી કહું, ખાવાનું એટલું બનાવો કે પાંચ માણસ માટે પૂરતું થાય, હું નબીએ કરીમ ﷺ ની સાથે ચાર સહાબીઓની દા'વત કરીશ. થોડું ખાવાનું તૈયાર કર્યું અને હુગ્રૂર ﷺ ને બોલાવવામાં આવ્યા. એક શખસ હુગ્રૂર ﷺ ની સાથે થઈ ગયા. નબીએ કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, અબૂ શોઅબ ! મારી સાથે આ શખસ ચાલ્યો આવ્યો, જો તમે ચાહો તો ઈજાત આપો અને ચાહો તો ઈજાત ન આપો. તેમણે અર્જ કરી, મેં તેમને ઈજાત આપી.

એટલે જો કોઈની દા'વત હોય અને તેની સાથે કોઈ બિજો માણસ વગર બોલાવ્યે ચાલ્યો આવે તો બતાવી દે કે હું નથી લાવ્યો. અને ઘરવાળાઓને અધિકાર છે કે તેને ખાવાની ઈજાત આપે કે ન આપે. કારણ કે

કહેશે નહીં તો ઘરવાળાઓને નાપસંદ થશે કે પોતાની સાથે બીજાને કેમ લાવ્યા ?!

હદ્દીષ-૧૨ : બયહકીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં ઈમાન બિન હુસૈન عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَّكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ફાસિકોની દા'વત ફિલ્ખૂલ કરવાની મના ફર્માવી.

હદ્દીષ-૧૩ : સહીષ બુખારી વ મુસ્લિમમાં હજરત અબૂ હુરૈરે રહ્ય عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَّكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જે અલ્લાહ અને કૃયામત પર ઈમાન રાખે છે તે મહેમાનની ઈજજત કરે. અને જે શખ્સ અલ્લાહ અને કૃયામત પર ઈમાન રાખે છે તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન પહોંચાડે. અને જે શખ્સ અલ્લાહ અને કૃયામત પર ઈમાન રાખે છે તે સારી વાત બોલે અથવા ચૂંધ રહે. અને એક રિવાયતમાં એ પણ છે કે જે શખ્સ અલ્લાહ અને કૃયામત પર ઈમાન રાખે છે તે જિલાએ રહેમી (સગાં સાથે સદ્વર્તાવ) કરે.

હદ્દીષ-૧૪ : સહીષ બુખારી વ મુસ્લિમમાં હજરત અબૂ શુરૈહ કાબી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَّكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જે શખ્સ અલ્લાહ અને કૃયામતના દિવસ પર ઈમાન રાખે છે તે મહેમાનની ઈજજત કરે. એક દિવસ, રાત તેનો જાઈજા છે (એટલે કે એક દિવસ-રાત તેની ખિદમત કરે પોતાની તાકત પ્રમાણે તેના માટે તકલીફ વેઠીને ખાવાનું તૈયાર કરાવે.) અને જિયાફ્ત (મહેમાનનવાજી) ત્રણ દિવસ છે (એટલે એક દિવસ પછી જે કાંઈ ખાવાનું હાજર હોય તે સામે મૂકે) અને ત્રણ દિવસ પછી સદ્કો છે. મહેમાન માટે હલાલ નથી કે તેને ત્યાં રહે કે તેને કોઈ વાંધામાં મૂકી દે.

હદ્દીષ-૧૫ : તિર્મિજી અબુલ અહવસ જશમીથી, તે પોતાના વાલિદથી રિવાયત કરે છે કે મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ જણાવો કે હું એક શખ્સને ત્યાં ગયો અને તેણે મારી મહેમાન નવાજી ન કરી.

હવે તે મારે ત્યાં આવે તો તેની મહેમાન નવાજી કરું અથવા તે દિવસનો બદલો લાઉં. ફર્માવ્યું, તમે તેની મહેમાનનવાજી કરો !

હદ્દીષ-૧૬ : ઈબ્ને માજાએ હજરત અબૂ હુરૈરે રહ્ય عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَرَّكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ થી રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, સુન્નત એ છે કે મહેમાનને દરવાજા સુધી વિદાય કરવા જાય.

★ ફિક્રહી મસાઈલ ★

વલીમાની દા'વત સુન્નત છે. શબે ઝુફાઝ (સુહાગરાત)ની સવારે પોતાના દોસ્તો, રિશ્ટેદારો, પડોશીઓ, મહોદ્વાલાવાળાઓની તાકત પ્રમાણે દા'વત કરે અને તેમના માટે જાનવરની કુર્બાની કરે અને ખાવા તૈયાર કરાવવું જાઈજ છે. અને જે લોકોને બોલાવવામાં આવે તેમણે જવું જોઈએ કે તમારું જવું તેના માટે ખુશીનું કારણ બને. વલીમામાં જે શખ્સને બોલાવવામાં આવે તેનું જવું સુન્નત છે અથવા વાજિબ એ બાબતે ઉલમાએ કિરામના બંનેવ કથન છે. જાહેરમાં તો ખબર પડે છે કે ફિલ્ખૂલ કરવું સુન્નતે મુઅક્કેદા છે. વલીમા વગર બીજી દા'વતમાં જવું પણ અફ્જલ છે. અને આ શખ્સ રોજાદાર ન હોય તો ખાવું અફ્જલ છે કે પોતાના મુસ્લિમ ભાઈની ખુશીમાં ભાગ લેવો અને તેના દિલને ખુશ કરવું છે. અને રોજાદાર હોય તો પણ જાય અને ઘરવાળાઓ માટે હુઅા કરે. અને વલીમા સિવાય બીજી દા'વતોનો પણ આ જ હુકમ છે કે રોજાદાર ન હોય તો ખાય, નહીંતર હુઅા કરે. (આલમગીરી, રદુલ મુહુતાર)

મસ્થાલા ૧ : વલીમાની દા'વતનો તે જ હુકમ છે કે જે લખવામાં આવ્યો છે. એ સમયે કે દા'વત કરવાવાળાઓનો હેતુ સુન્નતને અદા કરવાનો હોય અને હેતુ પોતાના પર ફખ કરવાનો ન હોય અથવા એ માટે કે મારી વાહ વાહ થાય જેવું કે આ જમાનામાં

મોટાભાગે એ જ જોવા મળે છે. તો આવી દા'વતમાં ન જવું બેહતર છે. ખાસ કરીને ઈલમવાળાઓએ આવી જગ્યાએ ન જવું જોઈએ. (રદુલ મુહૂરતાર)

મસ્થાલા ૨ : દા'વતમાં જવું તે સમયે સુન્નત છે જ્યારે ખબર હોય કે ત્યાં ગાવાનું, વગાડવાનું, ધીંગા મસ્તી નથી, અને જો ખબર છે કે આ ખરાબીઓ ત્યાં છે તો ન જાય. ગયા પછી ખબર પડી કે અહીંથાં બેહુદા વાતો થાય છે અને ત્યાં જ આ વસ્તુ હોય તો પરત આવે. અને જો મકાનના બીજા ભાગમાં હોય જે જગ્યાએ ખાવાનું ખવડાવવામાં આવે છે ત્યાં નથી તો ત્યાં બેસી શકે છે અને ખાઈ શકે છે. વળી જો એ શખ્સ લોકોને રોકી શકે છે તો રોકી દે અને તેની તાકૃત ન હોય તો સંશોધન કરે.

આ બે સ્થિતિઓમાં છે કે એ શખ્સ ધર્મનો વડો ન હોય, અને જો પેશવા અથવા ઈમામ હોય દા.ત. ઉલમા વ મશાઈખ જો અને ન રોકી શકતા હોય તો ત્યાંથી ચાલ્યા આવે, ન ત્યાં બેસો, ન ત્યાં ખાય. અને પહેલેથી જ ખબર હોય કે ત્યાં આવી વસ્તુઓ છે તો ઈમામ અથવા કોઈ પણ હોય જવું જઈજ નથી. ભલે ને ખાસ મકાનના તે ભાગમાં આ વસ્તુઓ ન હોય બલ્કે બીજા ભાગમાં હોય. (હિદાયા, હુર્રે મુહૂરતાર)

મસ્થાલા ૩ : જો ખેલ ફૂદ હોય અને આ શખ્સ જાણો છે કે મારા જવાથી આ વસ્તુઓ બંધ થઈ જશે તો તેણો આ નિયતથી જવું જોઈએ કે તેના જવાથી શરીરાતે મના ફર્માવેલી વસ્તુઓ રોકી દેવામાં આવશે. અને ખબર છે કે ત્યાં ન જવાથી તે લોકોને નસીહત મળશે અને આવા પ્રસંગોએ એવી હરકતો નહીં કરે, કારણ કે તે લોકો એની હાજરીને જરૂરી સમજે છે. અને જ્યારે ખબર થશે કે શાદીઓમાં રીત રિવાજોમાં આ વસ્તુ થશે તો તે શખ્સ હાજર નહીં થાય, તો તેના

પર જરૂરી છે કે ત્યાં ન જાય કે લોકોને તેનાથી સબક મળે અને આવી હરકતો ન કરે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા ૪ : વલીમાની દા'વત કેવળ પહેલા દિવસે છે અથવા તેના પછી. બીજા દિવસે એટલે કે બે દિવસ જ આ દા'વત હોય શકે છે તેના પછી વલીમો અને શાદી ખતમ. (આલમગીરી)

હિંદુસ્તાનમાં શાદીઓનો સિલસિલો કેટલાક દિવસો સુધી રહે છે તે સુન્નતથી આગળ વધવું, રિયાકારી અને લોકોને સારુ દેખાડવાની વાતો છે, આનાથી બચવું જરૂરી છે.

મસ્થાલા ૫ : એક દસ્તરખાન પર જે લોકો ખાવાનું ખાય છે તેમાંથી એક શખ્સ કોઈ વસ્તુ ઉઠાવી બીજાને આપે આ જઈજ છે, જ્યારે કે ખબર હોય કે ઘરવાળાઓને આ આપવું નાપસંદ ન હોય. અને ખબર છે કે તેને નાપસંદ થશે તો આપવું જઈજ નથી બલ્કે શક હોય કે પસંદ પડશે કે નાપસંદ તો પણ ન આપે. (આલમગીરી)

કેટલાક લોકો એક જ દસ્તરખાન પર મોટા લોકોની સામે સારામાં સારું ખાવાનું પીરસશે અને ગરીબો માટે મામૂલી વસ્તુઓ મૂકી દે છે, આવું ન કરવું જોઈએ. કેમ કે ગરીબોનું આમાં દિલ દુઃખે છે. પરંતુ તે સ્થિતિમાં જેની પાસે કોઈ સારી વસ્તુ છે અને તેણે એવાને આપી જેની પાસે નથી, તો જાહેર એ જ છે કે ઘરવાળાઓને નહીં ગમે, કારણ કે જો આપવું હોત તો તે જાતે જ વસ્તુઓ મૂકતો અથવા કમસો કમ આ પરિસ્થિતિ શકવાળી છે માટે આવી હાલતમાં વસ્તુ આપવી નાજઈજ છે. અને એક જ જાતનું પકવાન છે, દા.ત. રોટલી ગોશત અને એકની પાસે રોટલી ખતમ થઈ ગઈ અને બીજાએ પોતાની પાસેથી લઈને આપી તો જાહેર છે કે ઘરવાળાઓને નાપસંદ નહીં થાય.

મસ્થાલા ૬ : બીજાને ત્યાં ખાવાનું ખાય રહ્યો છે

બ્રક્ષાગ્યાત

અને ફીરે માંયું તો તેને જાઈજ નથી કે ફીરને રોટલીનો ટુકડો આપે. કેમ કે તેણે એની સામે ખાવા માટે મૂકી છે અને તેને માલિક નથી બનાવી દીધો કે જેને ચાહે આપી હે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા ૭ : દસ્તરખાન પર ખાવાનું ચાલી રહ્યું છે અને તે એક દસ્તરખાનવાળો બીજા દસ્તરખાનવાળાને કોઈ વસ્તુ તેના પરથી ઉઠાવીને ન આપે, પરંતુ તે વખતે જ્યારે કે ઘરવાળાઓને આ નાપસંદ ન હોય. (આલમગીરી)

મસ્થાલા ૮ : જમવાના સમયે ઘરવાળાઓનો બાળક આવી ગયો તો તેને અથવા ઘરવાળાના ખાદિમને તે ખાવામાંથી નથી આપી શકતો.

(આલમગીરી)

મસ્થાલા ૯ : જમવાનું નાપાક થઈ જાય તો એ જાઈજ નથી કે કોઈ પાગલ અથવા બાળકને ખવડાવી હે અથવા કોઈ એવા જાનવરને ખવડાવે કે જેનું ખાવું હલાલ છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા ૧૦ : મહેમાનને ચાર વસ્તુ જરૂરી છે : (૧) જ્યાં બેસાડવામાં આવે ત્યાં બેસે (૨) જે કાંઈ તેની સામે મૂકવામાં આવે તેના પર બુશ થાય. એવું ન થાય કે કહેવા લાગે કે આનાથી સારુ તો હું મારા ઘરે ખાવ છું અથવા આ રીતના બીજા શબ્દો જેવું કે આજકાલ ઘણી દા'વતોમાં લોકો પરસ્પર કહેતા રહે છે. (૩) ઘરવાળાની ઈજાજત વગર ત્યાંથી ન ઉઠે. (૪) અને જ્યારે ત્યાંથી જાય તો તેના માટે દુઅા કરે.

યજમાને જોઈએ કે મહેમાનને વારંવાર કહેતા રહે કે ખાવ ! પરંતુ તેના પર આગ્રહ ન કરે કે આગ્રહના કારણે કાંઈ વધારે ન ખાય લે અને એ તેના માટે નુકસાનવાળું બને. યજમાને બિલકુલ ચૂપ ન રહેવું જોઈએ. અને મહેમાનોની સામે ખાદિમ વગેરે પર નારાજ ન થાય અને ગુંજાઈશ હોય તો મહેમાનોને

કારણે ઘરવાળાઓ પર ખાવામાં કમી ન કરે. યજમાને જોઈએ કે મહેમાનની ખિદમતમાં ખુદ મશગૂલ રહે અને ખાદિમો પર ન છોડે. આ હજરત ઈશ્રાહીમ رضની સુન્તત છે. અને મહેમાન ઓછા હોય તો મેજબાન તેમની સાથે ખાવા બેસી જાય એ જ સુન્તત છે. અને ઘણા મહેમાનો હોય તો તેમની સાથે ન બેસે બલ્કે તેમની ખિદમત અને ખવડાવવામાં લાગેલો રહે. મહેમાનોની સાથે એવાને ન બેસાડે કે મહેમાનોને તેનાથી તકલીફ પહોંચે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા ૧૧ : જ્યારે ખાવાથી ફારિગ થઈ જાય તો તેમના હાથ ધોવડાવવામાં આવે અને એવું ન કરે કે દરેક શખ્સના હાથ ધોઈને પાણી ફૂકીને બીજાની સામે હાથ ધોવા માટે થાળી રાખે. (આમલગીરી)

મસ્થાલા ૧૨ : જેણે તોહફો મોકલ્યો જો તેની પાસે હલાલ અને હરામ બંનેવ જાતના માલ છે અને વધારે માલ હલાલ છે તો તેને કફ્બૂલ કરવામાં વાંધો નથી અને આ જ હુકમ તેને ત્યાં દા'વત ખાવાનો છે. અને તેનો વધારે માલ હરામ છે તો ન તેનો તોહફો કફ્બૂલ કરે ન તેને ત્યાં દા'વત ખાય, જ્યાં સુધી તેને માલૂમ ન થાય કે આ વસ્તુ જ તેને આપવામાં આવી છે તે હલાલ છે. (આમલગીરી)

મસ્થાલા ૧૩ : જે શખ્સ પર તેનું દેવું છે જો તેણે દા'વત કરી અને દેવા પહેલાં પણ તે આ જ રીતે દા'વત કરતો હતો તો કફ્બૂલ કરવામાં વાંધો નથી. અને પહેલાં વીસ દિવસમાં દા'વત કરતો હતો હવે દસ દિવસમાં દા'વત કરે છે અથવા તેના ખાવામાં તકલુફ (તકલીફ ઉઠાવીને કોઈ કામ કરવું) વધારી હે તો કફ્બૂલ ન કરે કે આ દેવાને કારણે છે. (આલમગીરી)

બરકાતે ખવાજા (માસિક)ના
ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

મખૂમ સિમનાનીના

કલમ થકી રાફાઈની ૧૪

સંપાદક : મોલાના શાહીર અહમદ રાજમહલી

અનુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાજી દયાદરવી

3

★ હિન્દુ અમીર મુઆવિયહ

રાફાઈની ફરીલત ★

આપણો એહલે સુન્તત વ જમાઅત રસૂલુલ્લાહ
સિનાના સહાબીઓને જન્તી માનીએ છીએ પણ
રાફાઈ એક બદ્દતરીન ગુસ્તાખ ફિક્રો છે જે
ખુલફાએ રાશિદીનને પણ જન્તી માનવા તૈયાર
નથી, ત્યાં સુધી કે તેમની સહાબિયતનો મુન્કિર
છે. જેથી જાહેર છે કે આ રાફાઈ હિન્દુ અમીર
મુઆવિયહ રાફાઈને ક્યાંથી જન્તી માનવાના અને
ક્યાંથી તેમની સહાબિયતનો સ્વીકાર કરવાના ??
બલ્કે વર્તમાનકાળના રાફાઈઓનો હાલ તો એ છે કે
તેમને હિન્દુ અમીર મુઆવિયહ રાફાઈના નામથી
જ ચીડ છે. એ જ કારણે જો કોઈ હિન્દુ અમીર
મુઆવિયહ રાફાઈની ફરીલત પર કિતાબ લખે અથવા
તકૃરીર કરે તો આ હાલના રાફાઈઓ તેને મુસલમાન
માનવા તૈયાર નથી !

ભલે સમયના રાફાઈઓના માનવા ન માનવાથી
શું ફરક પડે છે ?! આપણે સુન્નીઓ માટે તો એહલે
સુન્તતના અકાબિરની તા'લીમાત પૂરતી છે. તો હવે
શાને ચિશ્ટિયત, તારિકે સલ્તનત, હિન્દુ સૈયદ
મખૂમ અશરફ સિમનાની ચિશ્ટી રાફાઈના આ'લા
ઇશારીદો રજૂ કરીએ છીએ જેમાં હિન્દુ અમીર
મુઆવિયહ રાફાઈની ફરીલતની અલગ અલગ
જ શાન જાહેર થાય છે. જેમ કે હિન્દુ અશરફ

અશરફ સિમનાની રાફાઈના રસૂલુલ્લાહ રાફાઈના
કાતિબો એટલે વહી તથા પત્રોના લખનારાઓનું વર્ણન
કરતાં લખે છે :

"નબી ﷺ ના કાતિબ (વહી તથા પત્રો
લખનાર) તેર હિન્દુ અશરફ સિદ્ધીક
હિન્દુ, હિન્દુ ઉમર બિન ખાતાબ, ઉષ્માન
બિન અફિઝાન, અભિર બિન ઇન્દુર, અખુલ્લાહ બિન
અરકમ, ઉબય ઇન્દે કાથુબ, પાબિત
બિન ક્રેસ, ખાલિદ બિન સરીદ, હન્જલા
બિન રબીઅ, જયદ બિન પાબિત,
મુઆવિયહ બિન સુફ્યાન અને શરજીલ બિન
હસના."

પછી આગળ હિન્દુ અશરફ અશરફ રાફાઈની
સર્વ વહી તથા પત્રોના કાતિબોમાં કોને કોને ખાસ
મહત્વ હાંસલ હતું તેના પર વાત કરતાં જણાવે છે :

"એમાં મુઆવિયહ રાફાઈની અને જયદ બિન
પાબિત લાજીમી તથા ખુસૂસી મહત્વ હાંસલ
હતું." (લતાઈફે અશરફી, ત/૫૦૨, લતીફા નં. ૫૨)

★ રાફાઈઓના ઈદ્બિતનાક અંજામ વિશે બનાવો ★

હવે લતાઈફે અશરફીથી અમુક એવા બનાવો
શીઆ રાફાઈની રદમાં નકલ કરું છું જે આપણા સૌના
માટે બોધદાયક છે. અને એ બનાવોમાંથી બે બનાવો
તો એવા છે જેમનામાંથી એકના શાહિદ (સાક્ષી) અને
બીજાના રાવી (રિવાયત કરનાર) ખુદ હિન્દુ સૈયદ
મખૂમ અશરફ સિમનાની ચિશ્ટી રાફાઈના છે. અને બે
બનાવો એવા છે જે બીજી બે કિતાબોથી નકલ કરેલા
છે. અને આ સર્વ બનાવો "લતાઈફે અશરફી"માં અખૂ
બક સિદ્ધીક તથા ઉમર રાફાઈની ફરીલતના
બાદ વર્ણવેલા છે. આ બનાવોમાં શું વાતો લખેલી છે

એ તો હમણા નીચેના લખાણમાં નકલ થશે. પરંતુ એના પહેલાં આ વાત યાદ રાખશો કે રાફ્ઝીઓ કે જેઓ શયખેન કરીમૈન (અબૂબક, ઉમર) رضي الله عنهماની ફરજીલત, સદાકૃત, અદાલત, સહાબિયતના મુન્કિર છે અને તેમની શાનમાં જાત જાતની ગુસ્તાખીઓ કરે છે તેમનો હશ્ર તો ભયાનક થવાનો જ છે, પણ સહાબાએ કિરામના ગુસ્તાખોમાંથી અમુકને દુનિયામાં પણ એવા એવા અજાબમાં સપડાવવામાં આવેલ છે કે તે કૃયામત સુધીના માટે બોધગ્રહણ કરવાનો નમૂનો બની ગયા. ટૂંકમાં એ કે શેખેન કરીમૈનના ગુસ્તાખોના ચહેરા મરખ (વિકૃત) થઈ ગયા. કોઈ સુવ્વરના સ્વરૂપમાં બદલાય ગયો તો કોઈ વાંદરાના સ્વરૂપમાં કે રવાય ગયો, અને કશ્ફો કરામતવાળાઓએ રાફ્ઝીઓને સુવ્વર (ભૂંડ)ના સ્વરૂપમાં જોયા. જુઓ : -

આવનારા બનાવોમાં એક ખાસ વાત મૌજૂદ છે જેના તરફ ધ્યાન કરવાની જરૂરત છે અને તે એ કે અવલિયાએ કિરામ પણ સહાબાએ કિરામ رضي الله عنهماના દુશ્મનોથી નફરત કરતા હતા. તેમની સાથે ઉઠક બેઠક પસંદ કરવાન હતા જેનાથી આપણને નસીહત મળે છે કે સહાબાએ કિરામના દુશ્મનોની આખેરત તો ખરાબ થનારી જ છે, પણ આપણે સહાબાએ કિરામના દુશ્મનો સાથે મેળ મેળાપ રાખીને પોતાની આખેરત ખરાબ કરવી ન જોઈએ. તે બનાવો આ પ્રમાણે છે : -

(૧) તે બનાવ જેના શાહિદ (સાક્ષી) હજરત મખ્રૂમ અશરફ رضي الله عنهماના ખુદ છે : "કુઝનો રહેવાસી એક શખ્સ હતો જે હજરત અબૂ બક رضي الله عنهما હજરત ઉમર رضي الله عنهماના હક્કુમાં અયોગ્ય વાતો કહેતો અને ગાળો આપતો હતો. તે અમારો હમ સફર થઈ ગયો. અમે તેને કેટલીયવાર નસીહત કરી. છેવટે સ્પષ્ટ કહી આપ્યું કે અમારાથી અલગ થઈ જાય. સફરથી પરત થતાં તેનો ગુલામ અમને મળ્યો. અમે ગુલામને કહું કે

તમે તમારા માલિકને કહો કે તે અમારી સાથે વાપસીની સફર કરે. ગુલામે કહું કે મારા માલિક સાથે અજબનો બનાવ ઉપસ્થિત થયો. તેના હાથ પગો સુવ્વર જેવા થઈ ગયા. અમે તેની પાસે ગયા અને સાથે સફર કરવાની દાવત આપી. તેણે કહું, હું મહાન દુર્ઘટનાનો શિકાર થયો છું. પછી પોતાના હાથ બાંધોથી બહાર કાઢ્યા જે સુવ્વરના હાથોના જેવા હતા. પછી તે અમારી સાથે બહાર નીકળ્યો અને અમે એ જગાએ પહોંચ્યા જ્યાં ઘણા બધાં સુવ્વરો એકત્ર થયેલાં હતાં. ત્યાં તેણે પોતાને સવારી પરથી ફેંકી દીધો અને સુવ્વરનું સ્વરૂપ અપનાવી લીધું અને તેમનામાં સામેલ થઈ ગયો, ત્યાં સુધી કે અમે પછી તેને ઓળખી પણ ન શક્યા. અને તેના માલ તથા ગુલામને કૂજામાં લઈ આવ્યા."

(લતાઈફ અશરફી, ઉ/પ્રેર્ણ, લતીફા નં. ૫૩)

(૨) તે બનાવ જે હજરત મખ્રૂમ અશરફ رضي الله عنهماએ રિવાયત કર્યો છે : "બસરાવાસીઓમાંથી એક શખ્સે વર્ષાવ્યું કે અમે અહવાનના વેપારીઓમાંથી એક શખ્સના હાથે કેટલોક સામાન વેચ્યો. લોકોએ અમને બતાવ્યું કે એ શખ્સ રાફ્ઝી છે અને શયખેન (હજરત અબૂબક તથા ઉમર رضي الله عنهما)ને ગાળો આપે છે અને અયોગ્ય વાતો બકે છે. જ્યારે મારું તેની પાસે આવવા જવાનું વધી ગયું તો એક દિવસે હું તેની પાસે બેઠો હતો. એકાએક તેણે શયખેન (અબૂબક, ઉમર رضي الله عنهما)ના સંબંધે નાપસંદીદા વાતો કહેવી શરૂ કરી દીધી. હું નારાજીની હાલતમાં તેની પાસેથી ઉઠીને ચાલ્યો આવ્યો. એ રાતે ઈફતાર મેં નારાજ દિલીની સાથે કર્યો. એ રાતે મને રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلمની જિયારત થઈ. મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! صلوات الله عليه وسلم આપ ફણાલા શખ્સને જુઓ છો કે જે હજરત અબૂબક તથા ઉમર رضي الله عنهماની શાનમાં શું કહે છે ?! હજરત રસૂલે અકરમ صلوات الله عليه وسلمએ ફર્માવ્યું : -

"તમને ખૂરુ લાગે છે ? મેં અર્જ કરી કે, હા ! યા રસૂલલ્હાહ ! તો ફર્માવ્યું, જાવ ! એને મારી સામે હાજર કરો. હું ગયો અને તેને લઈને આવ્યો. હુજૂર એ ફર્માવ્યું, એને સૂવાડો ! મેં એને સૂવડાવી દીધો. પછી હુજૂર એ મને એક છરી આપી અને હુકમ આપ્યો કે એને મારી દો ! મેં અર્જ કરી કે હું એને નહીં મારું ! મેં નણવાર સવાલ કર્યો, કેમ કે કોઈને ફૂલ કરવો મારા નજીક મોટી વાત હતી. ત્રીજી વાર હુકમ કર્યો, તારા પર અફ્સોસ છે ! એને મારી નાખ ! મેં એને મારી નાખ્યો. જ્યારે સવાર થઈ જાય તો મેં દિલમાં કહું કે એ ખબીધને ત્યાં જઈને તેનો હાલ માલૂમ કરું. જ્યારે હું તેના મહોલ્લામાં પહોંચ્યો તો તેના ઘરેથી રડવાનો કકડવાનો અવાજ આવી રહ્યો હતો. મેં પૂછ્યું કે અહીં શું દુર્ઘટના બની છે ? લોકોએ કહું કે ગઈ રાતે ફલાણો શખ્સ પોતાની પથારીમાં ફૂલ થયેલો જોવા મળ્યો. મેં કહું, વલ્લાહ ! મેં રસૂલુલ્હાહ ના હુકમથી ફૂલ કર્યો છે. તેના પુત્રને જાણ થઈ તો મને કહું કે તમે તમારો માલ સમેટીને લઈ જાવ અને મને ધૂટો કરો જેથી હું કફન દફનની વ્યવસ્થા કરું ! મેં મારો માલ લીધો અને ત્યાંથી ચાલ્યો આવ્યો."

(લતાઈફે અશરફી, ૩/૫૩૪, ૫૭૫, લતીફા નં. ૫૩)

(૩) તે બનાવ જે લતાઈફે અશરફીમાં વર્ણવવામાં આવ્યો છે કે :-

"સાહિબે કુતૂહાત" સાહિબે કુતૂહાતથી મુરાદ લગભગ શયખ અકબર ઈન્જુલ અરબી ની જાતે આલી મર્તબત છે. ફર્માવે છે, મેં એ હજરાતમાંથી એટલે અવલિયા અલ્લાહની એક જમાઅત જેમને રહીલિયા (એક જગાથી બીજે કૂચ કરતી રહેતી જમાઅત) કહે છે, જેમનાથી મુરાદ લગભગ અછાલનો તબક્કો (વર્ગ) છે જેઓ કશ્ફવાળો હોય છે." (હાશિયા લતાઈફે અશરફી)

એક બુજુર્ગને જોયા હતા તેમને રાફ્જીઓના બારામાં કશ્ફ થતો હતો. તે રાફ્જીઓને સુવ્વરના રૂપમાં જોતા હતા. તે બુજુર્ગ તેને "રાફ્જી"ને પોતાને ત્યાં બોલાવતા અને તેને કહેતા કે તમે ખુદા તાયાલાથી તૌબા કરો અને રુજૂઆ કરો ! કેમ કે તમે રાફ્જી છો. તે શખ્સને ઘણું જ આશ્ર્ય થતું. જો તૌબા કરી લેતો અને રુજૂઆ કરવામાં સાચો હોતો તો માણસના રૂપમાં દેખાતો. તેને કહેતા કે તમે પોતાની તૌબામાં સાચા છો. જો તે તૌબામાં જૂછો હોતો તો તેનું રૂપ એ જ પ્રમાણો સુવ્વર જેમ જોવા મળતું. તો તેને કહેતા કે તમે જૂછું કહો છો ! તમે તૌબા જ નથી કરી. એક વાર બે શફાઅત કરનારા ગવાહ તેમની જિદમતમાં હાજર થયા. કોઈને તેમના અક્રીદાના બારામાં ખબર ન હતી અને તેમનો સંબંધ શીઆ જમાઅતથી હતો. તેમણે ચિત્તન વિચારણા બાદ એક મજહબ અપનાવ્યો હતો. હજરત અબૂબક્ર તથા ઉમર رض ના સંબંધે તેમનો અક્રીદો બરાબર ન હતો, અને હજરત અલી ع શાનમાં ખૂબ જ અતિશ્યોક્તિ ઘરાવતો હતો. જ્યારે એ બંનેવ ગવાહ તેમની રૂબરૂ આવ્યા તો તે બુજુર્ગ ફર્માવ્યું, આ બંનેને બહાર લઈ જાવ ! તેમણે કારણ પૂછ્યું તો બુજુર્ગ ફર્માવ્યું કે હું તમને સુવ્વરના સ્વરૂપમાં જોઈ રહ્યું છું, અને આ અમારા તમારા તેમજ અલ્લાહ તાયાલાની દરમિયાન નિશાની છે કે તે રાફ્જીને મને સુવ્વરના રૂપમાં બતાવી હે છે. તે બંનેવે પોતાના દિલમાં પોતાના બાતિલ મજહબથી તૌબા કરી તો એ જ વખતે બુજુર્ગ ફર્માવ્યું કે તમે હમણા હમણા તૌબા કરી છે, કેમ કે હું તમને હવે માણસ (સ્વરૂપે) જોઈ રહ્યો છું. બંને ગવાહોને સખત આશ્ર્ય થયું અને બંને યક્ણીની રીતે બાતિલ મજહબથી તૌબા કરી લીધી.

(લતાઈફે અશરફી, ૩/૫૩૪, ૫૭૫, મુતર્જિમ, લતીફા નં. ૫૩)

(૪) તે બનાવ જે લતાઈફે અશરફીમાં નકલ

કરવામાં આવેલ છે. લખ્યું કે :

એક મુજાહિદે કહું કે અમે એક લશકરની સાથે જેહાદના માટે જઈ રહ્યા હતા. બનૂ તમીમમાંથી એક શખસ જેનું નામ અબૂ હસ્સાન હતું તે અમારી સાથે હતો. તે શખસ હજરત અબૂબક رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ તથા હજરત ઉમર رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُને ગાળો આપતો અને અયોગ્ય વાતો કહેતો હતો. અમે દરેક રીતે તેને નસીહત કરી પણ અમારી નસીહત નિરર્થક રહી. અમે તેને અહલે ઈજ્ઞિતયારમાંથી એક સાહખની પાસે જે અમારા રહબર પણ હતા તેમની પાસે લઈ ગયા. તેમણે હુકમ આપ્યો કે એ માણસને મારી સામે હાજર કરો અને ચાલ્યા જાવ! અમે તેને હાકિમની સમક્ષ છોડીને ચાલ્યા ગયા. અને અરસો વહી ગયા પછી અમે જોયું કે તે અમારી પાછળ આવી રહ્યો છે. હાકિમે તેને પહેરવા કપડાં આપ્યાં અને સવારી માટે ઘોડો આપ્યો. જ્યારે અમારી પાસે પહોંચ્યો તો કટાક્ષમાં ખુશ થવા લાગ્યો અને કહું, હે ખુદાના દુશ્મનો! તમે શું જોયું? અમે તેને કહું કે તમે અમારી સાથે ન રહો. તે શખસ એક બાજુ ચાલ્યો ગયો. અચાનક તે રસ્તેથી હટીને જાજર માટે બેઠો. અને જોયું કે તેના પર મધમાખીઓએ હુક્મો કર્યો. તે અમારાથી મદદ માગવા લાગ્યો જેથી તેને જેરી ડંખવાળી પીળી માખીઓથી છૂટકારો અપાવીએ.

જેરી ડંખવાળી પીળી માખીઓએ અમારા પર હુક્મો કરી દીધો અને અમે પરત આવી ગયા. અમે તેની તરફ નજર કરી તો જોયું કે જેરી ડંખવાળી પીળી માખીઓએ એનો ગોશ્ઠ ઉઝેડી નાખ્યો હતો ત્યાં સુધી કે ગોશ્ઠની અંદરનાં સફેદ હાડકાં ચમકી રહ્યાં હતાં. અમે બૂમ પાડી, બનૂ તમીમમાંથી કોઈ છે? જે અબૂ હસ્સાનનો છોડેલો માલ મેળવી લો."

(લતાઈફે અશરફી, ૩/૫૭૫, લતીકા નં. ૫૩)

બરતાનીયાકી સરગમીં હુગ્ર શયખુલ ઈસ્લામ પીરે તરીકત મૌલાના સેયદ મુહમ્મદ મદની અશરફીયુલ જીલાની કે કૃયુઅં બરકાત સે માલામાલ હુદ્દ

પેશકશ : હાજ દાઉદભાઈ પેમી અશરફી-દ્યાદરવી

તા. ૨૫ સપ્ટેમ્બર સન ૨૦૨૨ કો બરોજે ઈતવાર હુગ્ર શૈખુલ ઈસ્લામ ઔર જાંનશીને શૈખુલ ઈસ્લામ સેયદ હમજા અશરફી અશરફી કી બરતાનીયા કે માંચેસ્ટર એરપોર્ટ પર આમદ હુદ્દ. બરતાનીયા કે તમામ સુની આલમમાં ખૂશી કી હજર દોડ ગઈ. ઈસ્ટિકબાલ કે લીયે મના કરને કે બાવજૂદ કાફી મુરીદીન પહુંચ ગયે થે. એરપોર્ટસે સીધે બ્લેકબન્ડ મદની મંજીલ, હાજ દાવુદભાઈ પ્રેમી કે મકાન પર હજરત તશરીફ લે ગયે ઔર વહાં પર દો દિન આરામ કે બાદ તા. ૨૮ સપ્ટેમ્બર બરોજે બુધ કો હજરત કા યે રૂહાની કાફિલા લંડન કી તરફ રવાના હુંથાં. વહાં સે રૂહાની દૌરે કા આગાજ હુંથાં.

અલહમુલિલ્હાહ! લંડનમે હજરત કા કયામ એક વીક રહા. માશાઅલ્હાહ! લોગોને ફેઝ હાસિલ કિયા ઔર હજરત કી ઈલ્મી ગુફતગુ અરસેદરાજ કે બાદ લોગોને સુની ઔર ફેઝયાબ હુંથે. જાંનશીને શૈખુલ ઈસ્લામ સેયદ હમજા અશરફી કો મોહદ્દિષે આ'ઝમ બરતાનીયા કી તમામ બ્રાંચ્યો કી નિગરાની કે લીયે સરપરસી કા એલાન કિયા. કસીર તાદાદમે ઉલમાએ એહલે સુન્તસે મુલાકાતે રહી. ઈસી તરહ લંડનસે લેસ્ટર, બર્મિંઝમ, ડયુઝબરી, માંચેસ્ટર, બોલ્ટન, પ્રેસ્ટન ઔર આભિર મેં બ્લેકબન્ડ ઈન તમામ ટાઉનમે ઈસ્ટ નૂરાની કાફલે કા કયામ રહા મીલાદુન્ભવી بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ કા મહિના થા, માશાઅલ્હાહ! હર શહરમે મીલાદ કી મેહફિલે સજતી રહી ઔર લોગ ફેઝયાબ હોતે રહે. બહોત સારે ઉલેમા ઔર સાદાત કો હજરતને અપની જિલાફિતસે નવાજા. માશાઅલ્હાહ! ઈસ જઈફીમે ભી હજરતને બળી ઈનાયત કી ઔર હર ટાઉનમે જાકર વહાં કે લોગોને કે ઈમાન કો તાજગી બશી. આભિરમે બ્લેકબન્ડમે મુક્તી એયૂબ સાહબ કી કયાદતમે અલવિદા મેહફિલ રખ્યી ગયી. જિસમે કસીર તાદાદમે ઉલમાએ એહલે સુન્તસ કી હાજરી રહી. અલ મુખ્નસર પુરે દૌર કી મેહફિલી ગુફતગુ, મીલાદ કી મેહફિલે ઔર દિગ્ર પ્રોગ્રામ કી વિડીયો કલીપ સોશીયલ મીડીયા પર વાયરલ હોની રહી. અલ્હાહ તાદાદ કે ફજલો કરમસે યે મુખ્નસર દૌરા ખૂબ કામયાબ રહા ઔર તા. ૨૮ ઓક્ટોબર કો હુગ્ર શયખુલ ઈસ્લામ ઔર જાંનશીને શયખુલ ઈસ્લામ સેયદ હમજા અશરફી ઈન્ડિયા જાને કે લીયે રવાના હુંથે. અલ્હાહ તાદાદ હુગ્ર શયખુલ ઈસ્લામ કો ઉમે દરાજ કરે ઔર ઉનકા સાયા કાયમ વ દાયમ રખ્યે. આમીન

વર્તમાન યુગમાં ઈમામ અહેમદ રાઝા પિચારોનું મહત્વ

રજૂઃ મૌલાના પટેલ અદ્વુર્દુહમાન ભિરબાહી નક્શાંદી

આ'લા હજરત ઈમામ અહેમદ ખરેલ્વી عليه السلام

(૧૨૭૨ હિ.સ.થી ૧૩૪૦ હિ.સ.) પોતાના સમયના

અનુપમ ફકીહ, મુહદિષ તથા બુદ્ધિજીવી હતા. તે ઉમ્મતની આંતરિક અને બાહ્ય સમસ્યાઓ પર ઊંડી નજર રાખતા હતા. ઉમ્મતની કામયાબી માટે બેચેન અને મુસલમાનોની કરુણાજનક હાલત વિશે ફિકરમાં દૂબેલા રહેતા હતા. મુસલમાનોની ખોવાયેલી ગરીમાને પરત લાવવા માટે પ્રયત્નશીલ રહેતા હતા. તે મુસલમાનોને દીન, તા'લીમ, ધંધા, હુનર, રાજનીતિ તથા પત્રકારિતા દરેક મેદાનમાં શ્રેષ્ઠ અને કામયાબ જોવા માગતા હતા. ઈસ્લામી મૂલ્યો તથા રિવાયતો (રિવાજ)નો ફેલાવ તેમનો મફક્સદ હતો. મુસલમાનોના ઈમાન તથા અફ્રિદાની રક્ષા તેમની પ્રાથમિક ચિંતા હતી. આ પવિત્ર ઉદ્દેશો પ્રાપ્ત કરવા માટે તે સખત પ્રયત્નો કરતા હતા. તે પોતાની કિતાબો દ્વારા મુસ્લિમ જંગોધ્યા કરતા હતા. તેમને ક્રીમને ગફલતની નિદ્રાથી જાગૃત કરવા તેમને તપાવ્યા કરતા હતા.

મુસ્લિમ ક્રીમ તેમની કામયાબી માટે રેહનુમાઈ કરતા હતા, તેમને અપમાનથી બચાવવા માટે ઈતોહાદ અને એકતાની દા'વત આપતા હતા. મુસલમાનોને ગૌરો પર નિર્ભર રહેવાથી બચાવવા માટે દરેક મેદાનમાં આગળ આવવા માટે પ્રોત્સાહિત કરતા હતા. ઈમામ અહેમદ રાજાની કિતાબો અને આપના લખાણમાં તેમના ઉચ્ચ વિચારો અને ઊંડી સમજ ખૂબ સ્પષ્ટ રૂપે જોવા મળે છે.

ઈમામ અહેમદ રાઝા عليه السلامનો વિસાલ થવાને સો વરસથી વધુ સમય ગુજરી ચૂક્યો છે, પરંતુ તેમના વિચારોનું મૂલ્ય આજે પણ એ જ રીતે બાકી છે, બલ્કે

તેના ફાયદાઓમાં દિવસે દિવસે વધારો થાય છે. રોજ ને રોજ "ફિકે રાઝા"ના નવા વિભાગો સામે આવી રહ્યા છે. નવી નવી દિશાઓની શોધ થઈ રહી છે.

ઈમામ અહેમદ રાઝા عليه السلامના આ વિચારો કુર્ચાન તથા હદીષમાંથી લીધેલા છે. એટલા માટે જ તેની ઊંડાઈ અને તેના મહત્વ પર પૂરી એક સદી ગુજરી ગઈ હોવા છતાં કાંઈ ફરક પડી રહ્યો નથી. હવે અમે આપના વિચારોના મહત્વ વિશે થોડીક વાત કરીશું.

★ મીડિયાની જરૂરત અને તેનું મહત્વ ★

ઈમામ અહેમદ રાઝા عليه السلامનો વિસાલ થવાને સો વરસથી વધુ સમય વીતી ગયો છે, આહેર છે કે તેમના સમયમાં મીડિયાનો વપરાશ એટલા પ્રમાણમાં ન હતો. તેની અસર પણ દરેક ક્ષેત્રમાં ન હતી. પરંતુ ઈમામે એહલે સુન્તત عليه السلامની ભવિષ્ય જોનારી આંખ મીડિયાની વધતી અસરોથી બેખબર ન હતી. તેમણે એક સદી પહેલાં જ તેની વિશ્વવ્યાપી અસરને ફક્ત મેહસૂસ જ ન કરી હતી બલ્કે એક્ષેત્રમાં ક્રીમને માહિતગાર કરવાની કોશિશ પણ કરી હતી. તેમણે લખ્યું : -

"(હે મુસ્લિમો !) તમારા ધાર્મિક સમાચાર પત્રો પ્રકાશિત થવાં જોઈએ, અને સમયે સમયે દરેક પ્રકારના દીનના સમર્થનના લેખો આખા દેશમાં કિંમત સાથે તથા વગર કિંમતે, રોજ નહીં તો કમસે કમ સાપ્તાહિક પહોંચતા રહે.

(ફિતાવા રાજવિદ્યા, ભાગ : ૧૨, પેજ : ૧૩૩)

આ તે સમયના મીડિયાનું સ્વરૂપ હતું, આજે જ્યારે નવા નવા શ્રોતો બની ચૂક્યા છે, મીડિયાના અસંખ્ય વિભાગો બની ગયા છે, આવામાં ઈમામે એહલે સુન્તત عليه السلامના ઉપરોક્ત લખાણને આ

બેકગ્રાઉન્ડમાં સમજવાની જરૂર છે.

અફ્સોસ એ વાતનો છે કે એક સદીના લાંબા ગાળામાં ઈમામે એહલે સુન્નતના નામ પર પોતાની રોટલી શેકનારી હજારો સંસ્થાઓ તો બની ગઈ, સેકડો એકેડ્મીઓ તો કાયમ થઈ, ખાનકાહોએ મહેલ જેવી ઈમારતો તો બનાવી લીધી, નીચલા દરજાના મતભેદો પર ડાનબંધ કિતાબો તો છપાઈ ગઈ, તે માર્દે હક્કના નામ પર હજાર જલ્દા પણ થઈ ગયા, પરંતુ ઈમામે એહલે સુન્નત લાંબાની ઉપરોક્ત સૂચના પર અમલ ન થયો. આજે મુસલમાનો પાસે કોઈ એવું સમાચારપાત્ર નથી જેનું પ્રભાવક્ષેત્ર આપું ભારત હોય, આજે આપણી પાસે એવું કોઈ મીડિયા સેન્ટર નથી જ્યાંથી મુસલમાનો પર લગાડવામાં આવતા આરોપોનું ખંડન કરવામાં આવે. આજે જ્યારે કે દેશમાં પરિસ્થિતિ ખરાબ થઈ ગઈ છે, મીડિયામાં મુસલમાનોની વિરુદ્ધ જેર ફેલાવનારી પ્રશિક્ષિત ટીમ લગાતાર નફરત ફેલાવી રહી છે, મીડિયાના સહારે આપણા દેશબંધુઓના દિલોમાં આપણા પત્યે દૃશ્મનીની આગ ભડકાવવામાં આવી રહી છે, મુસલમાનોને પોતાની સફાઈનો પણ મોકો નથી મળતો, આવામાં ઈમામે એહલે સુન્નતના ઉપરોક્ત લખાણનું મહત્વ બમણું વધી જાય છે. હે કાશ ! હવે તો ભારતના મુસ્લિમોની લીડરશીપના દાવેદાર "કાઈદો" (લીડરો) આ બાબતે અમાનની કોણિશ નિખાલસપૂર્વક કરે.

★ મતભેદથી બચીને એકતાની રાહ પર આવવું જરૂરી ★

આજે મુસ્લિમો વૈશ્વિક સ્તરે પણ ભાગલાબંધીમાં સપદાયેલા છે અને દેશના સ્તરે પણ તેમનું કોઈ એકત્રિત સંગઠન નથી. તેમનું કોઈ મજબૂત પ્લેટફોર્મ નથી. તેમની કોઈ સર્વસહમતીવાળી

લીડરશીપ નથી. આમ તો ભારતની દરેક ગલીમાં "કાઈદે એહલે સુન્નત" બલ્કે એનાથી પણ વધીને "કાઈદે ઈસ્લામ" તમને મળી આવશે. ક્યારેક સમય મળે તો જલસાઓ અને કોન્ફરન્સોમાં જઈ આવે, ત્યાં તો વ્યાજબી ભાવે જુદા જુદા ક્ષેત્રોના "ફાટેહીન" પણ મળી જશે. પરંતુ મિલ્લતના સાચા પરોપકારી, ક્રીમના સાચા હમર્દાદ અને દીનના નિખાલસતાવાળા ખાદિમોનું મળવું બહુ મુશ્કેલ છે.

ઉલમાના આપસના ભાગલા, હસદ, અદેખાઈ અને દુશ્મનીએ મિલ્લતને જે નુકસાન પહોંચાડ્યું છે અને આખી ક્રીમને બર્બાદીના જે છેડે પહોંચાડી દીધી છે, તે કોઈનાથી છુપું નથી. જે ઉલમાના ખભાઓ પર ક્રીમની લીડરશીપનો ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે તેઓ પોતાની ઈલ્મી તથા વૈચારિક શક્તિઓ એકબીજાની ટોપી ઉછાળવામાં વાપરી રહ્યા છે. જેમણે એકતા અને સદ્ભાવનાની રાહો ખોલવાની હતી તેઓ પોતે જ મતભેદોના રવાડે ચઢી રહ્યા છે. ઈમામે એહલે સુન્નત લાંબાની મુસલમાનોની આપસી એકતા મક્કમ કરવા પર જોર આપ્યું છે. આ બાબતે બહુવિચારપ્રેરક વાત લખી છે :-

"ખાલિસ એહલે સુન્નતના એક ક્રીમી સંગઠનની સખત જરૂરત છે, પણ તેના માટે ત્રણ વસ્તુઓ બહુ જરૂરી છે : (૧) ઉલમાનો ઈતેફાક (એકમતી) (૨) તાકત મુજબ તકલીફો વેઠવી (૩) માલદારોનો ઈતેફાક જેમાં સારો વર્તાવ પણ હોય. અહીં તો આમાંથી એક પણ નથી."

(ફિતાવા રજવિયદ્ધ, ભાગ : ૧૨, પેજ : ૧૩૨)

ઈમામે એહલે સુન્નતના આ લખાણમાં કેટલી ઊંડાઈ છે અને આજની પરિસ્થિતિઓમાં આ વાતનું મહત્વ કેટલે સુધી વધી ગયું છે તેનો અંદાજો દરેક બુદ્ધિમાન વ્યક્તિ લગાડી શકે છે. આજે ઉલમાના એક

તબક્કા (વર્ગ) એ ઈજ્ઞેલાફ (મતભેદ) ને પોતાની રોજ રોટી બનાવી લીધી છે, તેમની સહનશીલતા તથા સંયમની તાકતની હાલત એવી છે કે મિજાજ વિરુદ્ધનાં એક બે વાક્યો પણ સામે આવી જાય તો જવાબ તથા જવાબના જવાબોની લાંબી દોર શરૂ થઈ જાય છે ! અઠળક પેજ કાળા કરી નાખવામાં આવે છે !

આપણા અમીરો તથા માલદારોને તો ક્રોમની તરકી અને ભલાઈ જોડે કંઈ લેવા દેવા જ નથી ! તેમના મહેલો આખાદ હોય તો બીજાના ગમમાં કેમ પડી રહે ? !

જરા ઈમામે એહલે સુન્નત અલ્હુ અલ્�હ ના નીચે આવી રહેલા ચિંતનમય લખાણને વાંચો અને પોતાની આસપાસના માહોલને જુઓ તો આશર્ય થશે અને ફિકે રજાનું મહત્વ પણ સમજાશે. આપે લખ્યું છે :-

"ઉલમાના ઈતોઝાકુનો એ હાલ કે હસણું બજાર તેજ પર છે, એકનું નામ ખાલી ખાલી પણ મશ્હૂર થઈ જાય તો ઘણા બધા સાચા તેના વિરોધી થઈ જાય, તેની બુરાઈ તથા તૌદીનમાં ગુમરાહો જેવી ભાષા બોલે કે, હું ! લોકો તેને પૂછે છે અને અમને નથી પૂછતા ! હવે બતાવો ? તે ક્રોમ જે પોતાનામાં કોઈ ફરીલતવાળાને ન જોઈ શકે, પોતાના અધૂરાઓને કામિલ (પૂર્ણ) અને ઓછા કુમાલવાળાઓનું ફરીલતવાળા બનાવવા માટે કેવી રીતે કોશિશ કરશે ? અલ્લાહની પનાહ ! આ હાલ બધાનો નથી પણ લાલ કર્હકમ ક્રિકેટ (મોટા ભાગના પરથી કુલ મુરાદ લેવામાં આવેછે). (ફતાવા રજવિયષ, ભાગ : ૧૨, પેજ : ૧૩૩)

વર્તમાનકાળના તલ્વાર લઈને હોડનારા ઉલમાએ ફિકે રજાના આ વિભાગનું અધ્યયન ઈષ્ટતવાળી આંખોથી કરવું જોઈએ.

"જ્યાં મતભેદ કુરૂઈ (નીચલા દરજાના કોઈ મસ્ખલામાં) હોય જેમ કે હનફી, શાફી વગેરેનો આપસી મતભેદ, એહલે સુન્નતના આવા વિભાગોમાં

એકબીજાને બુરું કહેવું જાઈજ નથી. અને ગાળ કે અશ્લીલ વાત જેનાથી દિમાગ ગંદુ થાય કોઈને પણ ન અપાય." (અલ્લ મહૂજ, ભાગ : ૧, પેજ : ૭૨)

★ નવી પેટીને ઈલમ આપવાની જરૂરત ★

ઈલમ તરકીની પ્રથમ સીડી છે, ભલે દીનનો ઈલમ હોય કે પછી દુનિયાનો. કામયાબી તથા બુલંદી એના વગર શક્ય નથી. આ વાત બીજી ક્રોમની સમજમાં તો આવી ગઈ પરંતુ મુસલમાન એનાથી ગાફેલ રહી ગયા ! ખાસ કરીને ભારતમાં આ બાબતે જે લાપરવાહીઓ થઈ છે તેના ખતરનાક પરિણામો ધીરે ધીરે સામે આવી રહ્યાં છે. ઈમામે એહલે સુન્નત અલ્હુ અલ્લ એ પોતાના સમયમાં ભારતના મુસ્લિમોને વારંવાર ઈલમ હાંસલ કરવા માટે ઉભાર્યા હતા. તેમણે મોટા તા'લીમી ઈદારા ઊભા કરવા માટે તૈયાર કરવાનો દરેક શક્ય પ્રયાસ કર્યો હતો. ક્રોમના માલદારોને પણ આ વિશે મદદ માટે આગણ આવવાનો ભરપૂર આગ્રહ કર્યો હતો. આપે લખ્યું હતું :-

"અઝીમુશ્શાન (મોટા મોટા) મદરસા ખોલવામાં આવે અને કાયેદસર તા'લીમ થાય."

મુસલમાનોએ આ બાજુ ધ્યાન ન આપ્યું, તેઓ પરિસ્થિતિની જટિલતાથી બેખબર રહ્યા. એટલા માટે આ મેદાનમાં વરસો પાછળ રહી ગયા. ભારતીય મુસ્લિમોના તા'લીમી પછાતપણા અને બેદરકારીનું અલ્લામા સુલેમાન અશરફ બિહારી અલ્હુ અલ્લ એ પોતાની કિતાબ "અન્ નૂર"માં જબરદસ્ત વિશ્લેષણ કર્યું છે. તેમના આવનારા શર્દો ઈષ્ટત સાથે પઢવા લાયક છે :-

"આ સમયે ભારતની કોલેજોની કુલ સંખ્યા ૧૨૫ છે. ત્રણ મુસ્લિમોની અને ૧૨૨ હિન્દુઓની. એમાંથી જો સરકારી કોલેજોને જેની સંખ્યા ૩૪ છે, અલગ કરી લેવામાં આવે તો પણ ૮૮ કોલેજો

હિંદુઓની થાય છે, જેમાંથી ૨૨ કોલેજો એવી છે જેમાં ગવર્નમેન્ટની કોઈ સહાય સામેલ નથી. ૬૬ કોલેજો એવી છે જેમાં ગવર્નમેન્ટ સહાય કરે છે. ત અને ૮૮ની સંખ્યા પર જરા વિચાર કરો, પછી તા'લીમને મિટાવી દેવાનો ફેસલો કરજો.

બધી કોલેજોમાં ભારતીય વિદ્યાર્થીઓની કુલ સંખ્યા ૪૬ હજાર ચારસો સાડનીસ છે, જેમાંથી મુસ્લિમ વિદ્યાર્થીઓ ચાર હજાર આંસો પંચોતેર છે. હિંદુ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ૪૧ હજાર પાંચસો બાસઠ છે. કહેવાય છે કે હિંદુ ચોવીસ કરોડ અને મુસલમાન સાત કરોડ છે. આ હિસાબે જ્યારે મુસ્લિમોની ત્રણ કોલેજો (અલીગઢ, લાહોર, પેશાવર) છે તો હિંદુઓની બાર હોતી. મુસ્લિમ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ચાર હજાર હતી તો હિંદુ સોણ હજાર હોતા. (અન્નૂર, પેજ : ૧૮૬)

અલ્લામા સુલેમાન અશરફ બિહારી અલીગઢ નાનું આ વિશ્વેષણ ૧૮૨૦ અને એની પહેલાંની મુસ્લિમોની તા'લીમી હાલત દર્શાવે છે, અને એ ક્ષેત્રમાં મુસલમાનોની ઉદાસીનતાને પણ જીહેર કરે છે, અને એ વાતને પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે ઈમામે એહેલે સુન્નત અલીગઢ એ શા માટે મોટા મદ્રસાઓ બનાવવા પર આટલું બધું જોર આપ્યું હતું. ભારતના શહેરોમાં આજે પણ મુસ્લિમોનું તા'લીમી પ્રમાણ આનાથી કાંઈ વધારે નથી. બલ્કે તા'લીમી સંસ્થાઓ સ્થાપવાની જરૂરત કાલ કરતાં આજે વધારે છે, હવે તો ઈસ્લામી ઓળખ સાથે મોટી તા'લીમી સંસ્થાઓમાં આપણા યુવાનોનું તા'લીમ મેળવું વધું મુશ્કેલ થતું જઈ રહ્યું છે. થોડાક મહિના પહેલાં કષાઈકમાં હિજબવાળી છોકરીઓને કોલેજો અને યુનિવર્સિટીઓમાં કેટલી મુસીબતો વેઠવી પડી તે બધાને ખબર છે. સેંકડો છોકરીઓએ પોતાની ઈજજતની રક્ષા માટે તા'લીમ બંધ કરવી પડી. આપણો આ બાબતે ગંભીરતાથી વિચારવું જોઈએ અને મોટા મોટા દીની તથા દુનિયાવી

તા'લીમાતના ઈદારા બનાવવા માટે પ્રયત્નો કરવા જોઈએ, અને પહેલાંથી કાયમ થયેલા મોટા ઈદારાઓને મજબૂત કરવા જોઈએ. આ જ ઈમામે એહેલે સુન્નત અલીગઢ ની વિચારધારા છે જેને અમલમાં લાવવી તેમના માનનારાઓની જવાબદારી છે.

★ આર્થિક મજબૂતીની જરૂરત ★

ભારતીય મુસ્લિમો જ્યાં સેંકડો સમસ્યાઓ સામે જીજૂમી રહ્યા છે, ત્યાં એમની એક મોટી સમસ્યા આર્થિક સંકટની પણ છે. મુસ્લિમ યુવાનો નોકરી પાછળ પોતાની ઉમર બગાડી રહ્યા છે, તિજારત (ધંધા)થી દૂર ભાગે છે, આપણા જે લોકો ધંધામાં લાગેલા છે તેઓ પોતાની બેવકૂફીઓના લીધે નિષ્ફળ છે. તેઓ ધંધાના સિદ્ધાંતો જાણે છે ન તો પોતાના અખ્લાકુથી કોઈને પ્રભાવિત કરી શકે છે. આપણા વધું પડતા યુવાનો નાના મોટા ધંધાને એબ સમજે છે. આ પરિસ્થિતી ઈમામે એહેલે સુન્નત અલીગઢના સમયમાં પણ હતી અને આજે પણ છે, બલ્કે આજની કમરતોડ મૌઘવારીમાં આર્થિક સંકટ વધી ગયો છે. ઈમામે એહેલે સુન્નત અલીગઢ મુસલમાનોને તિજારતથી દૂર રહેવા બાબતે ફટકાર સંભળાવતાં લખે છે :-

"મુસલમાનો પોતાને બાદશાહોની ઓલાદ અને ખાનદાની (ઉચ્ચ સ્ટેજવાળા) સમજવાના લીધે હુનર શીખવા અને ધંધો કરવાને એબ સમજે છે, જો કે આ લોકો જ જિલ્લાતની નોકરીઓ કરવા, નોકરી માટે આમતેમ ભટકવા, હરામ કાપો કરવા, હરામ માલ ખાવાને ફખ તથા ઈજજત સમજે છે ! જો અમુક આપણા ભાઈઓ ધંધો કરે છે તો ખરીદી કરનારાઓમાં એટલી બુદ્ધિ નથી કે પોતાની ક્રૌંમ પાસેથી ખરીદે, ભલે બે પૈસા મૌધું કે નફો થશે તો મારા ભાઈનો જ થશે ! બીજી બાજુ મુસ્લિમ દુકાનદારોની એ હાલત છે કે હિંદુ રૂપિયામાં એક

આનો નંદો લે તો મુસલમાન સાહેબ ચાર આનાથી ઓછા પર રાજ નથી. વળી મજાની વાત એ કે માલ પણ પેલાથી હલ્કો બલકે ખરાબ ! આ બધી વાતો ધંધાના સિદ્ધાંતોની વિરુદ્ધ છે." (ફતાવા રજવિયષ, ભાગ : ૧૨, પેજ : ૧૭૮)

ઈમામે એહલે સુન્નત *جીલ્લાઅલ્લાહ*નો હક્કીકીતો પર આધારિત આ અભિપ્રાય ઉમ્મતે મુસ્લિમા માટે દરેક યુગમાં રોશનીની મશાલ સમાન છે. આજે જ્યારે કે નોકરીઓ ખૂબ જ ઓછી છે, આર્થિક સંકટ કેટલાય દરજા વધીને છે, એવામાં તિજારત આર્થિક મજબૂતીનો સૌથી પ્રભાવકારી અને સરળ રસ્તો છે.

★ ઈસ્લામી આઈડેન્ટીની રક્ષાની જરૂરત ★

મુસલમાનો માટે ભારતમાં આ બહુ નાજુક સમય છે, તેમના પર ચારે તરફથી હુંમલા થઈ રહ્યા છે, એક તરફ તેમના અસ્તિત્વને ઘણા વર્ણોથી ખતરો લાગેલો છે, બીજી તરફ તેમની સંસ્કૃતિ મિટાવવાના દરેક શક્ય પ્રયાસ થઈ રહ્યા છે. મુસલમાનોથી સંબંધિત યાદગારોનો નાશ કરવાનો મન્સૂબો તૈયાર છે અને તેના પર અમલ પણ થઈ રહ્યો છે. આવી પરિસ્થિતિમાં મુસલમાનો માટે પોતાની મજહબી આઈડેન્ટીટીની રક્ષા એક જટિલ સમસ્યા બની ગઈ છે. ઈમામે એહલે સુન્નત *جીલ્લાઅલ્લાહ* મુસલમાનોની ધાર્મિક આઈડેન્ટીટી બાબતે ચિંતાજનક રહ્યા કરતા હતા. આપે પોતાના લખાણોમાં આ વિશે ઘણી જગાએ માર્ગદર્શન આપ્યું છે. ઈમાન તથા અફીદાની પુખ્તગીની સાથે ધાર્મિક આઈડેન્ટીટીની રક્ષા પર પણ જોર આપ્યું છે. "મકામિઉલ્લુ હદીએ"માં આપનું આ લખાણ વાંચવા લાયક છે :—

"તમારા સૌના માટે સૌથી મહત્વની વાત એ છે કે દીન પર મજબૂતીથી અમલ કરો, પહેલાંના લોકોને દીન પર અમલના કારણે જ વિશ્વવ્યાપી વિજય પ્રાપ્ત

થયો હતો, દીન પર અમલમાં જ્યારથી ઢીલ થવા લાગી છે ત્યારથી મુસલમાન દિવસે દિવસે બર્બાદ થઈ રહ્યા છે. વર્તમાન સમયની સંગીની અને ભવિષ્યના ખતરાઓને જોતાં પોતાના માટે અને પોતાના બાળકો માટે દીનની તા'લીમ લાજીમ કરી લો અને ગમે તે સ્થિતિમાં પોતાના અફીદા, રસ્મો રિવાજ તથા ધાર્મિક વિશિષ્ટતાઓની રક્ષામાં હમેશાં ચુસ્ત રહો." (મકામિઉલ્લુ હદીએ, ૫૨)

વિષય ઘણો લાંબો છે અને કોલમના પેજ ગણતરીના છે એટલા માટે પોતાની વાત ઉસ્તાદે મોહતરમ હજરત મૌલાના મુખારક હુસૈન મિસ્થાહી *العلاء*ના આ વ્યાપક અભિપ્રાય પર ખત્મ કરું છું :—

"ઈમામ અહેમદ રઝ *جીલ્લાઅલ્લાહ* નિઃશંક ! મહાન મુજદ્દિદ તથા વિચારક હતા. તેમની ચેતેલી નજર જમાઅતની સમસ્યાઓ પર પણ હતી અને મુસ્લિમોની વૈશ્વિક સમસ્યાઓ પર પણ હતી. એક સાચા લીડરની નજર ફક્ત મિસ્ઝિદ મદ્રસા સુધી મયાર્દિત નથી હોતી, તેની નજરમાં મુસલમાનોનો મિલ્લી (ક્રોમી), સામાજિક, આર્થિક તથા રાજનૈતિક મંજર તથા બેકગ્રાઉન્ડ બધું જ હોય છે. એક મહાન મુજદ્દિદ અને નિખાલસ વિચારકની જવાબદારીઓ પણ છે કે તે મુસ્લિમ ઉમ્મતના દરેક જીવનના વિભાગ પર નજર રાખે અને તેમના માટે શ્રેષ્ઠી શ્રેષ્ઠ હલ સામે લાવે."

વર્તમાન સમયની માગ છે કે ઈમામ અહેમદ રઝ *جીલ્લાઅલ્લાહ*ના વિચારોના ઉપરોક્ત અમલી વિભાગો સામે લાવવામાં આવે, એનાથી જ આપણે પોતાના વ્યક્તિગત અને સામુદ્દર્યિક જીવનમાં માર્ગદર્શન લઈ શકીશું. આ જ ઈમામ અહેમદરઝ *جીલ્લાઅલ્લાહ*ની સાચી મહોષ્ટત અને તેમની બારગાહમાં સાચું નજરાનું છે.

(માહનામા અશરફિયા, સપ્ટે. ૨૨, મુખારકપુર)

ઈમામ અહુમદ રજા રજા અને સલામતીવાળુ દિલ

આગ : હિન્દુ મૌલાના મુહમ્મદશાકિર નૂરી રાખી
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)

અનુવાદક : હાફિઝ મુહમ્મદસજ્જાદ શાલીર પટેલ
(ઇલિશ / કોમ્પ્યુટર ટીચર, દારુલ ઉદ્દૂમ બરકતે ખ્વાજ - આમોદ)

હુનિયામાં એ વ્યક્તિ સારા નસીબવાળો અને બુધ્યિશાળી છે જે આ હુનિયામાં રહેવાની સાથે આખેરતને ભૂલી ન જાય. આખેરતને ભૂલી જવી એટલો મોટો ગુનો છે કે જેની સજી પરવરદિંગારે આલમ હુનિયામાં પણ આપે છે અને આખેરતમાં પણ આપશે. આપણે હુનિયામાં મોકલવામાં આવ્યા કે, આપણે આખેરતની તૈયારી કરીએ અને હુનિયામાં રહીને હુનિયાની જરૂરતનો ખયાલ રાખીને હુનિયાથી પણ ફાયદો ઉઠાવીએ. હુનિયાની મુહુષ્બતથી પોતાને દૂર રાખવું અને પોતાની જાતને એ વસ્તુ તરફ કેન્દ્રિત કરવું જે આખેરતમાં કામ આવનારી વસ્તુઓ છે. એ એક ઈન્સાનની સૌથી મોટી જિભ્મેદારી છે જે મ કે કુઝાંને મુફ્કદસમાં અલ્લાહ તાલાઅ ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, "જે દિવસે ન માલ કામ આવશે ન ઓલાદ પરંતુ એ જે અલ્લાહની સામે હાજર થયો સલામત દિલ લઈને." (સ્વરં શોઅરા, આયત ٢٩)

કંયામતના દિવસે જે સ્વરચ્છ દિલ લઈને આવશે ખરેખર એ સાફ હૃદય તેને મહેશરના દિવસે નફો પહોંચાડશે. સાફ દિલનો અર્થ એ છે કે તેનું દિલ સલામત હોય. એટલે કે દિલ અલ્લાહ તાલા અને તેના હબીબ ﷺ ની ફર્માબરદારી અને નેકીની મોહુષ્બતથી ભરેલું હોય. ગીબત, ચુગલી,

જૂદ અને આની જેવા ગુનાહોથી અને કુઝ તથા શિર્ક, નિફાક વગેરેથી સીનો પાક હોય. આવું દિલ જો કોઈ લઈને ક્યામતના દિવસે અલ્લાહની બારગાહમાં પહોંચે તો યક્ખીનન ! એ દિલવાળો અલ્લાહની બારગાહમાં કામયાબી અને બુલંદી પ્રાપ્ત કરશે.

આ'લા હિન્દુ ઈમામે ઈશ્કો મહુષ્બત સાચા અર્થમાં પોતાના સમયના સૌથી મોટા આલિમ હતા. અને જે સૌથી મોટો આલિમ હોય છે, એ હુનિયાથી વધારે આખેરતની ફિકર કરે છે. આપે આખેરતમાં કામ આવનારા દિલ માટે ખૂબ મહેનત કરી. એ જ કારણે તેમના દિલનું સાફ હોવાની ગવાહી ખૂદ તેમના પીરો મુર્શિદ આપી જે મ કે "કિતાબોમાં છે કે હુઝૂર ખાતિમુલ અફ્કાબિર સૈયદ આલે રસૂલ મારહરવી ખાતિમુલથી લોકોએ કહું કે તમારી પાસે જ્યારે કોઈ મુજાહિદ બનવા આવે છે તો આપ તેમનાથી ચિલ્દો અને મુજાહિદો કરાવો છે પછી તેને સિલસિલામાં દાખલ કરો છો. પરંતુ જ્યારે મૌલાના ઈમામ અહુમદ રજા આવ્યા તો તમે તેમને તરત જ સિલસિલામાં દાખલ કરી લીધા. ન મુજાહિદો ન ચિલ્દો કરાવ્યો. જવાબમાં ખાતિમુલ અફ્કાબિરે ફર્માવ્યું, બધા જ કાળું દિલ લઈને આવે છે પણ મૌલાના ઈમામ અહુમદ રજા સાફ સુથરુ દિલ લઈને આવ્યા હતા." જાણવા મળ્યું કે તે અઝીમ મર્તબાવાળા બુર્જુગ જે ઈમામ અહુમદ રજા ﷺ ના પીરો મુર્શિદ હતા તેમણે પોતાની છુપાયેલી અને જાહેર નિગાહોથી ઈમામ અહુમદ રજા ﷺ ના દિલને પઢી લીધું હતું. આ'લા હિન્દુ ઈમામે ઈશ્કો મહુષ્બતે આખી જિંદગી પોતાના દિલને અલ્લાહનો ખૌફ અને મુસ્તફા જાને રહેત પ્રાણી મહુષ્બત કરવામાં ખૂબ જ મહેનત કરી. જાતે પોતાના વધુ પેજ નં. ૩૪... પરછ

★ અલ્લાહ જગ્યાએ ઘેર અતા કરે ! ★

□ હિંમતનગર : ખાતે શાદી મુખ્યારકની ખુશીમાં હિંમતનગરથી મુહુમ્મદ નિહાલ મુહુમ્મદ ઈસ્હાક ચાંદનીવાળા તરફથી રૂ. ૨૦૦/- ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશનમાં લિલ્લાહ મળ્યા છે. જાઓકલ્લાહ ! –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક

□ હિંમતનગર : (પરબરી)થી પરવીનાબાનુ ઈશ્રાદ અહમદ માંદરાવાળા તરફથી નવા મકાનની ખુશીમાં રૂ. ૨૦૦/- ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશનમાં લિલ્લાહ આપ્યા છે. જાઓકલ્લાહ ! –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક

□ હિંમતનગર : મુહુમ્મદ સોહેલ અબ્દુનભી ચાંદનીવાળા નવા મકાનની ખુશીમાં રૂ. ૨૦૦/- ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશનમાં આપ્યા છે. (આ સર્વ રકમ મૌલાના અબ્દુલગની રાજેભાઈના હસ્તે મળેલ છે.) જાઓકલ્લાહ ! –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક

:: શાદી મુખ્યારક ::

મુંબઈ (જોગેશ્વરી) : ખાતે બરકાતે ખ્વાજાના ગ્રાહક અને ચાહક પટેલ ઐયુબ અહમદ દ્યાદરાવાળા (ચાંચવેલીયા)ના નેક ફરજાંદ સરફરાજની શાદી જનાબ શાન મુહુમ્મદ શાહની નેક હૃષ્ટર નાજમીન શાહની સાથે તા. ૬-૧૧-૨૦૨૨, ચાંદ ૧૧ ૨બી. આખર, હિ.સ. ૧૪૪૪, રવિવારના રોજ શરૂઆતમાં આવી. મુખ્યારકબાદ ! –તંત્રી.

:: ઈન્ટેક્લાલ પુરમલાલ ::

- દ્યાદરા : ખાતે હજ્યાણી મરયમબેન અહમદ આજાનો તા. ૧૮-૧૦-૨૦૨૨, ઈસ્લામી ચાંદ ૨૧ ૨બી. અવ્વલ હિ. ૧૪૪૪, બુધવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થયો છે.
- મુંબઈ : ખાતે હજ્યાણી હાફિઝ યૂસૂફ આદમ ખાપાલાલ દ્યાદરાવાળાનો તા. ૩૧-૧૦-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૪ ૨બી. આખર હિ. ૧૪૪૪ના સોમવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થઈ ગયો છે.
- દ્યાદરા : ખાતે મુખ્તારુલ મસાજિદના મોઅઝુજીન મર્હૂમ યુનુસભાઈ દિવાનનો તા. ૧૩-૧૧-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૧૭ ૨બી. આખર હિ.સ. ૧૪૪૪ રવિવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થયો છે, બીજા દિવસે સવારના ૧૦ વાગે દફનવિધિ થઈ.
- નબીપુર : ખાતે યૂસૂફ ઈસ્માઈલ બોરીયાવાળાનો તા. ૧૧-૧૧-૨૦૨૨ મુ. ચાંદ ૧૫ ૨બી. આખર, હિ.સ. ૧૪૪૪ જુમાના રોજ ઈન્ટેક્લાલ કરી ગયા.
- વોરાસમની : ખાતે હજ્યાણી મુહુમ્મદ હજ્યાણી ઈસ્માઈલ ખાનસાબ સરપંચ જેઓ એકધારા ૨૦ વરસો સુધી સરપંચ પદે રહ્યા, ૧૯૮૨થી મૃત્યુ પર્યત વોરાસમની કેળવણી મંડળ, વોરાસમની મરિજિદ/મદ્રસા ટ્રસ્ટના પ્રમુખ/ચેરમેન તરીકે કાર્યભાર સંભાળતા હતા. ઉપરાંત અન્ય સામાજિક રાજકીય પ્રવૃત્તિઓમાં આગેવાની કરતા હતા. મર્હૂમનો તા. ૮-૧૧-૨૦૨૨, મુ. તા. ૧૩ ૨બી. આખર, હિ. ૧૪૪૪ બુધવારના રોજ ૮૦ વરસની ઝઈફ વયે ઈન્ટેક્લાલ થયો છે. બીજા દિવસે દફનવિધિ કરવામાં આવી.

૨૭બે કરીમ તેના ખ્વારા મહિબૂબ સદકામાં મર્હૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્નતમાં આ'લા મફામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સબ્રે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્હૂમોના માટે દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ ખાતે કુર્ચાન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની હુઅ કરવામાં આવી હતી. –તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)